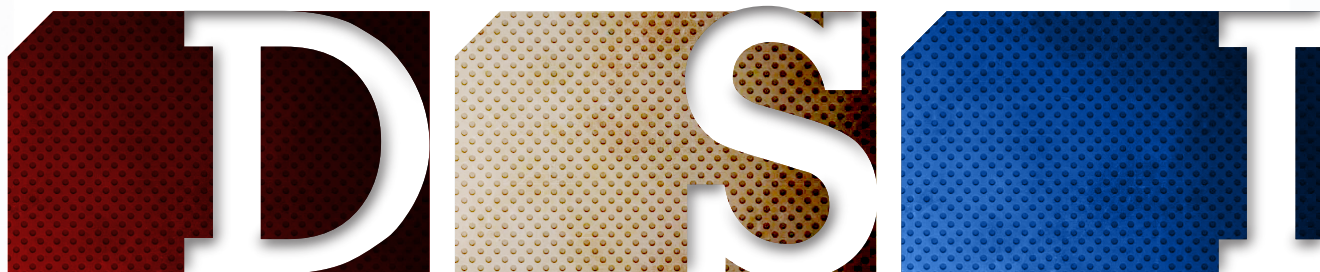

Editor's Talk

บก. ทักทาย

วารสาร “DSI ไตรสาร” ปีที่ 5 ฉบับที่ 3 เดือนกรกฎาคม

- กันยายน 2556 มาพบกันเป็นฉบับที่สามแล้วนะค่ะ อากาศช่วงนี้ ฝนตกชุกตลอดทั้งวัน สลับกับอากาศที่ร้อนๆ หนาวๆ ประกอบกับการติดตามการประชุมสภาที่เป็นไปด้วยความเข้มข้นเพิ่มเติกรความร้อนแรงมากขึ้นทุกวัน สำหรับผลการปฏิบัติงานในรอบไตรมาสที่ผ่านมาของกรมสอบสวนคดีพิเศษยังคงเดินหน้าด้วยความมุ่งมั่นและชัดเจนเหมือนเช่นเคยเพราะเราตระหนักในภารกิจ หน้าที่และการทำงานให้คุ้มค่ากับภาษีของประชาชน ดังจะเห็นได้จากความคืบหน้าของการดำเนินงานในทุกๆ มิติซึ่งได้ถ่ายทอดมาเป็นบทความที่น่าสนใจ อาทิ ผลวิจัยเชิงสำรวจ เรื่อง กรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือ ดีเอสไอในสายตาของสาธารณชน กรณีศึกษาตัวอย่างประชาชนทั่วไปใน 17 จังหวัดของประเทศ ผลเป็นอย่างไรตรงกับใจคุณผู้อ่านมากน้อยแค่ไหน ติดตามอ่านได้ภายในเล่มค่ะ

อีกบทความที่ชวนให้ติดตามคือ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.2556 ได้ประกาศใช้กรณีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2556 และจะมีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เหตุผลในการยกร่างพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยมีปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชญากรรมที่มีลักษณะเป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติซึ่งส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของ

ประเทศเป็นอย่างมากประกอบกับกฎหมายที่มีบทบัญญัติใกล้เคียงกัน แต่การมีผลบังคับใช้ยังไม่เพียงพอและไม่สามารถดำเนินคดีเกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมาตรการพิเศษต่างๆ เหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดและองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลต่อไป รวมไปถึงความคืบหน้าของการสอบสวนคดีอื่นๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบซึ่งทางกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) ดำเนินการในการสืบสวนสอบสวนอย่างต่อเนื่องเพื่อรักษาและดำรงไว้ซึ่งความถูกต้อง และเป็นธรรมพร้อมทั้งนำมาซึ่งความสงบสุข แก่ประชาชนและสังคมโดยรวม

หากท่านผู้อ่านมีข้อเสนอแนะใดๆ เกี่ยวกับวารสารกรมสอบสวนคดีพิเศษสามารถส่งมาได้ที่ กองบรรณาธิการวารสาร DSI ไตรสาร ส่วนช่วยอำนวยความสะดวกและประชาสัมพันธ์ สำนักบริหารกลาง อาคาร กรมสอบสวนคดีพิเศษ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210 กองบรรณาธิการยินดีที่จะรับข้อเสนอแนะจากท่านเพื่อนำไปปรับปรุงการจัดทำวารสาร DSI ไตรสาร ให้ดียิ่งขึ้น และขอขอบคุณทุกข้อเสนอแนะและการแสดงความคิดเห็นของทุกๆ ท่าน มา ณ ที่นี้ด้วย

กองบรรณาธิการ

Department of Special Investigation

CONTENTS

20

5

12

3 - 27

ประมวลภาพกิจกรรม

28 - 31

กรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือ ดีเอสไอในสายตาของสาธารณชน

32 - 34

ความร่วมมือระหว่าง DSI กับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายในต่างประเทศ

35 - 42

ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริการคดีพิเศษด้านคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศและคดีที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพ

43 - 47

ความพิสดารมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ

48 - 51

การพัฒนากระบวนการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษ : กรณีศึกษาการทำความเห็นทางคดี

52 - 55

“คดีพิเศษ” พนักงานอัยการร่วมสอบสวนไม่ลงลายมือชื่อในบันทึกคำให้การพยาน การสอบสวนชอบหรือไม่ ?

56 - 63

การดำเนินคดีอาญาพิสดาร

64 - 67

วัตถุอันตราย น่ากลัวจริงหรือ ?

68 - 73

กรรมการอาชญากรรมคดีพิเศษตามบทบัญญัติว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

74 - 76

การกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน...ภัยร้ายทำลายเศรษฐกิจ

77 - 79

ระงับภัยตามหมายอ้างเลขล็อก จากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล

80 - 81

โลกสีเขียว ตอน มาปลูกต้นไม้ในท้องถิ่นกันเถอะ

82 - 85

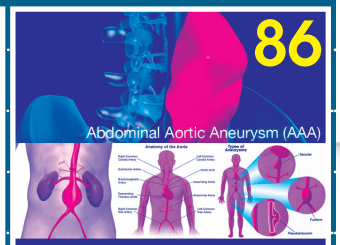
ขอพูดด้วยคน ตอน เทคนิคการบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ

86 - 88

วไรตี้ เอลก์ เรื่อง เล่นเสียดอฮอร์ตาโป่งพอง

48

86

• บรรณาธิการ นางจิราภรณ์ จริยาประสิทธิ์

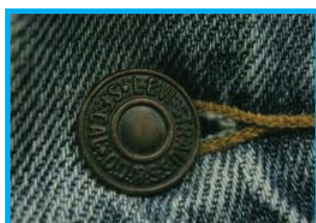
• กองบรรณาธิการ ส่วนช่วยอำนวยความสะดวกและประชาสัมพันธ์ กรมสอบสวนคดีพิเศษ

ที่อยู่ กรมสอบสวนคดีพิเศษ 128 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210

โทร. 0 2831 9888 โทรสาร 0 2975 9889 เว็บไซต์ www.dsi.go.th e-mail : pr@dsi.go.th

ACTIVITY

ประมวลภาพกิจกรรม

การตรวจสอบการจัดจ้างโครงการตั้งโรงงานผลิตวัคซีน

ป้องกันไข้หวัดใหญ่ / ไข้หวัดนก และการจัดซื้อวัตถุดิบยาพาราเซตามอล ขององค์การเภสัชกรรม

เมื่อวันที่ 3 เมษายน 2556 นายธาริต เพ็งดิษฐ์ อธิบดี กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม ได้แสดงว่าเมื่อวันที่ 2 เมษายน 2556 นายธานินทร์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ ศูนย์ป้องกัน ปรามปรามการทุจริต พร้อมคณะ ได้ลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบสถานที่ก่อสร้างโรงงานผลิตวัคซีนป้องกันไข้หวัดใหญ่/ไข้หวัดนก ตำบล ทับทวน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ขององค์การเภสัชกรรม ซึ่งจากการตรวจสอบปรากฏว่า ผู้รับจ้างได้หยุดการก่อสร้าง เนื่องจาก อยู่ระหว่างการเจรจาแก้ไขสัญญาและพิจารณาเงินเพิ่มจากองค์การ เภสัชกรรม ซึ่งคาดว่าจะตกลงกันได้ภายในปลายเดือนเมษายน 2556 และ หากตกลงไม่ได้ องค์การเภสัชกรรมก็อาจใช้สิทธิบอกเลิกสัญญากับผู้รับ จ้างต่อไป

ส่วนการตรวจสอบคณะพนักงานสอบสวนคดีพิเศษได้กำหนด ประเด็นในการตรวจสอบ เพิ่มเติม ดังนี้

1. เหตุผลในการแก้ไขสัญญาขององค์การเภสัชกรรม โดยเฉพาะ การแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนการผลิตวัคซีนไข้หวัดใหญ่/ไข้หวัดนก ชนิด เชื้อเป็นว่า ได้มีการตกลงไว้ใน TOR ตั้งแต่การทำสัญญาหรือไม่ หรือ เป็นการแก้ไขสัญญาในภายหลัง อันเป็นเหตุให้ต้องแก้ไขสัญญาและ มีการเพิ่มวงเงินหรือไม่

2. การขยายระยะเวลาสัญญาให้กับผู้รับจ้างขององค์การ เภสัชกรรม เป็นไปตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือไม่

3. การประกวดราคาก่อสร้างอาคารส่วนที่ 1 อาคารผลิต อาคาร บรรจุน้ำ อาคารประกันคุณภาพ และอาคารสัตว์ทดลอง งบประมาณ 321,000,000 บาท ปรากฏว่าองค์การเภสัชกรรมได้มีหนังสือเชิญให้ ผู้เข้าร่วมเสนอราคา จำนวน 57 ราย มีผู้มาซื้อแบบจำนวน 10 ราย แต่ ภายใต้นโยบายเอกสารด้านเทคนิคเพียงรายเดียว คือ บริษัท เอ็ม แอนด์ ดับเบิ้ลยู แซนเดอร์ (ไทย) จำกัด โดยองค์การเภสัชกรรมได้ดำเนินการ เปรียบเทียบราคา ซึ่งบริษัทฯ ลดราคาให้คงเหลือเป็นเงิน 337,050,000 บาท ซึ่งต่อมาได้มีการเจรจาโดยบริษัทฯ ลดให้คงเหลือ 321,000,000 บาท โดยมิได้มีการดำเนินการประมูลด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ใหม่

สำหรับการปณเือนวัตถุดิบยาพาราเซตามอลขององค์การ เภสัชกรรม คณะพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ จะได้ลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบ สถานที่เก็บวัตถุดิบยาพาราเซตามอล ในวันที่ 5 เมษายน 2556 เวลาประมาณ 10.00 น. นอกจากนี้ ยังได้มีหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงงาน เภสัชกรรมทหาร เพื่อขอทราบผลการปณเือนว่าเกิดจากเหตุใด มีจำนวน มากน้อยเพียงใด

ดีเอสไอพสานมาตรการคุ้มครองพยาน - เครื่องจับเท็จ คลี่คลายคดีฆาตกรรมอำพราง

สืบเนื่องจาก กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรมโดยพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ได้มีคำสั่งฟ้องผู้ต้องหาในคดีพิเศษที่ 46/2551 ซึ่งเป็นนายทหารชั้นสัญญาบัตร 2 นาย นายทหารชั้นประทวน 1 นาย ต่อศาลมณฑลทหารบกที่ 33 ค่ายกาวิละ จังหวัดเชียงใหม่ ในความผิดฐานร่วมกันหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่นเป็นเหตุให้ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวกักขังต้องปราศจากเสรีภาพในร่างกาย และร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน โดยคดีนี้ได้รับเป็นคดีพิเศษเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2551 ซึ่งมีพยานที่ต้องเข้าโครงการคุ้มครองพยานจำนวน 3 ราย และใช้เวลาในการสืบสวนสอบสวนคดีนี้ เป็นระยะ 11 เดือน โดยนายชาริต เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้กำชับให้พ.ต.อ.โพธิ์ วรค์เมือง ผู้บัญชาการสำนักปฏิบัติการพิเศษ ดำเนินการโดยคำนึงถึงมาตรการความปลอดภัยของพยานและให้รายงานความคืบหน้าเป็นระยะ ซึ่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษได้สั่งฟ้องผู้ต้องหาในวันที่ 27 พฤษภาคม 2552

ในวันที่ 9 เมษายน 2556 ศาลมณฑลทหารบกที่ 33 ค่ายกาวิละ จังหวัดเชียงใหม่ ได้มีคำพิพากษาว่า จำเลยทั้งสามมีความผิดตามข้อกล่าวหาที่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษได้มีความเห็นสั่งฟ้อง ให้จำคุกจำเลยทั้งสามตลอดชีวิต

พฤติการณ์แห่งคดี พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแม่สาย จังหวัดเชียงราย ได้ส่งสำนวนชั้นสูตรพลิกศพ ที่ ข.7/2548 ไปยังพนักงานอัยการจังหวัดเชียงราย เพื่อขอยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดเชียงรายไต่สวนชั้นสูตรพลิกศพนายสุรศักดิ์ ไฟเอ้ย ซึ่งศาลจังหวัดเชียงรายได้มีคำสั่งหมายเลขดำ ที่ข.22/2548และคดีหมายเลขแดงที่ ข.11/2551 ลงวันที่ 10 เมษายน 2551 ว่าการตายของนายสุรศักดิ์ ไฟเอ้ย เป็นการตายโดยถูกเจ้าหน้าที่ทหารทำให้ตายด้วยกระสุนปืน เอ็ม. 16 เอ 2 แต่การตายของ

นายสุรศักดิ์ ไฟเอ้ย จะเป็นการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ยังเป็นข้อสงสัยเนื่องจากพยานหลักฐานและการนำสืบการวิสามัญฆาตกรรม ยังมีความเคลือบแคลงสงสัยและขัดแย้งกันอยู่

นายสุชาติ ไฟเอ้ย (น้องของผู้ตาย) ร้องขอความเป็นธรรมให้กรมสอบสวนคดีพิเศษ DSI รับคดีดังกล่าวเป็นคดีพิเศษ ต่อมากรมสอบสวนคดีพิเศษได้รับคดีดังกล่าวเป็นคดีพิเศษที่ 46/2551 เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2551 จากการสืบสวนรวบรวมพยานหลักฐานพบว่า มีเจ้าหน้าที่ทหารไปรับนายสุรศักดิ์ ไฟเอ้ย (ผู้ตาย) จากบ้านแล้วนำไปยังที่เกิดเหตุจากนั้นเจ้าหน้าที่ทหารได้ใช้อาวุธปืน เอ็ม. 16 เอ 2 ยิงผู้ตายถึงแก่ความตาย และสร้างพยานหลักฐานอำพรางว่าเป็นการวิสามัญฆาตกรรมโดยมีการนำรถจักรยานยนต์ อาวุธปืนลูกซอง และยาเสพติด ซึ่งไม่ใช่ของผู้ตายมาจัดฉากว่าเป็นการวิสามัญฆาตกรรมผู้ค้ายาเสพติด จากการตรวจรายงานการชันสูตรพลิกศพของแพทย์พบว่า มีร่องรอยมดมีมดเท้า และรอยรัดคอผู้ตายไว้ในลักษณะพันนาการด้วย นอกจากนั้นยังพบข้อพิรุธน่าสงสัยอีกหลายประการที่ทำให้เชื่อว่า มิใช่เป็นการวิสามัญฆาตกรรมแต่เป็นการวางแผนฆ่านายสุรศักดิ์ ไฟเอ้ย ไว้ล่วงหน้า

สำหรับมูลเหตุจูงใจในการฆ่า เชื่อว่ามาจากปัญหาการทะเลาะวิวาทบาดหมางระหว่างผู้ตายกับญาติของเจ้าหน้าที่ทหาร

คดีนี้ สามารถคลี่คลาย และนำตัวผู้กระทำผิดตัวจริงไปดำเนินคดีตามกฎหมายได้โดยการนำมาตรการคุ้มครองพยานที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการใช้เครื่องมือพิเศษ ของกรมสอบสวนคดีพิเศษ คือ การใช้เครื่องจับเท็จ ในการพิสูจน์คำให้การของพยาน โดยเจ้าหน้าที่ของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ผ่านการฝึกอบรมการจากเจ้าหน้าที่ FBI ประเทศสหรัฐอเมริกา จนมีความเชี่ยวชาญ ในการใช้เครื่องมือดังกล่าว

ทีโอเอสไอเข้าตรวจสอบโรงพิมพ์ข้อสอบของ สพฐ. กรณีการทุจริตสอบครูผู้ช่วย

เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2556 คณะพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ นำโดย นายธนาธิรต์ เปรมปรีดิ์ รอง ผบ.สำนักงานคดีอาญาพิเศษ 2 เข้าตรวจสอบ บริษัท จันทรวาณิชชัย ซีเคียวริตี้ พรินติ้ง จำกัด อำเภอสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นผู้จัดพิมพ์ข้อสอบครูผู้ช่วยของ สพฐ. เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาในตำแหน่งครูผู้ช่วย

นายธนาธิรต์ฯ เปิดเผยว่า เบื้องต้นในการตรวจสอบระบบการรักษาความปลอดภัย โรงพิมพ์มีการรักษาความปลอดภัยเป็นอย่างดีต่อการลักขโมยข้อสอบออกมา

อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) ร่วมหารือกับอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เกี่ยวกับขยะพิษ เพื่อร่วมกันแก้ปัญหา และหาตัวผู้กระทำผิด

เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2556 นายณัฐพล ณัฏฐสมบูรณ์ อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) ได้ร่วมหารือกับนายธนาธิรต์ เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อให้ข้อมูลเรื่องขยะอันตรายหายไปจากระบบ ซึ่งจากข้อมูลมีกากของเสียหายไปออกจากระบบไม่น้อยกว่า 31 ล้านตันต่อปี ภายหลังการหารือ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ แสดงว่า การหารือของอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมในวันนี้ เพื่อร่วมกันแก้ปัญหาขยะพิษ ซึ่งปัจจุบันพบว่ามีการทิ้งขยะที่เป็นกากของเสียอันตรายและกากของเสียแพร่ระบาดไปทั่ว ก่อให้เกิดบ่อบำบัดขยะมีพิษเถื่อนในหลายพื้นที่ นอกจากนี้ยังพบว่าตัวเลขการขนย้ายกากของเสียออกจากโรงงานไม่ตรงกับข้อมูลที่แจ้ง น่าเชื่อว่าจะมีการกระทำความผิด ดังนั้น จึงจำเป็นต้องตรวจสอบหาข้อเท็จจริง เพื่อหาหลักฐานในการกระทำความผิด ทั้งนี้ กรอ.ได้นำข้อมูลที่มีอยู่ในเบื้องต้น และข้อมูลสำคัญ ที่จะเป็นโยบายและใช้เป็นแนวทางในการสืบสวนสอบสวนเพื่อการดำเนินคดีต่อไป

ปัจจุบันมีโรงงานทั่วประเทศจำนวน 135,942 แห่ง ในจำนวนนี้เป็นโรงงานประเภท 1 ที่สามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องขออนุญาตจาก กรอ. ทั้งสิ้น 42,528 โรงงาน โรงงานประเภท 2 ที่ก่อนประกอบกิจการจะต้องแจ้ง แต่ไม่ต้องขอใบอนุญาตตั้งโรงงาน จำนวน 17,557 โรงงาน และโรงงานประเภทที่ 3 เป็นโรงงานที่ต้องขอใบอนุญาตตั้งโรงงานหรือ ใบ รง.4 จำนวนทั้งสิ้น 75,867 โรงงาน ทั้งนี้ กรอ.ได้เลือกโรงงานในประเภท 3 ที่มีของเสียอันตราย และของเสียที่ต้องควบคุมจำนวน 20 ประเภท ได้แก่ กากของเสียที่เป็นโลหะ กากของเสียที่เป็นสารเคมี กากของเสียที่มีส่วนผสมของน้ำมันเชื้อเพลิง และกากของเสียที่มีกรด รวมถึงขยะอิเล็กทรอนิกส์ โดยพบโรงงานที่มีของเสียอันตรายอยู่ราว 16,000 โรงงาน ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม 2555 ถึงมีนาคม 2556 พบมีใบแจ้งขนออกกากของเสียอันตรายจากโรงงานจำนวน 2.75 ล้านตัน/ปี แต่กลับมีใบขนจริง หรือมีการนำไปบำบัดเพียง 9 แสนตัน เท่ากับมีกากของเสียหายไปจากระบบถึง 1.85 ล้านตัน

นอกจากนี้ยังมีโรงงานที่มีกากของเสียอีก 12,000 โรงงาน มีใบแจ้งขนออกจากโรงงานจำนวน 41.5 ล้านตัน แต่กลับมีใบขนจริงเพียง 12 ล้านตัน หายไปจากระบบถึง 29.5 ล้านตัน รวมของเสียทั้งหมดหายไปจากระบบทั้งสิ้น 31.35 ล้านตัน ซึ่งในเบื้องต้นได้สั่งการให้ศูนย์ป้องกันและปราบปรามผู้มีอิทธิพล ร่วมกับศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษ ภาค 1 และภาค 2 ตรวจสอบเส้นทางขนขยะออกจากโรงงานไปยังโรงบำบัดของเสียว่ามีช่องโหว่ที่ใด และเพื่อให้การแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น กรอ.จะได้ร่วมกับกรมสอบสวนคดีพิเศษในการแสวงหาพยานหลักฐานของการกระทำความผิด เพื่อเป็นการป้องกัน และหาตัวผู้กระทำความผิดต่อไป

โครงการคุ้มครองพยานสับกัทธิพล ศาลอาญาพิพากษาจำคุกแก๊งเก็บส่วย 40 ปี

นายธาริต เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม แถลงว่า กระทรวงยุติธรรมได้รับข้อมูลการร้องเรียนจากประชาชนในพื้นที่หลายจังหวัดว่า มีพฤติการณ์กลุ่มบุคคลแอบอ้างเป็นตำรวจ ช่มชู้และเรียกเก็บเงินจากเจ้าของสถานบริการมาเป็นเวลานาน จนได้รับความเดือดร้อน นอกจากนั้นยังพบว่ากลุ่มบุคคลแอบอ้างว่าเป็นเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษไปเรียกรับผลประโยชน์ในพื้นที่ภาคต่างๆ ของประเทศ ต่อมามอบหมายให้ พ.ต.อ.ทรงศักดิ์ รักศักดิ์สกุล ผู้บัญชาการสำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ ได้แสดงความคืบหน้าว่า กรณีดังกล่าวถือว่าโครงการคุ้มครองพยานที่กรมสอบสวนคดีพิเศษได้ดูแลความปลอดภัยให้พยานอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะสามารถนำพยานไปสืบในชั้นศาลได้จนครบกระบวนการ โดยเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2556 ศาลอาญาได้พิพากษาลงโทษจำเลยคือ ร.ต.ท.เสนีย์ ศรีบุญเรือง ด.ต.ปฏิภาณ หรือไวท์ สมะพันธุ์ นายสาทิพย์ หรือนายเสนห์ สุขานนท์ มีลักษณะการกระทำความผิดต่างกรรมต่างวาระ ดังนี้

1. ร.ต.ท.เสนีย์ ศรีบุญเรือง
2. ด.ต.ปฏิภาณ หรือไวท์ สมะพันธุ์
3. นายสาทิพย์ หรือนายเสนห์ สุขานนท์

พฤติการณ์ของกลุ่มดังกล่าวจากการสืบสวนสอบสวนพบว่า จะเรียกรับผลประโยชน์จากประชาชนทั่วไปโดยเฉพาะในภาคตะวันออก และภาคเหนือ โดยนายสาทิพย์ จะทำหน้าที่เปิดบัญชีธนาคารแล้วช่มชู้ผู้ประกอบการเพื่อให้ผู้ประกอบการโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารดังกล่าว โดยได้มีการกระทำมาเป็นเวลานานแล้ว

การสืบสวนสอบสวนในคดีนี้เป็นไปด้วยความยุ่งยาก เนื่องจากพยานเกรงกลัวต่ออิทธิพล ถูกข่มขู่รวมถึงถูกฟ้องเป็นคดีอาญามีการนำ

มาตรการในการคุ้มครองพยานตาม พ.ร.บ.การคุ้มครองพยาน ในคดีอาญา พ.ศ.2546 มาใช้ และได้นำพยานเข้าสืบจนศาลพิพากษาลงโทษ โดย พ.ต.อ.ทรงศักดิ์ รักศักดิ์สกุล ผู้บัญชาการสำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ ได้แสดงความคืบหน้าว่า กรณีดังกล่าวถือว่าโครงการคุ้มครองพยานที่กรมสอบสวนคดีพิเศษได้ดูแลความปลอดภัยให้พยานอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะสามารถนำพยานไปสืบในชั้นศาลได้จนครบกระบวนการ โดยเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2556 ศาลอาญาได้พิพากษาลงโทษจำเลยคือ ร.ต.ท.เสนีย์ ศรีบุญเรือง ด.ต.ปฏิภาณ หรือไวท์ สมะพันธุ์ นายสาทิพย์ หรือนายเสนห์ สุขานนท์ มีลักษณะการกระทำความผิดต่างกรรมต่างวาระ ดังนี้

1. ร.ต.ท.เสนีย์ ศรีบุญเรือง ลงโทษในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149 ลงโทษจำคุกทุกกรรมรวม 8 กรรม กระทั่งลง 5 ปี รวมจำคุก 40 ปี
2. ด.ต.ปฏิภาณ หรือไวท์ สมะพันธุ์ ลงโทษในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149 ประกอบมาตรา 86 ลงโทษจำคุกทุกกรรมรวม 2 กระทั่ง กระทั่งลง 3 ปี 4 เดือน และตาม มาตรา 149 รวม 6 กระทั่ง กระทั่งลง 5 ปี รวม 36 ปี 8 เดือน แต่มีเหตุบรรเทาโทษตามมาตรา 78 ลดโทษให้หนึ่งในสี่ คงเหลือจำคุก 27 ปี 6 เดือน
3. นายสาทิพย์ หรือนายเสนห์ สุขานนท์ ลงโทษในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149 ประกอบมาตรา 86 ลงโทษจำคุกทุกกรรมรวม 8 กระทั่ง กระทั่งลง 3 ปี 4 เดือน รวม 24 ปี 32 เดือน

นายธาริต เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ กล่าวว่า ในปัจจุบันพบปัญหาการทุจริตดังกล่าวอยู่ในหลายพื้นที่ ซึ่งกรมสอบสวนคดีพิเศษมีนโยบายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอยู่ระหว่างการสืบสวนขยายผลการกระทำผิดในพฤติการณ์เดียวกัน เพื่อนำไปสู่การจับกุมและนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษตามนโยบายของรัฐบาลและกระทรวงยุติธรรมต่อไป

ตำรวจออสเตรเลียประสานข้อมูลผู้เสียหายดำเนินคดีแก๊งบอยเลอร์รุม

ตามที่ พ.ต.อ.ทรงศักดิ์ รักศักดิ์สกุล ผู้บัญชาการสำนักงานการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ(สตท.) ร่วมกับ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ได้เข้าตรวจค้นและจับกุมชาวต่างชาติที่มีพฤติการณ์หลอกลวงในลักษณะแก๊งคอลเซนเตอร์ ณ บริษัท แคปิตอล คอนซัลแตนท์ แมเนจเม้นต์ จำกัด ซอยทองหล่อ เมื่อวันที่ 3 เมษายน 2556 ได้ผู้ต้องหาชาวต่างชาติจำนวน 7 ราย ประกอบด้วยชาวแคนาดา 3 ราย ชาวอเมริกา 2 ราย ชาวอังกฤษ 2 ราย และได้ดำเนินการขอเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรอีก 2 ราย ได้แก่ ชาวแคนาดา 1 ราย และชาวลัตเวีย 1 ราย โดยหัวหน้าแก๊งเป็นสามีของนางแบบชื่อดัง นั้น

เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2556 เจ้าหน้าที่จากหน่วยงาน Australian Crime Commission (ACC) โดยนาย Chris Hellman (Team Leader),

Australian Securities and Investment Commission (ASIC) โดยน.ส. Belinda Taneski (Senior Manager: Market & Significant Matters) และ Australian Federal Police (AFP) โดยนาย Corey Wiggett (Coordinator) มาแสดงความขอบคุณ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ในโอกาสที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการจับกุมดังกล่าวและตรวจสอบหลักฐานที่เก็บรวบรวมมาจากการเกิดเหตุร่วมกัน และเพื่อเข้าเยี่ยมคารวะ พ.ต.อ.ญาณพล ยั่งยืน รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

ทั้งนี้ สตท. ได้รับแจ้งจาก AFP เกี่ยวกับกรณีดังกล่าว โดยทาง AFP ได้ตรวจสอบพบข้อมูลผู้เสียหายจำนวนมากในกรณีแก๊งคอลเซนเตอร์นี้ ซึ่ง AFP จะส่งมอบข้อมูลดังกล่าวให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดต่อไป

ทงุริตการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครูผู้ช่วยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2556 นายธนาธิป เปรมปรีดิ์ รองผู้บัญชาการสำนักคดีอาญาพิเศษ 2 ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันปราบปรามการทุจริต และคณะพนักงานสอบสวนพิเศษได้ยื่นคำร้องขอหมายค้นต่อศาลจังหวัดนครราชสีมา เพื่อดำเนินการเลขที่ 335 หมู่ที่ 6 ตำบลจอหอ อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครราชสีมา เนื่องจากการสืบสวนสอบสวนพบว่า บ้านดังกล่าวเป็นบ้านที่ได้มีการนำเฉลยข้อสอบคัดเลือกตำแหน่งครูผู้ช่วยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ออกมาจำหน่ายให้กับผู้สอบ เป็นเหตุให้ สพฐ. และผู้เข้าสอบโดยสุจริตได้รับความเสียหาย ซึ่งมีนายอำพร ทวรรณกุล เป็น อ.ก.ค.ศ.เขต 2 นครราชสีมา ซึ่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนและเป็นผู้ครอบครองบ้านดังกล่าว

นอกจากนี้ยังตรวจสอบพบว่า นายสุเชาว์ ยะถิโล ปัจจุบันเป็นครูผู้ช่วยอยู่ที่โรงเรียนกมลราชบุรีสามัคคี เป็นผู้ไปซื้อเฉลยข้อสอบจาก นายอำพร ทวรรณกุล และเป็นผู้ที่สอบได้คะแนนสูงผิดปกติ

ดังนั้น พนักงานสอบสวนคดีพิเศษได้ออกหมายเรียกให้ นายอำพร ทวรรณกุล และ นายสุเชาว์ ยะถิโล ไปพบพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ในวันที่ 8 พฤษภาคม 2555 เวลา 09.30 น. เพื่อให้ปากคำ ซึ่งในเบื้องต้นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษมีพยานหลักฐานเชื่อได้ว่า บุคคลทั้งสองมีส่วนในการกระทำความผิดในการทุจริตครูผู้ช่วย ในวันที่ 13 มกราคม 2556 พนักงานสอบสวนคดีพิเศษจะได้แจ้งข้อหาตามกฎหมายต่อไป

แพทย์ชนบทร้องดีเอสไอตรวจสอบ งบจัดซื้อเครื่องตรวจน้ำตาลในเลือด ของกระทรวงสาธารณสุข

เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2556 ที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ นายเกรียงศักดิ์ วัชรนุกุลเกียรติ ประธานชมรมแพทย์ชนบท เข้ายื่นหนังสือต่อนายธรรด เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อขอให้ตรวจสอบโครงการส่งเสริมศักยภาพ อสม.ด้วยการสนับสนุนอุปกรณ์ที่จำเป็น (เครื่องตรวจน้ำตาลในเลือดแบบพกพา) ของกระทรวงสาธารณสุข

DSI บุกจับเสือกัฟ้า และยา BOTOX ปลอมเครื่องหมายการค้า

ในย่านการค้าและโรงแรมชื่อดังกลางกรุงเทพมหานคร

เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2556 นายธรรด เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ นางกรรณิการ์ ริมโพธิ์เงิน รองผู้อำนวยการสำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญา 1 นายจักราคม ลีวโนมนต์ รองผู้อำนวยการสำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญา 2 พ.ต.ท.สุมิตร ชโนวิทย์ ผู้อำนวยการส่วนคดีทรัพย์สินทางปัญญา 1 พ.ต.ท.มนต์ชัย วัชรบุตร ผู้อำนวยการส่วนคดีทรัพย์สินทางปัญญา 2 พ.ต.ท.นิรุติ พัฒนรัฐ ผู้อำนวยการส่วนคดีทรัพย์สินทางปัญญา 3 และตัวแทนผู้เสียหาย ได้ร่วมกันแถลงข่าวการตรวจค้นจับกุมแหล่งจำหน่ายสินค้าประเภทเสือกัฟ้าปลอม

เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น การจับกุมผู้ต้องหาขณะจำหน่ายยา BOTOX ปลอมเครื่องหมายการค้า ในโรงแรมชื่อดัง และการจับกุมสินค้าประเภทเสือกัฟ้าปลอมเครื่องหมายการค้า ย่านตลาดโบ๊เบ๊ ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตร่างกาย และสุขภาพของประชาชน ตลอดจนระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยตรง มีรายละเอียดการจับกุม ดังนี้

1. เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2556 เวลาประมาณ 07.30 น. ภายใต้การอำนวยการของนายจักราคม ลีวโนมนต์ รองผู้อำนวยการสำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญา และพ.ต.ท.นิรุติ พัฒนรัฐ ผู้อำนวยการส่วนคดี

ทรัพย์สินทางปัญญา 3 พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้นำหมายค้นของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง เข้าทำการตรวจค้นอาคารพาณิชย์ต้องสงสัยเป็นแหล่งจำหน่ายสื่อที่ฟาล์วละเมิดเครื่องหมายการค้า จำนวน 2 จุด ดังนี้

(1) อาคารเลขที่ 7/8 จุฬาลงกรณ์ 12 ถนนพระราม 4 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

(2) อาคารเลขที่ 132 จุฬาลงกรณ์ 48 ถนนพระราม 4 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ จากการตรวจสอบทางอินเทอร์เน็ต พบว่ามีผู้จำหน่ายสินค้าสื่อที่ฟาล์วปลอมเครื่องหมายการค้าให้กับบุคคลทั่วไปทางเว็บไซต์หนึ่ง (ชื่อบล็อกเพื่อขยายผล) โดยเป็นการจำหน่ายเพื่อส่งออกไปยังกลุ่มแฟนกีฬาฟุตบอลที่อยู่ภายนอกประเทศ มุ่งเน้นแฟนบอลชาวสหรัฐอเมริกา และกลุ่มประเทศภาคพื้นยุโรป และมีลูกค้าที่สั่งซื้อสินค้าทางอินเทอร์เน็ตเป็นจำนวนมาก ซึ่งสร้างความเสียหายให้กับเจ้าของสิทธิ์อย่างมหาศาล และทำลายระบบเศรษฐกิจของประเทศ เจ้าหน้าที่สำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญาจึงเข้าทำการตรวจค้นอาคารทั้ง 2 จุดดังกล่าวข้างต้น พบสินค้าละเมิดเครื่องหมายการค้าประเภทสื่อที่ฟาล์วห้อยต่าง ๆ จำนวนกว่า 3,000 ชิ้น มูลค่าประมาณ 1,000,000 บาท และได้จับกุมนายสุรวัช แก้วก้องกังวาน เป็นผู้ต้องหาในข้อหาฉ้อโกงเพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร ซึ่งผู้ต้องหาได้ให้การรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหา

2. เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2556 เวลาประมาณ 11.00 น. ภายใต้การอำนวยการของ พ.ต.ท.นันทชัย วัชรบุตร ผู้อำนวยการส่วนคดีทรัพย์สินทางปัญญา 2 และว่าที่ร้อยตรี ธวัชชัย รัตนปริชาชัย พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ สำนักอนุกรมพิเศษ ร่วมกับเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้ทำการจับกุมและตรวจยึดสินค้าเกี่ยวกับเวชภัณฑ์ที่เป็นตัวยา BOTOX ภายใต้เครื่องหมายการค้า BOTOX ของบริษัท อัลเลอร์แกน อิงค์ จำกัด ซึ่งจดทะเบียนไว้แล้วในราชอาณาจักร ได้ที่บริเวณล็อบบี้โรงแรมรามารการ์เด็นส์ ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงตลาดบางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ได้พร้อมของกลางจำนวน 500 กล่อง มูลค่ารวมประมาณ 6 ล้านบาท พร้อมนี้ สำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญา กรมสอบสวนคดีพิเศษ ยังได้นำหมายค้นของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง เข้าตรวจค้นบ้านพักอาศัยซึ่งต้องสงสัยว่าเป็นแหล่งเก็บและบรรจุผลิตภัณฑ์ยา BOTOX ปลอม จำนวน 2 จุด ดังนี้

(1) บ้านเลขที่ 121/22 ซอยสวนพลู 1 แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

(2) บ้านเลขที่ 967/282 หมู่บ้านพญาภิบาล ซอย 64 ตำบลประชาธิปัตย์ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

พบผลิตภัณฑ์กระดาด สติ๊กเกอร์ ฉลากคู่มือการใช้งาน ผลิตภัณฑ์ที่มีเครื่องหมายการค้า BOTOX จำนวนมาก และได้จับกุมตัวผู้ต้องหา 2 คนในข้อหา ร่วมกันจำหน่าย และมีไว้เพื่อจำหน่าย ซึ่งสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น ที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร ซึ่งผู้ต้องหาทั้งหมดให้การรับสารภาพตามข้อกล่าวหา ดังนี้

(1) นางสาวนันทพร สิริโสมานันท์ อายุ 30 ปี อยู่บ้านเลขที่ 121/22 ซอยสวนพลู 1 แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

(2) นางสาวภาวิณี ไคร์นุสังข์ อายุ 26 ปี อยู่บ้านเลขที่ 225/28 ซอยคุ้มเกล้า 9 แขวงแสนแสบ เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร

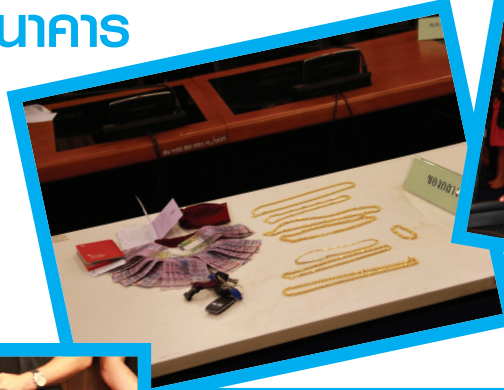
(3) เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2556 เวลาประมาณ 05.00 น. ภายใต้การอำนวยการของ พ.ต.ท.สุมิตร ชโนวิทย์ ผู้อำนวยการส่วนคดีทรัพย์สินทางปัญญา 1 พ.ท.ธนธิป จุลจาริตต์ ผู้อำนวยการส่วนคุ้มครองพยาน ได้ร่วมกับเจ้าหน้าที่สำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญา เข้าตรวจค้นและจับกุมแหล่งค้าส่งสื่อที่ฟาล์ว จำนวน 2 แห่ง บริเวณตลาดโบ๊เบ๊ แขวงคลองมอหานะ เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร และพบสินค้าประเภทสื่อที่ฟาล์วและกางเกงปลอมเครื่องหมายการค้ายี่ห้อต่างๆ เช่น อัมโบร อะดิลาส ลาคอสท์ ไนกี้ โปโล เป็นต้น จำนวนกว่า 3,000 ตัว มูลค่าประมาณ 500,000 บาท

เจ้าหน้าที่จึงได้ยึดสินค้าดังกล่าวเป็นของกลาง และจับกุมตัวนายเกียรติศักดิ์ เลียนพานิช และนายพรเทพ เลี้ยงวิบูลย์วงศ์ เจ้าของร้านมาดำเนินคดีในข้อหา เสนอจำหน่ายซึ่งสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร อันเป็นความผิดตาม พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 และนำตัวผู้ต้องหาส่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

ในการตรวจค้นจับกุมครั้งนี้ เป็นไปตามนโยบายของกรมทรัพย์สินทางปัญญา ที่ได้จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาแห่งชาติ (NICE) และกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่มีนโยบายในการปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาในทุกมิติ รวมถึงเครือข่ายอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้แล้ว ดีเอสไอ ยังมุ่งปราบปรามเจ้าของและนายทุนที่ทำเป็นขบวนการและเป็นการกระทำความผิดในรูปแบบเครือข่ายและจะดำเนินการปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาทุกประเภท โดยเฉพาะสินค้าอุปโภค บริโภคที่ไม่มีคุณภาพอันก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพร่างกายและความปลอดภัยของประชาชนผู้บริโภค เช่น ยา เครื่องสำอาง กาแฟผงสำเร็จรูป อะไหล่รถยนต์และสินค้าปลอมเครื่องหมายการค้าทั้งหลาย ทั้งในพื้นที่กรุงเทพฯ และต่างจังหวัดอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการขายสินค้าปลอมบนอินเทอร์เน็ตด้วย

DSI รวบชาวสวิตเซอร์แลนด์ ผู้ต้องหาในคดีปล้นธนาคาร

DSI ได้รับการประสานจากผู้ช่วยทูตตำรวจประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ขอให้จับกุมตัวผู้ต้องหาชาวสวิตเซอร์แลนด์ซึ่งก่อเหตุปล้นธนาคารในประเทศสวิตเซอร์แลนด์เมื่อเดือนมีนาคม 2556 ที่ผ่านมา หลบหนีมาซื้อคฤหาสน์หรูที่ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

นายอาริต เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้มอบหมายให้ พ.ต.อ.ญาณพล ยั่งยืน รองอธิบดี และ พ.ต.อ.ทรงศักดิ์ รักศักดิ์สกุล ผู้อำนวยการสำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ ดำเนินการสืบสวนจับกุมผู้ต้องหาชาวสวิตเซอร์แลนด์รายดังกล่าว โดยได้สนธิกำลังกับ บก.ตม.3 ภายใต้การควบคุมของ พล.ต.ต.เกรียงศักดิ์ อรุณศรีโสภณ ผบก.ตม.3 และสตม.ได้ดำเนินการเพิกถอนการอนุญาตอยู่ต่อในราชอาณาจักรของนายเอ็นโซ่ ด้วยมีลักษณะเป็นบุคคลต้องห้ามตาม ม. 12 แห่ง พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522

นายเอ็นโซ่ แกร์เบอร์ (Mr.Gerber Enzo) ชาวสวิตเซอร์แลนด์ อายุ 42 ปี ได้ร่วมกับพวกปล้นธนาคาร ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ โดยได้บังคับให้เจ้าหน้าที่ธนาคารส่งเงินให้จำนวนหลายล้านบาท จากการสืบสวนของทางการสวิตเซอร์แลนด์ ทราบว่า นายเอ็นโซ่ได้หลบหนีมายังประเทศไทย และมีภรรยาเป็นชาวไทยเข้ามาซื้อคฤหาสน์หรู และทรัพย์สินในประเทศไทยจากเงินที่ได้จากการปล้นทรัพย์ ย้ายการประจำเขตเบิร์น ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ได้ออกหมายจับนาย เอ็นโซ่ แกร์เบอร์ ตามหมายจับที่โออี 13 2535 / เอชดีเอ (EO 13 2535/HDA)

ต่อมา พ.ต.ท.พงศ์พร พราหมณ์เสน่ห์ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านกำกับดูแลศูนย์สืบสวนสะกดรอย เจ้าหน้าที่ศูนย์สืบสวนสะกดรอย, ร.ต.อ.เชมชาติ ประกายหงษ์มณี ผู้อำนวยการส่วนคดีอาชญากรรมระหว่าง

ประเทศ 1 พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจสวิตเซอร์แลนด์ สนธิกำลังกับ บก.ตม.3 ลงพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อติดตามจับกุมตัวนายเอ็นโซ่ ผู้ต้องหา

เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2556 เจ้าหน้าที่ได้เข้าตรวจค้นบ้านเลขที่ 160/7 หมู่ 1 ตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหมายค้นศาลจังหวัดหัวหิน ที่ 48/2556 ลงวันที่ 16 พฤษภาคม 2556 โดยได้จับกุมตัวนายเอ็นโซ่ แกร์เบอร์ บุคคลตามหมายจับของทางการสวิตเซอร์แลนด์ได้จากการสืบสวนพบว่า นายเอ็นโซ่ แกร์เบอร์ ชาวสวิตเซอร์แลนด์ ได้ปล้นเงินจากธนาคารแห่งหนึ่งในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ และได้หลบหนีเข้ามาพักอาศัยในประเทศไทยโดยได้นำเงินที่ได้จากการปล้นธนาคารเข้ามาในประเทศไทยด้วย ได้ซื้อบ้านมูลค่ากว่า 5 ล้านบาท ใน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อพักอาศัยกับภรรยาชาวไทย พร้อมด้วยของกลางจำนวนหนึ่ง คือ สมุดบัญชีธนาคารต่าง ๆ จำนวนเงินรวมกว่า 4 ล้านบาท เงินสดจำนวน 60,000 ฟรังก์สวิส โดยประมาณ (ประมาณ 1.8 ล้านบาท) ทองคำรูปพรรณ น้ำหนักรวม 13.5 บาท (มูลค่าประมาณ 263,000.- บาท) รถยนต์และรถจักรยานยนต์กว่า 10 คัน โดย DSI อยู่ระหว่างการตรวจทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดเพื่อส่งคืนให้ทางการสวิตเซอร์แลนด์

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน พร้อม ส.ส.ปชป.ร้องตีเอสไอ กรณีหักบัญชีเงินเดือนเข้าพรรคประชาธิปัตย์

เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2556 ที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ นายบัญญัติ บรรทัดฐาน นายนิพนธ์ บุญญามณี และนายพีระพันธ์ุ สาสีรัฐวิภาค ส.ส.พรรคประชาธิปัตย์ เดินทางเข้ามายังกรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อยื่นหนังสือร้องเรียนการดำเนินคดีเกี่ยวกับความผิดตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยกฎหมายพรรคการเมือง กรณีหักบัญชีเงินเดือนเข้าพรรคประชาธิปัตย์ โดยมี **พ.ต.อ.ญาณพล ยั่งยืน รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ** รับเรื่องดังกล่าว ณ อาคารกรมสอบสวนคดีพิเศษ

DSI ขยายพลอาัยตกองแร่เหล็กเกือบในจังหวัดลพบุรี

เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2556 **พ.ต.อ. ญาณพล ยั่งยืน รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ** กระทรวงยุติธรรม พร้อมด้วย ว่าที่ร้อยตรีสุชาติ ป่อคำ หัวหน้าฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลพบุรี **พ.ต.ท.สมบูรณ์ สาระสิทธิ์ ผู้บัญชาการสำนักคดีอาญาพิเศษ 3** **พ.ต.ท.ปรีชา มีใจดี รองผู้บัญชาการสำนักคดีอาญาพิเศษ 3** **พ.ต.ท.อานนท์ อุนทรจันทร์ ผู้อำนวยการส่วนคดีปราบปรามยาเสพติด 1** และ **พ.ต.ท. ลันต์ทรง ดังละแม ผู้อำนวยการส่วนคดีปราบปรามยาเสพติด 3** พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร เจ้าหน้าที่จากกรมศิลปากร เจ้าหน้าที่ป่าไม้ เจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองได้สนธิกำลังทำการตรวจสอบพื้นที่บริเวณเขาทับควาย หมู่ 12 ตำบลห้วยโป่ง อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี

ผลการตรวจค้นพบพื้นที่บริเวณด้านตะวันออกของพหลโยธินฝั่งเขาทับควาย มีการปักเสาไม้ล้อมรั้วตาข่ายกันแดดสีเขียวเป็นแนวยาวตลอดด้านฝั่งติดกับถนนพหลโยธิน และกันเป็นแนวยาวด้านติดกับฝั่งวัดทับควาย ซอยประตูเปิดด้านติดกับประตูทางเข้าวัดทับควาย มีข้อความระบุว่า เป็นพื้นที่ของบริษัทเอกชนรายหนึ่ง เมื่อเข้าไปตรวจสอบภายในพบร่องรอยการบุกรุกแผ้วถางพื้นที่ป่า การขุดตักหน้าดินเป็นบ่อลึกประมาณ 5 - 10 เมตร บริเวณกว้างทั่วทั้งบริเวณกินพื้นที่ประมาณ 60 ไร่ และมีกองธรณีวัตถุคล้ายแร่เหล็ก ประมาณ 10 กอง อยู่ในพื้นที่ดังกล่าว และริมถนนพหลโยธินด้านฝั่งตรงข้าม พบร่องรอยการลักลอบขุดตักดินเป็นพื้นที่กว้างประมาณ 2 ไร่

พบกองธรณีวัตถุถ่ายแร่เหล็ก จำนวน 1 กอง

ทั้งนี้การตรวจสอบพื้นที่ดังกล่าว สืบเนื่องจากการสืบสวนของเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ เกี่ยวกับการลักลอบขุดแร่เหล็กจากพื้นที่ที่ไม่มีประทานบัตรในจังหวัดลพบุรี ไปเข้าโรงงานแต่งแร่ในพื้นที่อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี และขนส่งไปลงเรือที่ท่าเรือในพื้นที่ อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร โดยผิดกฎหมาย และเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2556 เจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้ร่วมจับแร่เหล็กผิดกฎหมายในเรือบรรทุกสินค้าจำนวน 4 ลำ ปริมาณรวม 6,500 เมตริกตัน นำส่งพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธร อำเภอนครหลวง ดำเนินคดี และขยายผลไปสู่การตรวจค้นและ

อายัดแร่เหล็ก ปริมาณ 7,500 เมตริกตัน ที่ บริษัท ฉางซิง พัฒนาการแร่ จำกัด เลขที่ 38/2 หมู่ 4 ตำบลพุกวาง อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2556

จากการจับกุมทั้ง 2 กรณีดังกล่าว เจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้ขยายผลจนทราบว่าแร่ของกลางเป็นแร่ที่มีการลักลอบขุดจากพื้นที่เขาทับควาย ซึ่งเป็นพื้นที่บริเวณเดียวกันกับกองแร่ประมูลของบริษัทเอกชนรายหนึ่ง โดยมีนายทุนชาวจีนและนายทุนชาวไทย จำนวน 2 ราย เป็นผู้มียทธิพลและอยู่เบื้องหลังขบวนการลักลอบขุดแร่ดังกล่าว

ข้อมูลทางการสืบสวนทราบว่ามีการลักลอบขุดแร่เหล็กออกไปจากพื้นที่ตั้งแต่ประมาณ เดือนธันวาคม 2555 จนถึงเดือนมีนาคม 2556 ปริมาณแร่ไม่ต่ำกว่า 100,000 เมตริกตัน มูลค่าความเสียหายประมาณ 300 ล้านบาท และเนื่องจากการลักลอบขุดแร่ใกล้กับถนนสายหลัก อาจส่งผลให้ถนนยุบตัวเสียหาย เกิดอันตรายต่อประชาชนที่ใช้เป็นเส้นทางสัญจรได้ ซึ่งเจ้าหน้าที่จะได้สืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดและขยายผลไปยังกลุ่มขบวนการดังกล่าวต่อไป และจะทำการตรวจสอบว่า บริษัทครอบครอง แร่ประมูลมีส่วนรู้เห็นในกรณีนี้หรือไม่ และเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการดำเนินการ เจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ จะเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรีในฐานะเจ้าพนักงานแร่ประจำท้องที่ จัดให้มีการตรวจสอบรังวัดปริมาณแร่คงเหลือของผู้ที่ชนะการประมูลพร้อมทั้งเสนอมาตรการในเชิงป้องกัน โดยขอให้ทางจังหวัดลพบุรี เร่งรัดออกใบอนุญาตขนแร่ให้กับผู้ที่ครอบครองพื้นที่ของบริษัทผู้ครอบครองแร่ประมูลให้ชัดเจน เพื่อให้สามารถฟื้นฟูให้พื้นที่ดังกล่าวให้เป็นพื้นที่ทางประวัติศาสตร์ที่อยู่ภายใต้การดูแลของกรมศิลปากรต่อไป

พื้นที่เขาทับควายเป็นแหล่งแร่เหล็กคุณภาพดีขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง เดิมบริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ได้รับประทานบัตรและหมดอายุประทานบัตรในปี พ.ศ.2553 เป็นพื้นที่ที่อยู่ในความดูแลของหน่วยกรมศิลปากร กรมป่าไม้ ศูนย์การบึงนาราง และศูนย์การทหารปืนใหญ่ ต่อมาวันที่ 21 เมษายน 2553 เจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษได้เข้าทำการจับกุมแร่เหล็กปริมาณ 25,000 เมตริกตัน ในพื้นที่แห่งนี้มีบริษัทเอกชนรายหนึ่งเป็นผู้ชนะการประมูลแร่ของกลาง และทำการล้อมรั้วกันพื้นที่จากบุคคลภายนอก ซึ่งตลอดเวลาที่ผ่านมาบริษัทฯ ได้ขนแร่ออกจากบริเวณนี้ประมาณ 4,900 เมตริกตัน เท่านั้น

การกระทำดังกล่าว เป็นความผิดฐานเข้าไปยึดถือครอบครองที่ดิน หรือกันสร้างแผ้วถางป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2485 และความผิดฐาน ทำเหมืองแร่ในที่ใดไม่ว่าที่ซึ่งทำเหมืองนั้นจะเป็นสิทธิส่วนบุคคลใดหรือไม่ โดยไม่ได้รับสัมปทานบัตรชั่วคราวหรือสัมปทานบัตร และมีแร่ไว้ในครอบครองแต่ละชนิดเกินสองกิโลกรัมโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 43 มาตรา 105 และมาตรา 108 พ.ร.บ.แร่ พ.ศ.2510 และเจ้าหน้าที่จะได้ตรวจยึดอายัดกองแร่เหล็กที่มีซากกองแร่ประมูลไว้ดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

กรมสอบสวนคดีพิเศษแถลงจับกุมผู้ต้องหาฉ้อโกงประชาชน กรณีจดหมายหลอกลวงอ้างเลขเด็ด

เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2556 ที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ **นายธาริต เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ และ พ.ต.อ. ญาณพล ยั่งยืน รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ** พร้อมด้วย พล.ต.ต. อรรถกฤษณ์ ธารีฉัตร ผู้อำนวยการสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ร่วมกันแถลงการจับกุมนายธนวัฒน์ พุกทอง ผู้ต้องหากระทำความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชน

นายธาริต เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ กล่าวต่อผู้สื่อข่าวว่า เมื่อวันที่ 17 พ.ย. 2552 สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ได้ส่งเรื่องให้กรมสอบสวนคดีพิเศษ สืบสวนกรณีได้รับร้องเรียนจากประชาชนว่ามีกลุ่มมิฉ้อฉลแอบอ้างชื่อตราสัญลักษณ์และชื่อผู้บริหารของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล โดยอ้างว่าจะทำการล็อกเลขรางวัลออกสลากกินแบ่งรัฐบาล หากประชาชนสนใจให้โอนเงินเข้าบัญชีตามที่แจ้งไว้ แล้วคนร้ายได้แจ้งตัวเลขให้ทราบ เมื่อผลการออกสลากกินแบ่งรัฐบาลก็ไม่ปรากฏว่าได้ถูกรางวัลตามที่คนร้ายกล่าวอ้างแต่อย่างใด การกระทำเป็นความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่น, ร่วมกันปลอมและใช้เอกสารปลอม, ร่วมกันใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นโดยมิชอบ และร่วมกันใช้เครื่องหมายครุฑพ่าห์โดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายประมวลกฎหมายอาญามาตรา 342(1), 343, 264, 268, 269/5 และ พระราชบัญญัติเครื่องหมายครุฑพ่าห์ พ.ศ. 2534 มาตรา 13 เหตุเกิดระหว่างปี พ.ศ. 2552-2556 ในเขตพื้นที่จังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ

ต่อมาเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2555 คณะกรรมการคดีพิเศษ ได้มีมติรับเป็นคดีพิเศษที่ 31/2555

อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ กล่าวต่อไปอีกว่า พนักงาน

สอบสวนคดีพิเศษ ได้ทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด พบว่าได้มีกลุ่มคนร้ายหลายกลุ่ม ได้กระทำการออกจดหมายหลอกลวง โดยการปลอมตราสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล และลายมือชื่อของผู้ดำเนินการสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล โดยแจ้งหนังสือหลอกลวงว่า สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลได้ทำการล็อกเลขและถ้าสนใจให้โอนเงินเข้าบัญชีต่างๆ ที่กลุ่มผู้ต้องหาระบุไว้ในจดหมายจากการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานของ พ.ต.ท.ปกรณ สุชีวะกุล และคณะพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ จนทราบว่า นายธนวัฒน์ พุกทอง ผู้ต้องหา กับพวก ได้กระทำความผิดในคดีนี้ จึงได้ยื่นคำร้องต่อศาลขอออกหมายจับ ต่อมา เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2556 เวลา 20.00 น. จึงได้ขอหมายค้นเพื่อทำการตรวจค้นและจับกุมนายธนวัฒน์ พุกทอง ที่บ้านพักเลขที่ ง.86/13 ชุมชนหลังอุทัยจันทร์ทาว์ หมู่ที่ 10 ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ พร้อมยึดของกลางมีบัตรเอทีเอ็มผู้รับจ้างเปิดบัญชี ฯลฯ และได้้นำผู้ต้องหาพร้อมของกลางส่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป ชันจับกุมผู้ต้องหาให้การรับสารภาพว่าได้เป็นผู้สั่งการให้ทำจดหมายหลอกลวงโดยแอบอ้างตรา, ชื่อและผู้บริหารสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลจริง

พล.ต.ต. อรรถกฤษณ์ ธารีฉัตร ผู้อำนวยการสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล กล่าวต่อผู้สื่อข่าวว่า สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ขอขอบคุณกรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้เร่งรัดติดตามสืบสวนสอบสวนจนสามารถจับกุมผู้กระทำความผิดได้ อย่างไรก็ตาม ตนยืนยันถึงความโปร่งใสในการออกรางวัลและขอให้ประชาชนมั่นใจในการปฏิบัติงานของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล

DSI กลายแหล่งค้าประเวณี 3 แห่ง ในจังหวัดสระบุรี

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 30 พฤษภาคม 2556 นายธาริต เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม ได้มอบหมายให้นายสวัสดิ์ ขวลิตรธำรง ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการ คดีพิเศษภาค 1 กรมสอบสวนคดีพิเศษ สนธิกำลังกับ พล.ต.นพดล พิศวร รองผู้อำนวยการ กอ.รมน. จังหวัดสระบุรี และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ปคม. ได้ทำการจับกุมปราบปรามสถานบริการ (ร้านคาราโอเกะ) ที่แอบแฝงขายบริการทางเพศในเขตพื้นที่จังหวัดสระบุรี

สืบเนื่องจากศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 1 ได้รับการประสานงานจาก กอ.รมน.จังหวัดสระบุรีว่า ประชาชนได้รับความเดือดร้อนจากร้านคาราโอเกะ และนำแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายค้าประเวณีในพื้นที่ ซึ่งอาจมีผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ให้การสนับสนุนในการเปิดกิจการ

กรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้ทำการสืบสวนเชิงลึก พบว่ามีการกระทำความผิดในลักษณะดังกล่าวจริง ซึ่งอาจมีความผิดตาม พ.ร.บ.การป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 จึงได้สนธิกำลังกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าดำเนินการจับกุมผู้กระทำความผิด สถานบริการ 3 แห่ง ประกอบด้วย

1. ร้านคาราโอเกะวาเลนไทน์ อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี จากการตรวจค้น พบ

- (1) คนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง 2 ราย
- (2) ชาวต่างด้าวทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาต 7 ราย

2. ร้านคาราโอเกะวารุณี อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี จากการตรวจค้น พบ

(1) ผู้กระทำความผิดจำนวน 2 ราย คือ นายวรพงษ์ เจริญ และนายสมบัติ บัวบานศรี ซึ่งกระทำความผิดตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มาตรา 9 ผู้ใดเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งบุคคลใด เพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณีแม้บุคคลนั้นจะยินยอมก็ตาม และไม่ว่า การกระทำต่างๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้น

จะได้กระทำความผิดในหรือนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

(2) คนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง 9 ราย

(3) พบชาวต่างด้าวทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาต 3 ราย

3. ร้านคาราโอเกะสตางค์ อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี จากการตรวจค้น พบ

(1) ผู้กระทำความผิด จำนวน 1 ราย คือ นางอัมภวัน เทพรักษา กระทำความผิด ตามพ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2539 มาตรา 9 ผู้ใดเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งบุคคลใด เพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณีแม้บุคคลนั้นจะยินยอมก็ตาม และไม่ว่า การกระทำต่างๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะได้กระทำความผิดในหรือนอก ราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

(2) พบชาวต่างด้าวทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาต 6 ราย

(3) พบคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง 8 ราย

จากการจับกุม พบหญิงสาวจากประเทศเพื่อนบ้านทั้งสิ้น 36 ราย และมีหญิงสาวที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี รวมอยู่ด้วย ขณะนี้กำลังอยู่ระหว่างการรวบรวมหลักฐาน หากพบว่า เข้าข่ายความผิดตาม พ.ร.บ.การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551 จะได้ดำเนินการทางกฎหมายให้ถึงที่สุด

กรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้นำตัวผู้ต้องหาทั้งหมดส่ง สถานีตำรวจภูธรแก่งคอยเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตลอดจนสืบสวนขยายผลเพิ่มเติม ทั้งนี้จะผลักดันผู้หญิงชาวต่างชาติกลับประเทศ

อนึ่ง กรมสอบสวนคดีพิเศษ จะได้ประสานไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรี เพื่อขอให้ปิดสถานบริการทั้ง 3 แห่งต่อไป

DSI บุกจับขบวนการค้ำมนุษย์ ลักลอบนำแรงงานพม่าเข้าไทยใน จ.กาญจนบุรี

เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 นายธาริต เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม แถลงผลการสอบสวนคดีพิเศษเข้าจับกุมขบวนการค้ำมนุษย์ชาวพม่า ลักลอบนำแรงงานพม่าผิดกฎหมายเข้ามาใช้แรงงานในประเทศไทย ณ ห้องประชุมชั้น 1 กรมสอบสวนคดีพิเศษ

สืบเนื่องจากเมื่อเดือนพฤษภาคม 2556 หน่วยงานตำรวจเมียนมาร์และหน่วยงานโครงการความร่วมมือสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการค้ำมนุษย์ (UNIAIP) ได้ร้องขอให้กรมสอบสวนคดีพิเศษช่วยเหลือเหยื่อคนงานชาวพม่าที่ถูกล่อลวงมาบังคับใช้แรงงานในประเทศไทย ในโรงงานข้าวโพดในเขตจังหวัดกาญจนบุรี โดยไม่จ่ายค่าแรงงานให้กับคนงานพม่าและมีการทำร้ายร่างกาย บังคับขู่เข็ญ ซึ่งต่อมาคนงานพม่ากลุ่มนี้ จำนวน 2 คน สามารถหลบหนีไปยังประเทศเมียนมาร์ได้ และขอให้ทางการตำรวจเมียนมาร์ดำเนินคดีกับนายหน้า 2 แม่ลูกชาวพม่า

- 1) นางเต็ด เต็ด วิน (แม่)
- 2) นางวิน ต้นดา ออง (ลูก)

โดยตำรวจเมียนมาร์ได้จับกุมนายหน้าที่เป็นลูกสาวได้แล้ว ส่วนนายหน้าที่เป็นแม่ อยู่ที่ประเทศไทยควบคุมคนงานอยู่ที่โรงงานข้าวโพดในจังหวัดกาญจนบุรีดังกล่าว ทางกรมตำรวจเมียนมาร์ จึงขอให้กรมสอบสวนคดีพิเศษจับกุมดำเนินคดีกับนายหน้ารายนี้ คือ นางเต็ด เต็ด วิน ด้วย โดยได้ประสานส่งหมายจับนางเต็ด เต็ด วิน ของตำรวจเมียนมาร์มาให้ประกอบการดำเนินการ

อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษได้มอบหมายให้ พ.ต.ท.ไพศิษฐ์ สังคหะพงศ์ ผู้เชี่ยวชาญฯ (9) กำกับ

ดูแลศูนย์ต่อต้านการค้ำมนุษย์ ดำเนินการตรวจสอบและสืบสวนเรื่องดังกล่าว จากการสืบสวนพบว่าคนงานชาวพม่ากลุ่มดังกล่าวถูกควบคุมอยู่ที่บริเวณบ้านพักคนงาน ใกล้กับโรงงานกาญจนคอร์น อำเภอกา่งมะกา จังหวัดกาญจนบุรี จึงได้ขออนุมัติเป็นคดีพิเศษ เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2556 และได้วางแผนเข้าช่วยเหลือคนงานชาวพม่าออกมาได้รวม 8 คน จากการสอบปากคำผู้เสียหายและรวบรวมพยานหลักฐานอื่นๆ ประกอบมีหลักฐานเชื่อได้ว่า นางเต็ด เต็ด วิน กระทำความผิดฐานร่วมกันค้ำมนุษย์และความผิดฐานหน่วงเหนี่ยวกักขัง ความผิดต่อเสรีภาพ ความผิดตาม พ.ร.บ.คนเข้าเมือง ฯลฯ จึงได้ขออนุมัติศาลอาญาออกหมายจับและหมายค้นสถานที่ดังกล่าว

เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2556 เจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ นำโดย พ.ต.ท.จตุพร อรุณฤกษ์ถวิล ผู้อำนวยการส่วนป้องกันและปราบปราม 2 ศูนย์ต่อต้านการค้ำมนุษย์ ได้เข้าตรวจค้นและจับกุมนางเต็ด เต็ด วิน ตามหมายจับศาลอาญา และได้ช่วยเหลือคนงานชาวพม่าอีก 6 คน ที่ทางการตำรวจเมียนมาร์แจ้งมาเพิ่มเติม คดีอยู่ระหว่างการสอบสวน และผู้เสียหายเหยื่อทั้ง 14 คน ดังกล่าว ขณะนี้อยู่ในการดูแลของสถานพักพิงและพัฒนาอาชีพชาย จังหวัดปทุมธานี กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ในกรณีนี้ Mr.Naing Htoon ทูตแรงงานประจำสถานเอกอัครราชทูตเมียนมาร์เข้าพบและขอบคุณอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ โดยทางการตำรวจเมียนมาร์ก็ได้ประสานขอขอบคุณกรมสอบสวน คดีพิเศษที่ได้ดำเนินการตามที่ร้องขอเป็นผลสำเร็จ อันถือเป็นความร่วมมือระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษ และตำรวจเมียนมาร์ อีกครั้งหนึ่งจากการที่ทั้งสองหน่วยงานมีบันทึกข้อตกลงร่วมกันในการป้องกันและปราบปราม เมื่อปี 2555

ติเอสไอลงพื้นที่ตรวจสอบรถบรรทุกเกิดเพลิงไหม้

เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2556 นายธาริต เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ สั่งการให้ พ.ต.ท.กรวัชร ปานประภากร ผู้บัญชาการสำนักปฏิบัติการพิเศษภาค กรมสอบสวนคดีพิเศษ พร้อมเจ้าหน้าที่ ลงพื้นที่ไปตรวจสอบรถบรรทุกทั้ง 6 คัน ที่ สภ.กลางดง อำเภอบางบาล จังหวัดนครราชสีมา เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลรถบรรทุก 6 คัน ที่ถูกไฟไหม้ ระหว่างอยู่บนรถเทรลเลอร์ ขณะขับเคลื่อนระหว่าง กม.36-37 ถนนมิตรภาพ เขต ตำบลกลางดง อำเภอบางบาล เพื่อนำไปส่งที่ จังหวัดศรีสะเกษ

นายธาริตฯ กล่าวว่า เบื้องต้นให้เจ้าหน้าที่ลงพื้นที่เก็บหลักฐานและข้อมูลเพื่อ ตรวจสอบข้อเท็จจริงที่มาของรถบรรทุกทั้ง 6 คัน ว่า ส่วนหนึ่งเป็นรถยนต์ที่อยู่ในบัญชีหลบ

เลี่ยงภาษีที่กรมสอบสวนคดีพิเศษได้รับไว้สอบสวนก่อนหน้านี้หรือไม่ เพราะต้องตรวจสอบทั้งการปลอมแปลงหมายเลข ตัวถังรถและหมายเลขเครื่องยนต์ เพื่อนำไปตรวจสอบ ประวัติอย่างละเอียด หากพบว่าผิดจะรับมาสอบสวนเป็น คดีพิเศษ พร้อมทั้งสืบสวนหาต้นตอการนำเข้ามาในราชอาณาจักรที่ไม่ถูกต้อง รวมทั้งขบวนการและแหล่งเก็บซ่อน ทั้งในพื้นที่กรุงเทพฯหรือนอกพื้นที่

นายธาริตฯ กล่าวต่ออีกว่า คดีรถบรรทุกที่เกิดเพลิงไหม้ดังกล่าวเป็นกรณีการหลีกเลี่ยงภาษี กรมสอบสวนคดีพิเศษรับมอบสำนวนจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มา เป็นคดีพิเศษ ตามอำนาจหน้าที่ของกรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม

ด้าน พ.ต.ท.กรวัชร กล่าวว่า จากการตรวจสอบ หลักฐานต่างๆ ทั้งวัตถุพยานและเอกสารของรถบรรทุก พบว่า หมายเลขตัวถังของรถยนต์ยี่ห้อลัมโบร์กินี สีขาว ตรงกับ ประวัติที่ทางกรมสอบสวนคดีพิเศษมี เป็นหนึ่งในรถหลายคัน ที่นำเข้ามาโดยไม่ถูกต้องและหลบเลี่ยงภาษีศุลกากร ในจำนวน 5,000 คัน ที่กรมสอบสวนคดีพิเศษมีข้อมูลว่า เป็นรถยนต์ที่มีกระบวนการนำเข้ามาอย่างผิดกฎหมาย ใช้วิธีหลบเลี่ยงภาษีโดยการสำแดงเท็จ โดยแจ้งนำเข้า ประเทศไทยช่วงเดือนตุลาคม ปี 2555

ติเอสไอลงพื้นที่ตรวจยึดแร่เหล็กผิดกฎหมาย

เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2556 นายวิทยา ผิวพ่อง ผู้ว่าราชการจังหวัด พระนครศรีอยุธยา นายสุรศักดิ์ เณลิมเกียรติทวี อุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นายสามารถ บัวชุม ผู้แทนคดี เจ้าหน้าที่จากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พร้อมด้วย พ.ต.ท.สมบุรณ์ สาระสิทธิ์ ผู้บัญชาการสำนักคดี อาญาพิเศษ 3 พ.ต.ท.อานนท์ อุทธิจันทร์ ผู้อำนวยการส่วน 1 สำนักคดีอาญาพิเศษ 3 ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ให้รับผิดชอบสืบสวนสอบสวน กฎหมายเกี่ยวกับแร่ ได้ร่วมกันตรวจสอบท่าเรือและสถานที่จัดเก็บแร่ของกลาง บริเวณ บริษัท ลัคกี้ริชเชส แอนด์ โลจิสติกส์ จำกัด (ท่าเรือลัคกี้)

สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2556 เจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้ ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำ สภ.นครหลวง และเจ้าหน้าที่ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตรวจยึดดำเนินคดีกับเรือลำเลียง จำนวน 4 ลำ ที่บรรทุกแร่เหล็กผิดกฎหมายปริมาณรวม 6,500 เมตริกตัน มูลค่าประมาณ 25 ล้านบาท ขณะกำลังลำเลียงไปส่งออกที่ท่าเรือเกาะสีชัง เหตุเกิดที่บริเวณท่าเรือยูนิค แม่น้ำป่าสัก ตำบลบ่อโพธิ์ อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คดีดังกล่าวกรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้ยึดเรือและอายัดแร่ภายในเรือไว้เป็นของกลางในคดีและนำเรือไปจอดไว้ที่ท่าเรือหน้า สภ.นครหลวง ตั้งแต่หลังเกิดเหตุ และเห็นว่าหากเก็บแร่เหล็กของกลางที่มีมูลค่าสูงไว้ในเรือ อาจเสี่ยงต่อการสูญหายหรือเกิดความเสียหาย อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษจึงได้สั่งการให้นำแร่เหล็กขึ้นจากเรือไปเก็บรักษาไว้ยังสถานที่ที่มีมาตรฐานความปลอดภัยสูงและจัดให้มีการรักษาฝากของกลางตามระเบียบ จึงได้ประสานกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในการดำเนินการดังกล่าว

สำหรับความคืบหน้าของคดี ขณะนี้ทีมพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ กำลังอยู่ระหว่างรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับผู้ที่เกี่ยวข้องและขยายผลไปยังเครือข่ายผู้มีอิทธิพลที่อยู่เบื้องหลัง ไม่ว่าจะเป็นนายทุนผู้ที่เป็นเจ้าของแร่ ผู้ประกอบการแต่งแร่ ผู้ประกอบการขนส่งผู้ส่งออก รวมทั้งเจ้าหน้าที่รัฐที่รับผลประโยชน์หรือมีส่วนรู้เห็น จากข้อมูลของกรมสอบสวนคดีพิเศษ พบว่าตั้งแต่ต้นปี พ.ศ.2556 มีการลักลอบส่งออกแร่เหล็กผิดกฎหมายทางเรือจากอำเภอนครหลวงไปยังเกาะสีชังแล้วไม่น้อยกว่า 50,000 เมตริกตัน มูลค่าไม่น้อยกว่า 200 ล้านบาท

นายวิทยา ผิวผ่อง ผู้ว่าราชการจังหวัดกล่าวว่า ท่าเรืออำเภอนครหลวง เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญแห่งหนึ่งในการส่งออกสินค้าของประเทศ การลักลอบส่งออกแร่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อรัฐเป็นอย่างมาก ทางจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จะร่วมกับกรมสอบสวนคดีพิเศษ ดำเนินแนวทางมาตรการเชิงรุกในการป้องกันการลักลอบส่งออกแร่ผิดกฎหมาย อย่างเข้มงวดและต่อเนื่องต่อไป

DSI บุกจับโรงงานผลิตเม็ดกระดุมและแผ่นป้ายปลอมเครื่องหมายการค้า สำหรับประกอบเป็นกางเกงยีนส์ยี่ห้อ Levi's

เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2556 **นายธาริต เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ** พ.ต.ท.ชินโชติ แดงสุริศรี ผู้บัญชาสำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญา นางกรรณิกา ริมโพธิ์เงิน รองผู้บัญชาการสำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญา 1 นายจักราคม ลีวโนมนต์ รองผู้บัญชาการสำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญา 2 และพ.ต.ท.สุมิตร ชโนวิทย์ ผู้อำนวยการสำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญา 1 ได้ร่วมกันแถลงข่าวการเข้าตรวจค้นจับกุมแหล่งผลิตเม็ดกระดุมและแผ่นป้ายปลอมเครื่องหมายการค้าสำหรับประกอบเป็นกางเกงยีนส์ยี่ห้อ Levi's ย่านบางแค ซึ่งส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยตรง มีรายละเอียดการจับกุม ดังนี้

เมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2556 เวลาประมาณ 13.00 น. ภายใต้การอำนวยความสะดวกของ พ.ต.ท.ชินโชติ แดงสุริศรี ผู้บัญชาการสำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญา พ.ต.ท.สุมิตร ชโนวิทย์ ผู้อำนวยการสำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญา 1 และเจ้าหน้าที่สำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญา ได้ร่วมกันนำหมายค้นของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง เข้าทำการตรวจค้นโรงงานเลขที่ 2/14 หมู่ที่ 3 ถ.เพชรเกษม 69 ซ.อินทราปัจ 9 แขวงหลักสอง เขตบางแค กรุงเทพมหานคร พบของกลางเป็นเม็ดกระดุม และแผ่นป้ายปลอมเครื่องหมายการค้าสำหรับประกอบเป็นกางเกงยีนส์ยี่ห้อ Levi's จำนวน 40,123 ชิ้น และเครื่องจักร

ที่ใช้ในการผลิต จำนวน 3 เครื่อง เจ้าหน้าที่จึงได้ทำการตรวจยึดและอายัดของกลางดังกล่าว ทั้งนี้เนื่องจากสำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญาได้ทำการสืบสวนพบว่า โรงงานดังกล่าวได้ลักลอบผลิตเม็ดกระดุมและแผ่นป้ายปลอมเครื่องหมายการค้าสำหรับประกอบเป็นกางเกงยีนส์ยี่ห้อ Levi's จึงได้วางแผนเข้าทำการตรวจค้นจับกุม

ต่อมาเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2556 นายลินศักดิ์ เทวศักดิ์ รักษา อายุ 60 ปี เจ้าของโรงงานได้เข้ามาพบกับพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อรับทราบข้อกล่าวหาว่า “ปลอมเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร” ซึ่งสินค้าดังกล่าวส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ อันเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2535 มูลค่าความเสียหายประมาณ 1,000,000 บาท (หนึ่งล้านบาท)

อนึ่ง ในการตรวจค้นจับกุมครั้งนี้ เป็นไปตามนโยบายของกรมทรัพย์สินทางปัญญา ที่ได้จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาแห่งชาติ (NICE) และกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่มีนโยบายในการปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาในทุกมิติ จากการที่ประเทศไทยถูกสำนักผู้แทนการค้าสหรัฐฯ (USTR) จัดอันดับสถานะทางการค้าให้อยู่ในบัญชีประเทศที่ต้องจับตามองเป็นพิเศษ (PWL) ในเรื่องของการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ตามกฎหมายการค้าสหรัฐฯ มาตรา 301 พิเศษ ตั้งแต่ปี 2550 เป็นเวลาถึง 6 ปี ซึ่งมีผลทำให้ประเทศไทยต้องถูกตัดสิทธิพิเศษทางการค้าจากสหรัฐฯ นั้นหมายความว่าประเทศไทยได้สูญเสียโอกาสทางการค้าเป็นอย่างมากจนถึงปัจจุบัน

DSI ประชุมร่วมหน่วยงานภาครัฐ 7 หน่วยงาน และผู้แทนจำหน่ายรถยนต์หรู 10 บริษัท

เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2556 นายธาริต เฟื่องคันธุ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ สรุปผลการประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 7 หน่วย ประกอบด้วย กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต กรมการขนส่งทางบก กรมศุลกากร สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กรมสอบสวนคดีพิเศษ และช่างเทคนิคของรถยนต์หรูอีก 10 บริษัท ประกอบด้วย บริษัทเมอร์เซเดส-เบนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด, บริษัท โรลล์-รอยซ์ มอเตอร์ คาร์ส จำกัด, บริษัท คาวาลิโน มอเตอร์ จำกัด (เพอร์รา), บริษัท บีเอ็มดับเบิลยู (ประเทศไทย) จำกัด, บริษัท โตโยต้า มอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด, บริษัท วัฒนา ออโต้เซลล์ แอนด์ เซอร์วิส จำกัด, บริษัท นิซคาร์ จำกัด, บริษัท นิสสัน มอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด, บริษัท เอเอเอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด และบริษัท ชิต้ออโต้ โมบิล จำกัด เพื่อวางแผนการตรวจสภาพทางกายภาพ

ในการนำชิ้นส่วนรถยนต์มาจัดประกอบ โดยมีมติ 2 ประเด็น ดังนี้

1. การตรวจสอบทางกายภาพจะคู่ขนานกับการตรวจสอบความสมบูรณ์ของเอกสารเพื่อเช็คที่มาของชิ้นส่วนรถยนต์ที่นำมาจัดประกอบ
2. ผู้ครอบครองรถ สามารถยื่นเอกสารแจ้งความจำนงค์เพื่อขอตรวจสอบรถได้ด้วยตนเองที่ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ตั้งแต่วันที่ 18 มิถุนายน 2556 ในเวลาราชการ เป็นต้นไป

โดย ผู้ครอบครองรถต้องแสดงหลักฐานด้วยตนเอง คือ สมุดคู่มือการจดทะเบียนรถยนต์ หรือหลักฐานการครอบครองรถ และบัตรประชาชน เพื่อรับบัตรคิวนัด วัน - เวลา นำรถเข้ามาตรวจสอบ โดยติดต่อได้ที่ อาคารกรมสอบสวนคดีพิเศษ ชั้น G ตั้งแต่วันที่ 18 มิถุนายน 2556 และจะเริ่มตรวจสภาพทางกายภาพ ได้ตั้งแต่วันที่ 24 มิถุนายน 2556 นี้ เป็นต้นไป

DSI ร่วมกับ 6 หน่วยงาน ตีแผ่ตรวจสอบกายภาพรถหรู

เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2556 **นายธาริต เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ** พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ 6 หน่วยงาน ประกอบด้วย กรมการขนส่งทางบก กรมสรรพสามิต กรมสรรพากร สำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ และฝ่ายเทคนิคตัวแทนบริษัทรถยนต์ เริ่มดำเนินการตรวจสอบทางกายภาพรถยนต์หรูจดทะเบียนที่บริเวณอาคารจอดรถบริษัท ไพรเมอเรียไทย จำกัด โดยได้นัดผู้ครอบครองรถยนต์ ที่สมัครใจนำรถเข้ามาตรวจสอบในวันแรกจำนวน 5 คัน ได้แก่ ทะเบียน กน 819 หรือทะเบียนเดิม กย 4559, กย 5875, กย 6073, กย 6069 และ กย 5882 เพื่อพิจารณาขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ว่าจะสามารถตรวจสอบได้กี่คันต่อวัน หากตรวจสอบได้มากกว่า 5 คันต่อวัน อาจเพิ่มจำนวนการตรวจให้มากขึ้น และการตรวจสอบรถคันแรกคือ รถเบนซ์ รุ่น E 240 ทะเบียน กน 819 นครสวรรค์ พบว่า มีเลขตัวถังเครื่องยนต์ และเกียร์ ตรงกับรถที่ออกจากโรงงาน ซึ่งน่าจะเป็นการนำเข้าสำเร็จรูปทั้งคันและเข้าข่ายการสำแดงเท็จ เจ้าหน้าที่จึงบันทึกการยึดรถแต่จะมอบให้เจ้าของนำไปเก็บรักษาเพื่อเข้าสู่กระบวนการซื้อคืนต่อไป

นายธาริต เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ กล่าวถึงถึงขั้นตอนการตรวจสอบว่า ตรวจสอบหมายเลขตัวถัง เครื่องยนต์ และ

ชุดเกียร์ ว่าทั้ง 3 ส่วนตรงกันหรือไม่ หากตรงกันกับรถที่ออกจากโรงงาน แสดงว่ารอดคั่นดังกล่าวมีการแยกชิ้นส่วน และนำเข้ามาจดทะเบียนในประเทศ โดยมีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษี แต่หากทั้ง 3 ส่วนแตกต่างกัน แสดงว่าเป็นรถจดทะเบียนถูกต้อง ซึ่งเจ้าหน้าที่จะออกหนังสือยืนยันว่า เป็นรถจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายให้เจ้าของรถทันที

ทั้งนี้ มีผู้ครอบครองรถยนต์จดทะเบียนสมัครใจนำรถเข้าตรวจสอบแล้ว จำนวน 31 คัน จาก 548 คัน ที่อยู่ในบัญชีต้องสงสัย กรมสอบสวนคดีพิเศษจึงขอประชาสัมพันธ์ให้เจ้าของรถยนต์ที่เข้าข่ายต้องสงสัยทั้งหมดที่มีการประกาศรายชื่อ นำรถยนต์เข้าตรวจสอบด้วยความสมัครใจ เนื่องจากหากพบว่าเป็นรถผิดกฎหมายก็จะให้ความคุ้มครอง โดยไม่มีการยึดรถไว้แต่จะให้เจ้าของนำไปเก็บรักษา จากนั้นเจ้าหน้าที่จะมีการนำเรื่องเข้าที่ประชุมเพื่อหารือถึงการเยียวยาเจ้าของรถ ซึ่งเชื่อว่าสุจริตใจในการซื้อรถยนต์ โดยอาจมีการนำเข้าสู่ขั้นตอนการซื้อคืน แต่ในส่วนของบริษัทผู้นำเข้ารายแรก ถือว่ามีความผิดในการหลีกเลี่ยงภาษี ซึ่งเจ้าหน้าที่จะดำเนินการเอาผิดตามกฎหมายต่อไป

โครงการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความเชี่ยวชาญ ให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานหลักสูตร

“การบริหารจัดข้อมูลสืบสวนและวิเคราะห์ข่าวกรอง”

เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2556 พ.ต.อ.ญาณพล ยั่งยืน รองอธิบดี
กรมสอบสวนคดีพิเศษ เป็นประธานเปิดโครงการฝึกอบรมเพื่อพัฒนา
ความรู้ความเชี่ยวชาญให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน หลักสูตร “การบริหาร
จัดข้อมูลสืบสวนและวิเคราะห์ข่าวกรอง” (Investigative Information
Management and Intelligence Analysis Course) ร่วมกับ สอท.
ออสเตรเลีย ประจำประเทศไทย และได้รับเกียรติจาก นายพอล เบอร์
นาร์ด อัครราชทูตที่ปรึกษา (Minister - Counsellor) สอท.ออสเตรเลีย
ประจำประเทศไทย เข้าร่วมในพิธีเปิดและปิดการฝึกอบรมครั้งนี้ด้วย
โดยมีผู้เข้าร่วมรับการฝึกอบรมจำนวน 20 คน ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่
1 – 5 เมษายน 2556 ณ โรงแรมเซ็นทาราแกรนด์ เซ็นทรัลลาดพร้าว
กรุงเทพมหานคร

ดีเอสไอร่วมแสดงความยินดี เนื่องในโอกาสครบรอบ 10 ปี สถานีโทรทัศน์ดาวเทียม MTV

เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2556 นายเพิ่มพูน พึ่งประสิทธิ์ รองอธิบดีกรมสอบสวน
คดีพิเศษ พร้อมด้วยนางอุมาพร แพรประเสริฐ ผู้อำนวยการส่วนช่วยอำนวยความสะดวก
ร่วมแสดงความยินดี เนื่องในโอกาสครบรอบ 10 ปี สถานีโทรทัศน์ดาวเทียม MTV ณ บริษัท
เอ็มวี เทเลวิชั่น (ไทยแลนด์) จำกัด 2539 อาคารอิมพีเรียลเวิลด์ลาดพร้าว ชั้น 6 ซอยลาดพร้าว
81-83 ถนนลาดพร้าว แขวงคลองเจ้าคุณสิงห์ เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

โครงการประชุมเชิงปฏิบัติจัดทำแบบบรรยายลักษณะงาน ข้าราชการพลเรือน กรมสอบสวนคดีพิเศษ

เมื่อวันที่ 3 เมษายน 2556 นายพิพัฒน์ เพ็ญภาค ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล เปิดโครงการประชุมเชิงปฏิบัติจัดทำแบบบรรยาย
ลักษณะงาน ข้าราชการพลเรือน กรมสอบสวนคดีพิเศษ ระหว่างวันที่ 3 – 4 เมษายน 2556 ณ โรงแรมบัดดี้ โอเรียนทอล ริเวอร์ไซด์ อำเภอบางเกร็ด
จังหวัดนันทบุรี

ดีเอสไอร่วมแสดงความยินดี เนื่องในโอกาสครบรอบ 23 ปี ของการก่อตั้งหนังสือพิมพ์ข่าวสด

เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2556 นายธาริต เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ร่วมแสดงความยินดีในโอกาสครบรอบ 23 ปีของการก่อตั้งหนังสือพิมพ์ข่าวสด และร่วมบริจาคเงินสมทบทุนมูลนิธิ ดร.โกวิท วรพิพัฒน์ จำนวน 20,000 บาท ณ บริษัทข่าวสด จำกัด 40/10 หมู่บ้านประชาชนิเวศน์ 1 เทศบาลนิมิตรใต้ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

ดีเอสไอร่วมแสดงความยินดีเนื่องในโอกาสครบรอบ 36 ปี สถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวี

เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2556 นายเพิ่มพูน พึ่งประสิทธิ์ รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ร่วมแสดงความยินดี เนื่องในโอกาสครบรอบ 36 ปี สถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวี และร่วมบริจาคเงินสมทบทุนเพื่อสร้างอาคารผู้ป่วยใน 10 ชั้น โรงพยาบาลชัยภูมิ จำนวน 20,000 บาท ณ สถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวี 63/1 ถนนพระรามที่ 9 แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ

ดีเอสไอร่วมแสดงความยินดี ครบรอบ 80 ปี กรมธนารักษ์

เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2556 นายธาริต เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ มอบหมายให้นางจิราภรณ์ จันทรโมลี ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคดีพิเศษ เป็นตัวแทนร่วมแสดงความยินดี เนื่องในวันคล้ายวันสถาปนา กรมธนารักษ์ ครบ 80 ปี และร่วมบริจาคเงินสมทบทุน “เพื่อสาธารณประโยชน์และการกุศล” จำนวน 10,000 บาท ณ ห้องประชุมชั้น 8 อาคาร 72 ปี กรมธนารักษ์ ซอยอารีย์ ถนนพระราม 6 กรุงเทพฯ

กรมสอบสวนคดีพิเศษ เข้าร่วมบรรยายในงานสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง มาตรการเชิงรุกด้านการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกพื้นที่ของรัฐ โดยระบบแม่ข่ายแผนที่ผ่านอินเทอร์เน็ต (DSI MAP)

เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2556 ศูนย์ปฏิบัติการแผนที่และภูมิศาสตร์สนเทศ สำนักคดีคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม กรมสอบสวนคดีพิเศษ เข้าร่วมบรรยายในงานสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง มาตรการเชิงรุกด้านการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกพื้นที่ของรัฐ โดยระบบแม่ข่ายแผนที่ผ่านอินเทอร์เน็ต (DSI MAP) ณ ห้องคอนสวอร์ต โรงแรมชัยภูมิปาร์ค อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

เจ้าหน้าที่สำนักงานกฎหมายเบเคอร์ แอนด์ แม็คเคินซีและนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ เข้าเยี่ยมชมและฟังบรรยายการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ

เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2556 พ.ต.อ.ญาณพล ยั่งยืน รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ให้การต้อนรับนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ พร้อมเจ้าหน้าที่ สำนักงานกฎหมายเบเคอร์ แอนด์ แม็คเคินซี จำนวน 40 คน เข้าเยี่ยมชมหน่วยงานและฟังบรรยายการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ณ ห้องประชุม 2 ชั้น 8 อาคารรัฐประศาสนภักดี (อาคารบี)

เนื่องด้วยสำนักงานกฎหมาย เบเคอร์ แอนด์ แม็คเคินซี ได้จัดให้มีการอบรมภาคฤดูร้อนให้แก่นิสิตนักศึกษาคณะนิติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยต่างๆ ระหว่างวันที่ 1 เมษายน ถึง 31 พฤษภาคมของทุกปี และการเข้าเยี่ยมชมหน่วยงานที่สำคัญเป็นส่วนหนึ่งของการจัดอบรมดังกล่าว ซึ่งสำนักงานฯ ดังกล่าวเห็นว่าการสอบสวนคดีพิเศษเป็นหน่วยงานสำคัญแห่งหนึ่งที่สามารถเพิ่มพูนความรู้ในภาคปฏิบัติให้กับนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

ทีเอสไอร่วมแสดงความยินดี เนื่องในโอกาสครบรอบ 80 ปี กรมประชาสัมพันธ

เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2556 นายเพิ่มพูน พึ่งประสิทธิ์ รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ร่วมแสดงความยินดี เนื่องในโอกาส ครบรอบ 80 ปี กรมประชาสัมพันธ และร่วมบริจาคเงินสมทบทุนบ้านเด็กตาบอด ผู้พิการซ้ำซ้อน บ้านเด็กgramอินทรา จำนวน 10,000 บาท ณ กรมประชาสัมพันธ เลขที่ 9 ซอยอารีย์สัมพันธ์ ถนนพระราม 6 แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

ทีเอสไอร่วมแสดงความยินดี ครบรอบ 41 ปี หนังสือพิมพ์บ้านเมือง

เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2556 พ.ต.อ.ญาณพล ยั่งยืน รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ร่วมแสดงความยินดี เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันสถาปนาหนังสือพิมพ์บ้านเมือง ครบรอบ 41 ปี ณ อาคารที่ทำการหนังสือพิมพ์บ้านเมือง ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพมหานคร

ทีเอสไอร่วมแสดงความยินดี เนื่องในโอกาสครบรอบ 36 ปี

หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ

เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2556 นายเพิ่มพูน พึ่งประสิทธิ์ รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ร่วมแสดงความยินดี เนื่องในโอกาส ครบรอบ 36 ปี หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ ณ บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) เลขที่ 12 ถนนเทศบาลนฤมาล หมู่บ้านประชานิเวศน์ 1 เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

ดีเอสไอร่วมวงสนทนา “เปิดขบวนการทุจริตนำเข้ารถราคาแพง” รายการ “ตอบโจทย์” ทางสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย

เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2556 นายธาริต เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เข้าร่วมบันทึกเทปรายการ “ตอบโจทย์” ทางสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย โดยร่วมสนทนากับ นายอัมพร ไรค์รัตน์ รองอธิบดีกรมการขนส่งทางบก ในหัวข้อ “เปิดขบวนการทุจริตนำเข้ารถราคาแพง” ดำเนินรายการโดยนายก่อเขต จันทเลิศลักษณ์ รศ.วุฒิสาร ตันไชย ณ สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย วิทยาวดี-รังสิต เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

DSI - AFP ประชุมแลกเปลี่ยนความรู้ บทบาท หน้าที่และแนวทางปฏิบัติการกิจ

เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2556 พ.ต.อ.ทรงศักดิ์ รักศักดิ์สกุล ผู้บัญชาการสำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ ให้การต้อนรับ Mr. John Tanti, Senior Liaison Officer, Australian Federal Police (AFP) พร้อมคณะฯ ร่วมประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้กับกรมสอบสวนคดีพิเศษ พร้อมบรรยายในหัวข้อ “บทบาท หน้าที่และแนวทางปฏิบัติ” เพื่อเป็นองค์ความรู้ในการปฏิบัติการกิจซึ่งมีความสอดคล้องกับกรมสอบสวนคดีพิเศษ และเพื่อเป็นช่องทางในการติดต่อประสานงานในอนาคตระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับหน่วยงานดังกล่าว

DSI ร่วมมือทางวิชาการกับ CPG

เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2556 กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม จัดพิธีลงนามบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding : MOU) ระหว่าง CPG (The German – Southeast Asian Center of Excellence for Public Policy and Good Governance) โดย Prof. Henning Glaser ผู้อำนวยการศูนย์ความเป็นเลิศด้านนโยบายและธรรมาภิบาล เยอรมัน – อุษาคเนย์ (CPG) กับกรมสอบสวนคดีพิเศษ โดยนายอาริต เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ณ ห้องประชุม 1 ชั้น 1 กรมสอบสวนคดีพิเศษ ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร

นายอาริต เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ กล่าวว่า สืบเนื่องจาก CPG ได้ประสานผ่านสำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ เสนอให้ความร่วมมือทางวิชาการ (Technical Assistance) แก่กรมสอบสวนคดีพิเศษ โดยจะให้การสนับสนุนงบประมาณการดำเนินกิจกรรมในสาขาความร่วมมือดังนี้

1. การจัดการอบรม สัมมนา ประชุมนานาชาติ
2. จัดหา และเชิญวิทยากร ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งในและต่างประเทศ
3. จัดทำคู่มือ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอบรม สัมมนา ประชุม รวมทั้งกิจกรรมในรูปแบบอื่นๆ เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ และประชาสัมพันธ์
4. การสร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างประเทศ
5. ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ความเห็น คำปรึกษา คำแนะนำในเรื่องต่างๆ
6. ตีพิมพ์บทความในวารสารเชิงวิชาการ “European – Asian Journal of Law and Governance” (EAJJLG)

กรมสอบสวนคดีพิเศษ จึงจัดพิธีลงนามบันทึกความเข้าใจเพื่อส่งเสริมและสร้างกรอบการดำเนินงานความช่วยเหลือทางวิชาการระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษ และ CPG เพื่อพัฒนาความร่วมมือระหว่างกันในด้านกฎหมายและนโยบายของทั้งสองหน่วยงาน โดยจะดำเนินกิจกรรมร่วมกัน ทั้งด้านการพัฒนาศักยภาพ การฝึกอบรม การศึกษา การประชุมเชิงปฏิบัติการ และผู้เชี่ยวชาญทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูล การให้คำปรึกษา และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือบนพื้นฐานของการได้รับผลประโยชน์

1. ด้านความร่วมมือ มีสาระสำคัญ สรุปได้ ดังนี้

(1) กรมสอบสวนคดีพิเศษและ CPG จะส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือระหว่างกันในด้านกฎหมาย นโยบาย และในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม การพัฒนาศักยภาพ การศึกษา และผู้เชี่ยวชาญ

(2) สาขาความร่วมมือที่จะดำเนินการร่วมกัน ได้แก่ การจัดการฝึกอบรมในรูปแบบของการประชุมเชิงปฏิบัติการ การสัมมนา การจัดทำคู่มือ การให้คำปรึกษา และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ รวมทั้งการจัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ และประชาสัมพันธ์

(3) ความร่วมมือในสาขาอื่นๆ ที่ไม่ได้รับระบุไว้ในบันทึกความเข้าใจ สามารถเพิ่มเติมได้ ด้วยความเห็นชอบร่วมกันทั้งสองฝ่าย

(4) ผู้ประสานงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ คือ นางเพ็ชรา เปลียนศิริ เจ้าหน้าที่คดีพิเศษชำนาญการพิเศษ ส่วนประสานความร่วมมือระหว่างประเทศและการข่าว สำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ และผู้ประสานงานของ CPG คือ Duc Quang Ly, Project Manager ศูนย์ความเป็นเลิศด้านนโยบายสาธารณะและธรรมาภิบาล เยอรมัน – อุษาคเนย์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2. ด้านผลบังคับใช้ของบันทึกความเข้าใจ สรุปได้ ดังนี้

(1) บันทึกความเข้าใจมีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ได้มีการลงนามของคู่ร่วมมือทั้งสองฝ่าย

(2) บันทึกความเข้าใจฉบับนี้ไม่มีกรอบระยะเวลาการบังคับใช้ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือขยายขอบเขตความร่วมมือ สามารถทำได้เมื่อคู่ร่วมมือทั้งสองฝ่ายเห็นพ้องร่วมกัน

ในช่วงที่ผ่านมา กรมสอบสวนคดีพิเศษ และ CPG ได้บูรณาการความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง อาทิ การสนับสนุนวิทยากรบรรยายภารกิจของกรมสอบสวนคดีพิเศษ และการร่วมสัมมนาทางวิชาการในหลายเวที เช่น การสัมมนาทางวิชาการเรื่อง Actual Foreign Policy Issues in Contemporary World , International Workshop เรื่อง Political Values in Asia Revisited – Strategies and Norms for the ASEAN Political Security Community

สำนักวิจัยเอแบคโพลส์มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เสนอผลวิจัยเชิงสำรวจ เรื่อง กรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือ ดีเอสไอในสายตาของสาธารณชน กรณีศึกษาตัวอย่างประชาชนทั่วไปใน 17 จังหวัดของประเทศ

สำนักวิจัยเอแบคโพลล์มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เสนอพลวิจัยเชิงสำรวจ เรื่องกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือ ดีเอสไอในสายตาของสาธารณชน กรณีศึกษาตัวอย่างประชาชนทั่วไปใน 17 จังหวัดของประเทศ

นางสาวปณทรีก์ อิศรางกูร ณ อยุธยา ผู้ช่วยผู้อำนวยการ สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เปิดเผยผลวิจัยเชิงสำรวจเรื่อง กรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือ ดีเอสไอในสายตาของสาธารณชน กรณีศึกษาตัวอย่างประชาชนทั่วไปใน 17 จังหวัดของประเทศ จากประชาชนในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร สมุทรสาคร กาญจนบุรี สุพรรณบุรี สมุทรปราการ พะเยา

เพชรบูรณ์ เชียงใหม่ นครพนม สกลนคร สุรินทร์ บุรีรัมย์ ขอนแก่น นครราชสีมา ชุมพร ตรัง และนครศรีธรรมราช จำนวนทั้งสิ้น 2,156 ตัวอย่าง ดำเนินโครงการระหว่างวันที่ 3 – 8 มิถุนายน 2556 ที่ผ่านมา โดยการใช้การเลือกตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่มเชิงชั้นภูมิหลายชั้น โดยสุ่มเลือกจังหวัด อำเภอ ตำบล ชุมชน ครัวเรือน และประชาชนที่ตอบแบบสอบถามระดับครัวเรือน

ช่วงความคลาดเคลื่อนบวกลบร้อยละ 7

เมื่อถามถึง การรับรู้ของสาธารณชนต่อผลงานของ กรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือ ดีเอสไอ พบว่า ส่วนใหญ่หรือ ร้อยละ 89.1 ระบุเห็นผลงานในขณะที่ร้อยละ 10.9 ระบุยังไม่เห็น ผลงาน นอกจากนี้ เมื่อสอบถามถึงความเชื่อมั่นต่อการทำงานของ กรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือ ดีเอสไอ พบว่า ส่วนใหญ่หรือ ร้อยละ 88.3 ค่อนข้างเชื่อมั่นถึงเชื่อมั่นมากที่สุด ในขณะที่ร้อยละ 11.7 ไม่ค่อยเชื่อมั่นถึงไม่เชื่อมั่นเลย

นอกจากนี้ เมื่อถามถึงความคิดเห็นต่อ ผลงานของ กรมสอบสวนคดีพิเศษ พบว่า ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 56.1 ระบุดีขึ้น ในขณะที่ร้อยละ 31.4 ระบุเหมือนเดิม และร้อยละ 12.5 ระบุแย่ลง และเมื่อถามถึง คดีพิเศษของ ดีเอสไอที่ได้รับ ความสนใจมากที่สุด พบว่า อันดับแรก หรือร้อยละ 43.7 ระบุ คดีรถหรู รถซูเปอร์คาร์ รองลงมาคือ ร้อยละ 21.4 ระบุ คดีทุจริตโรงพัก ร้อยละ 15.3 ระบุคดีกาสิโน มลพิษโรงงาน ร้อยละ 10.7 ระบุคดีการเมือง และร้อยละ 8.9 ระบุคดีอื่นๆ เช่น คดีค้ายาเสพติด คดีล้มสถาบัน คดีที่ดินเขาแพง เป็นต้น

ที่น่าสนใจคือ เมื่อถามถึงความรู้สึกชื่นชม นายธาริต เพ็งดิษฐ์ ในฐานะสื่อยอดซื้อไอของหน่วยงานรัฐ พบว่า ส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 83.8 รู้สึกชื่นชม นายธาริต เพ็งดิษฐ์ ในฐานะสื่อยอดซื้อไอของหน่วยงานรัฐ ในขณะที่ ร้อยละ 16.2 ไม่รู้สึกชื่นชมอะไร

ผู้ช่วย ผอ.เอแบคโพลล์ กล่าวว่า ในท่ามกลางความ วุ่นวายทางสังคม การเมืองและเศรษฐกิจ ย่อมส่งผลกระทบต่อ การวางตัวเป็นกลางและการทำตาม “หน้าที่” ของเจ้าหน้าที่รัฐ

และมักจะส่งผลทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ขาดที่พึ่งและความหวัง ต่อหน่วยงานของรัฐในการเยียวยาปัญหาสำคัญของประเทศ และประชาชน อย่างไรก็ตาม ผลสำรวจครั้งนี้กลับชี้ให้เห็นว่า สาธารณชนยังมีหน่วยงานของรัฐที่เข้าถึงในการคลี่คลายปัญหา สำคัญที่สาธารณชนกำลังให้ความสนใจและมีความพึงพอใจต่อ หัวหน้าหน่วยในฐานะที่เป็นสื่อยอดซื้อไอของดีเอสไอ จึงน่าจะ เป็นข้อมูลสำคัญให้กับหน่วยงานของรัฐหน่วยอื่นๆ ได้เร่งสร้าง ผลงานเป็นที่พึ่งและความหวังให้กับประชาชนส่วนใหญ่ของ ประเทศมากกว่าคอยเอาใจฝ่ายการเมืองและกลุ่มนายทุนโดย ละเลยความเดือดร้อนของสาธารณชน

จากการพิจารณาลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 49.0 เป็นชาย ร้อยละ 51.0 เป็นหญิง ตัวอย่าง ร้อยละ 4.7 อายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 20.7 อายุระหว่าง 20-29 ปี ร้อยละ 19.2 อายุระหว่าง 30-39 ปี ร้อยละ 21.5 อายุระหว่าง 40-49 ปี และ ร้อยละ 33.9 อายุ 50 ปีขึ้นไป ตัวอย่างร้อยละ 77.0 สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 17.0 สำเร็จการ ศึกษาระดับปริญญาตรี และร้อยละ 6.0 สำเร็จการศึกษาสูงกว่า ปริญญาตรี ตัวอย่างร้อยละ 32.4 ระบุอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป ร้อยละ 30.4 ระบุอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 8.8 ระบุเป็นพนักงานเอกชน ร้อยละ 9.6 ระบุอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 6.7 ระบุเป็นนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 8.1 ระบุเป็นแม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณอายุ ร้อยละ 4.0 ระบุว่างงาน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ

ตารางที่ 1 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุ การรับรู้รับทราบผลงานของ กรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือ ดีเอสไอ

ลำดับที่	การรับรู้รับทราบ	ค่าร้อยละ
1	เห็นผลงาน	89.1
2	ไม่เห็นผลงาน	10.9
	รวมทั้งสิ้น	100.0

ตารางที่ 2 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุ ความเชื่อมั่นต่อการทำงานของ กรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือ ดีเอสไอ		
ลำดับที่	การรับรู้รับทราบ	ค่าร้อยละ
1	ค่อนข้างเชื่อมั่นถึงเชื่อมั่นมากที่สุด	88.3
2	ไม่ค่อยเชื่อมั่นถึงไม่เชื่อมั่นเลย	11.7
	รวมทั้งสิ้น	100.0

ตารางที่ 3 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุ ความคิดเห็นต่อผลงานของ กรมสอบสวนคดีพิเศษ		
ลำดับที่	การรับรู้รับทราบ	ค่าร้อยละ
1	ดีขึ้น	56.1
2	เหมือนเดิม	31.4
3	แย่ลง	12.5
	รวมทั้งสิ้น	100.0

ตารางที่ 4 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุ คดีพิเศษของดีเอสไอที่ได้รับความสนใจมากที่สุด		
ลำดับที่	การรับรู้รับทราบ	ค่าร้อยละ
1	คดีรถหรู รถซูเปอร์คาร์	43.7
2	คดีทุจริตโรงพัก	21.4
3	คดีกาสิโน มลพิษโรงงาน	15.3
4	คดีการเมือง	10.7
5	คดีอื่นๆ เช่น คดีค้ายาเสพติด คดีล้มสถาบัน คดีที่ดินเขาฉะ เป็นต้น	8.9
	รวมทั้งสิ้น	100.0

ตารางที่ 5 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุ ความรู้สึกชื่นชม นายธรรต พึ่งดิษฐ์ ในฐานะสุดยอดฮีโร่ของหน่วยงานของรัฐ		
ลำดับที่	การรับรู้รับทราบ	ค่าร้อยละ
1	คดีรถหรู รถซูเปอร์คาร์	43.7
2	คดีทุจริตโรงพัก	21.4
3	คดีกาสิโน มลพิษโรงงาน	15.3
4	คดีการเมือง	10.7
5	คดีอื่นๆ เช่น คดีค้ายาเสพติด คดีล้มสถาบัน คดีที่ดินเขาฉะ เป็นต้น	8.9
	รวมทั้งสิ้น	100.0

ความร่วมมือระหว่าง DSI
กับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายในต่างประเทศ

ความร่วมมือระหว่าง DSI กับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายในต่างประเทศ

ประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ.2558 ซึ่งเป็นการร่วมตัวของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ไทย พม่า ลาว เวียดนาม กัมพูชา อินโดนีเซีย บรูไน สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์) เพื่อเพิ่มอำนาจในการต่อรองและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระหว่างประเทศ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ร่วมและพัฒนาประเทศในภูมิภาคไปพร้อมๆ กัน การรวมตัวดังกล่าวทำให้มีการแลกเปลี่ยนทางด้านวัฒนธรรม แรงงาน และการเปิดโลกเสรีทางการแลกเปลี่ยนต่างๆ ซึ่งอาจส่งผลให้มีอาชญากรรมเพิ่มขึ้นระหว่างประเทศได้

ทั้งนี้ หน่วยงานที่มีภารกิจทางด้านการบังคับใช้กฎหมาย จึงจำเป็นต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญ เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ เกี่ยวกับการปราบปรามและป้องกันการเกิดอาชญากรรม โดยกรมสอบสวนคดีพิเศษได้สร้าง DSI ACADEMY (สถาบันการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษ) ซึ่งจะเน้นสร้างความเชื่อมั่น เชื่อถือ ศรัทธาจากประชาชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพเท่าทันกับปัญหาอาชญากรรมและอาชญากรรมข้ามชาติ ศึกษาและวิจัยผลการดำเนินงาน และค้นคว้าวิทยากรก้าวหน้าที่ทันสมัย รวมถึงให้มีการเชื่อมโยงการทำงานกับเครือข่ายในระดับประเทศและระดับสากล โดยแบ่งหลักสูตรเป็น 3 ส่วน คือ 1. อบรมบุคลากรภายในกรมสอบสวนคดีพิเศษ 2. พัฒนาบุคลากรในหน่วยงานที่มีการบูรณาการร่วมกันในคดีพิเศษ และหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรม

3. พัฒนาบุคลากรกลุ่มเครือข่ายในระดับประเทศและระดับสากล

ขณะนี้กรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้รับความร่วมมือและสนับสนุนงานในด้านการสืบสวนสอบสวนและอาชญากรรมระหว่างประเทศ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ อาทิ เช่น FBI, สำนักงานการสืบสวนสอบสวนกลาง USA, สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองสหพันธรัฐออสเตรเลีย, สำนักงานตำรวจแห่งชาติไต้หวัน, MJIB, สถาบันว่าด้วยการบังคับใช้กฎหมาย IEA (ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างตำรวจ และสหรัฐอเมริกา) ได้มีการหารือร่วมกันกับหน่วยงาน มีการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านประสบการณ์ต่างๆ และในอนาคตกรมสอบสวนคดีพิเศษมีเป้าหมายให้ DSI ACADEMY เป็นสถาบันที่พัฒนาให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งอาจารย์ นักศึกษา กับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายในประเทศต่างๆ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างประเทศในประชาคมอาเซียน เพื่อร่วมกันแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ล่าสุด นายแดนเนียล พี. พาวเวอร์ ผู้อำนวยการสำนักงานสอบสวนกลางสหรัฐอเมริกา (FBI) ประจำประเทศไทย และนายคริส เอ. แคนเทอร์ลล์ ผู้ช่วยที่ปรึกษาด้านกฎหมาย สำนักงานสอบสวนกลางสหรัฐอเมริกา (FBI) เดินทางมาพบ นายธาริต เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อแสดงความขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือในการปราบปรามอาชญากรรม

ร้ายแรงที่อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กรก่อการร้ายสากล ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติของกรมสอบสวนคดีพิเศษ พร้อมกันนี้ได้หารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในข้อราชการร่วมกัน ดังนี้

1. FBI ให้การยอมรับในศักยภาพการทำงานของ DSI ว่าเป็นหน่วยงานระดับแนวหน้าในประเทศไทย ที่ FBI ให้ความเชื่อมั่นสูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการบังคับใช้กฎหมายของ DSI ที่มีมาตรการสากล และมีความเป็นมืออาชีพ

2. FBI และ DSI บรรลุข้อตกลงร่วมกันในการสร้างโมเดลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาศักยภาพ และประสิทธิภาพในมิติของการบูรณาการร่วมกัน เพื่อป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรมร้ายแรง และการก่อการร้ายสากลที่เป็นภัยคุกคามอย่างร้ายแรงต่อประเทศไทย

3. FBI และ DSI ร่วมกันพัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพในด้านการบังคับใช้กฎหมายต่ออาชญากรรมร้ายแรง และการก่อการร้ายสากล โดย DSI เล็งเห็นความจำเป็นและผลประโยชน์ที่ประเทศไทยได้รับบนความร่วมมือดังกล่าว ในการนี้ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษได้มอบหมายให้ศูนย์ปราบปรามอาชญากรรมร้ายแรงและก่อการร้ายสากล (ศปก.) หรือ Counter Terrorist and Serious Organize Crime Center (CTS) เป็นหน่วยงานนำร่องในการเริ่มต้นบูรณาการและพัฒนาขีดความสามารถของ DSI ในการบูรณาการการบังคับใช้กฎหมายต่ออาชญากรรมร้ายแรงดังกล่าวข้างต้น รวมถึงขยายความร่วมมือด้านคดีและด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อสำนักคดีต่างๆ ของ DSI ในอนาคตอันใกล้

CTS เป็นหน่วยงาน ซึ่งมีภารกิจในการป้องกัน และปราบปราม การสืบสวน สอบสวนคดีพิเศษ เพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมร้ายแรงและก่อการร้ายสากล รวมทั้งงานข่าวกรอง สนับสนุนงานคดีพิเศษ งานประสานความร่วมมือและบูรณาการเครือข่ายพันธมิตรเครือข่ายหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายในประเทศและต่างประเทศ

4. FBI ได้มอบข้อมูลของนายBrown Jason Derek ซึ่งเป็นอาชญากรร้ายแรง ที่มีประวัติเกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมร้ายแรงในต่างประเทศ และเป็นผู้ต้องหารายสำคัญ

ติดอันดับ 1 ใน 5 ที่ FBI ต้องการตัวมากที่สุด เนื่องจากเป็นผู้ก่อเหตุสะเทือนขวัญอย่างรุนแรง โดยเขาได้ปล้นรถขนเงินและฆาตกรรมเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่มัลรัฐริโซน่า ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อเดือนพฤศจิกายน คศ.2004 พร้อมหอบเงินที่ปล้นหลบหนีไปอย่างลอบนวล

ทั้งนี้ข้อมูลเบาะแสว่า นายBrown Jason Derek เข้ามาหลบซ่อนตัวอยู่ในราชอาณาจักรไทย ทั้งนี้จากพฤติกรรมการกระทำความผิดทางอาญา อันมีลักษณะเป็นคนต่างด้าวที่เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศ และอาจมีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน เสถียรภาพภาพลักษณ์ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ FBI จึงส่งข้อมูลของผู้ต้องหารายนี้แก่กรมสอบสวนคดีพิเศษ โดยเชื่อมั่นใน

ศักยภาพการทำงานของ DSI ว่า จะสามารถติดตามคนร้ายได้ในเร็ววัน และจะมอบรางวัลจำนวน 200,000 ดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 5,800,000 บาท ให้กับผู้ที่แจ้งเบาะแสและนำไปสู่การจับกุมตัวนาย Brown Jason Derek จึงขอประชาสัมพันธ์ผู้ที่พบตัวหรือแจ้งเบาะแสบุคคลดังกล่าว (ตามรูปถ่าย) สามารถแจ้งข้อมูลได้ตลอด 24 ชั่วโมงที่ ร.ต.อ.ทินวุฒิ สีละพัฒน์ หัวหน้าศูนย์ปราบปรามอาชญากรรมร้ายแรงและก่อการร้ายสากล (ศปก.) โทร.085 349 7279

นับเป็นนิมิตหมายอันดียิ่งที่กรมสอบสวนคดีพิเศษได้บูรณาการการทำงานกับหน่วยงานต่างๆ ในระดับสากล โดยมุ่งมั่นในการบูรณาการการบังคับใช้กฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมร้ายแรง และการก่อการร้ายสากล ซึ่งเป็นภัยคุกคามต่อประเทศไทย และประชาคมโลก และเป็นก้าวแรกที่สำคัญเพื่อนำไปสู่องค์กรที่ได้รับความเชื่อมั่นและยอมรับในเวทีระดับสากล

ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารคดีพิเศษด้านคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ
และคดีที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพ

(Factors Promoting the Effectiveness of Special Case Management on
Transnational Crimes and International Cases)

ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารคดีพิเศษด้านคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ และคดีที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพ (Factors Promoting the Effectiveness of Special Case Management on Transnational Crimes and International Cases)

พ.ต.อ.ดร.อักรพล บุญโยปษัมภ์¹
Pol. Col. Akarapol Punyopashtambha, Ph.D.

บทคัดย่อ

การบริหารคดีพิเศษที่มีลักษณะเป็นคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศและคดีที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ ให้มีประสิทธิภาพของกรมสอบสวนคดีพิเศษมีปัจจัยหลากหลาย แต่ที่สำคัญประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านบุคลากร (2) ด้านบริหารคดีพิเศษ และ (3) ด้านกฎหมายและระเบียบสำหรับด้านบุคลากร ทักษะด้านภาษาอังกฤษและภาษาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดี การได้รับการฝึกอบรม และความรู้เกี่ยวกับคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศเป็นสิ่งที่จำเป็นยิ่ง ด้านการบริหารคดีพิเศษให้ความสำคัญกับความไม่ซับซ้อนและความทันสมัยของกระบวนการ และความรวดเร็วในการประสานงาน และในด้านกฎหมาย การเอื้ออำนวยทางกฎหมายระหว่างหน่วยงาน และการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก รวมถึงข้อเสนอแนะในการบริหาร

คดีพิเศษที่มีลักษณะเป็นคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศและคดีที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศต้องให้ความสำคัญใน 2 ระดับ ได้แก่ (1) ระดับนโยบาย และ (2) ระดับปฏิบัติ

คำสำคัญ: การบริหารคดีพิเศษ คดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ คดีที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ

Abstract

Effective managing special cases on transnational crimes and international cases of Department of Special Investigation has 3 factors composing of (1) personnel (2) special case management and (3) laws and regulations. For the personnel factor, English and related language skill, training requirement, and knowledge on transnational crime are crucial. The special case management factor pays closer attention to less complexity and more

up-to -date of the process special case management and the rapid contact. Finally, in the law and regulation factor, the cooperation between law enforcement agencies and the law amendment in accordance with the global change are important. There are 2 levels recommendations of managing special cases on transnational crimes and international cases, both in policy and practical levels.

Keywords: Special Case Management Transnational Crime Case International Case

บทนำ

กรมสอบสวนคดีพิเศษได้รับการสนับสนุนในการจัดตั้งขึ้นภายใต้แนวคิดที่จะปรับโครงสร้างกระทรวงยุติธรรมใหม่ โดยที่จะจัดตั้งการสอบสวนคดีพิเศษขึ้นภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงยุติธรรม ที่เป็นองค์กรหลักในการบริหารกระบวนการยุติธรรมในทุกลำดับขั้น และกำหนดนโยบายระดับชาติ ตลอดจนศึกษา ค้นคว้า และวิจัย รวมถึงการดำเนินงานทางกฎหมายให้กับรัฐบาล และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพผลประโยชน์ของประชาชนในกระบวนการบริหารงานยุติธรรมของประเทศ โดยที่กรมสอบสวนคดีพิเศษจะต้องเป็นองค์กรหนึ่งในกระทรวงยุติธรรมที่จะต้องสร้างกระบวนการบริหารงานยุติธรรมทางอาญาที่มีประสิทธิภาพ ได้รับความศรัทธาเชื่อมั่นจากประชาชน โดยมุ่งเน้นในงานสืบสวนสอบสวน ที่สามารถแก้ปัญหาอาชญากรรมร้ายแรงที่มีความยุ่งยากซับซ้อน มีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อสังคม เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ประกอบกับภารกิจของกรมสอบสวนคดีพิเศษจะต้องมีความแตกต่างจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติอย่างชัดเจน โดยที่กรมสอบสวนคดีพิเศษได้กำหนดให้รับผิดชอบงานสืบสวนสอบสวนคดีที่เป็นอาชญากรรมร้ายแรง

ที่มีความยุ่งยากซับซ้อนและเป็นคดีที่มีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อสังคม ประชาชน ระบบเศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เช่น อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ (Economic Crime) อาชญากรรมที่เป็นองค์กร (Organized Crime)

อาชญากรรมข้ามชาติ (Transnational Crime) อาชญากรรมที่เกิดจากผู้มีความรู้ หรือฐานะทางสังคมสูง หรืออาชญากรรมคอเชิ้ตขาว (White-Collar Crime) อาชญากรรมทางเทคโนโลยี (Hi-Tech Crime) และอาชญากรรมร้ายแรงหรืออาชญากรรมที่สำคัญต่างๆ (Serious Crime) โดยในปัจจุบันคดีที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมระหว่างประเทศจะมีมากขึ้นและสลับซับซ้อน แยกย่อยมากยิ่งขึ้น รวมถึงการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community [AEC]) ในอนาคตอันใกล้ ทำให้เกิดอาชญากรรมระหว่างประเทศที่จะต้องเกี่ยวข้องกับหลายประเทศ และส่งผลกระทบในภาพรวมกับประชาชนโดยตรง ทั้งในแง่ของเศรษฐกิจ สังคม และการอยู่ร่วมกันอย่างไว้พรมแดน ดังนั้น บทความนี้จึงมุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารคดีพิเศษที่มีลักษณะเป็นคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ และคดีที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษต่อไป รวมถึงหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายอื่นๆ

ในการบริหารคดีพิเศษด้านคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศและคดีที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศในห้วงเวลาตั้งแต่

ปี พ.ศ.2547 ถึงปัจจุบัน ที่กรมสอบสวนคดีพิเศษได้รับผิดชอบงานด้านนี้ ประกอบกับในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้มีการออกแบบสอบถามกับพนักงานสอบสวนคดีพิเศษและเจ้าหน้าที่คดีพิเศษประมาณ 20 คน เห็นว่างานในด้านนี้มีปัญหาและอุปสรรคที่ประสบอยู่ในปัจจุบัน ดังนี้

1. ความล่าช้าขั้นตอนตามกฎหมายและระเบียบมากมาย ขั้นตอนที่มากมายของการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศตามพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ.2535 ว่าด้วยความช่วยเหลือทางอาญา และพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาพ.ศ.2535 ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ก่อให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน อาทิเช่น การรวบรวมพยานหลักฐาน เพราะต้องผ่านหลายหน่วยงาน จึงจำเป็นต้องอาศัยความสัมพันธ์อย่างไม่เป็นทางการหรือความสัมพันธ์ส่วนตัวในการปฏิบัติงานให้รวดเร็วขึ้น รวมถึงหากมีการเปลี่ยนตัวพนักงานสอบสวนและหรือเจ้าหน้าที่คดีพิเศษอาจจะทำให้เกิดการชะงักงันได้ในบางกรณีผู้รับผิดชอบไม่ได้ติดตามงานอย่างเคร่งครัด

2. การไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานต่างประเทศ การร้องขอเอกสารพยานหลักฐานจากต่างประเทศไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควรหรือมีความล่าช้าในการส่งเอกสารเป็นอย่างมาก อาจเป็นเพราะข้อกฎหมายและระเบียบปฏิบัติที่

แตกต่างกันของแต่ละประเทศ

3. การทำงานที่ซ้ำซ้อนกัน

เนื่องจากคดีพิเศษด้านคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ และคดีที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศในปัจจุบันมีลักษณะกระทำความผิดซึ่งมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับต่างประเทศ เช่น การค้ำมนุษย์ การฟอกเงิน เป็นต้น ดังนั้น การแจกจ่ายคดีหรือความรับผิดชอบในคดีลักษณะนี้ จึงไปตามสำนักคดีต่างๆ เกิดการซ้ำซ้อนกับบทบาทการทำงานของสำนักกิจการต่างประเทศ และคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ ทำให้เกิดความสับสนทั้งหน่วยงานภายในและภายนอกที่ต้องการขอทราบข้อมูลด้านการต่างประเทศ โดยไม่ได้รวบรวมไว้ที่สำนักกิจการต่างประเทศฯ ทั้งหมด

4. การขาดความรู้ทางภาษา กฎหมาย และการสืบสวนสอบสวนของบุคลากร จำนวนพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่คดีพิเศษที่มีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษและหรือภาษาที่สามารถมีน้อย ทำให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน เพราะต้องจำแนกและวิเคราะห์เอกสารพยานหลักฐานที่จำเป็นต่อคดี อีกทั้งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษและเจ้าหน้าที่คดีพิเศษยังขาดความรู้ด้านกฎหมายระหว่างประเทศ อนุสัญญา และสนธิสัญญาระหว่างประเทศ รวมถึงความรู้ความชำนาญในด้านภาษาที่สามารถสื่อสารเข้าใจได้โดยตรง และประสบการณ์ในงาน

สืบสวนสอบสวนคดีที่รวมในบุคคลเดียวกัน ทำให้ไม่เพียงพออีกด้วย

สำหรับปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารคดีพิเศษที่มีลักษณะเป็นคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศและคดีที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศมีประสิทธิภาพ ผู้เขียนได้ศึกษาประกอบกับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในงานด้านนี้ ทำให้เห็นถึงปัจจัยหลัก 3 ด้านที่สำคัญ ได้แก่

1. ด้านบุคลากร

สำหรับการพัฒนาภาครัฐ ข้าราชการเป็นตัวจักรสำคัญที่สุดของรัฐบาลในการบริหารราชการและการพัฒนาประเทศ ซึ่งภารกิจสำคัญดังกล่าวจะไม่ประสบความสำเร็จถ้าปราศจากข้าราชการที่ดีมีความสามารถเหมาะสมแก่ตำแหน่งหน้าที่ ด้วยเหตุนี้รัฐบาลทุกรัฐบาลจึงถือเป็นนโยบายสำคัญในอันที่จะต้องหาทางส่งเสริม และพัฒนาให้ข้าราชการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในการปฏิบัติราชการให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2546 : 25)

ดังนั้น บุคลากรที่เกี่ยวข้องการบริหารคดีพิเศษที่มีลักษณะเป็นคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศและคดีที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ ควรจะต้องมีความพร้อมในด้านต่างๆ ตามความสำคัญและเร่งด่วนดังนี้

1.1 บุคลากรทำงานด้านนี้จะต้องมีการพัฒนาในทักษะ

ความรู้ ความสามารถด้านคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศหรือความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทางเทคโนโลยีในงานด้านนี้อย่างต่อเนื่อง

1.2 บุคลากรของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ตั้งแต่ผู้บริหารสูงสุดจนถึงระดับปฏิบัติ ควรให้ความสำคัญต่องานภารกิจด้านนี้ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของอาชญากรรมในอนาคต เช่น การเข้าสู่ AEC และแนวโน้มของอาชญากรรมในอนาคต

1.3 บุคลากรทำงานด้านนี้ต้องมีความรู้ทางภาษาอังกฤษ และหรือภาษาที่สามแล้วแต่กรณีและการสืบสวนสอบสวนควบคู่กันอยู่ในบุคคลเดียวกัน

1.4 บุคลากรทำงานด้านนี้จะต้องมีความรู้ลึกซึ้งเต็มที่ที่จะปฏิบัติงาน และรู้สึกว่าการงานด้านนี้มีความท้าทาย

2. ด้านการบริหารคดีพิเศษ

หลักการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ เป็นวิธีการทำงานโดยสิ้นเปลืองเวลา และสูญเสียพลังงานในการทำงานน้อยที่สุด แต่เกิดประโยชน์ และความพึงพอใจสูงสุด กล่าวคือ รู้ว่าการทำงานอย่างไรจึงจะบรรลุผลสำเร็จในเวลาอันรวดเร็วและมีความผิดพลาดน้อย (สมพิศ สุขแสน. 2556 : ออนไลน์)

สำหรับการบริหารคดีพิเศษที่มีประสิทธิภาพที่มีลักษณะเป็นคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศและคดีที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศประกอบด้วย

2.1 การบริหารคดีพิเศษต้องมีกระบวนการ ขั้นตอนที่รวดเร็ว ไม่ยุ่งยาก เพื่อทันกับพฤติกรรมและความท้าทายของผู้กระทำความผิด

2.2 การบริหารคดีพิเศษต้องมีการปรับปรุงและเตรียมความพร้อมทั้งกระบวนการหลักคิดให้ทันกับคดีที่จะเกิดขึ้นและความเปลี่ยนแปลงในอนาคต

2.3 การบริหารคดีด้านนี้ ต้องใช้เวลาในกระบวนการบริหารคดีและการประสานงานมากกว่าคดีอื่นๆ

2.4 การบริหารคดีพิเศษด้านนี้ บุคคลที่เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนคดีพิเศษหรือหัวหน้าภารกิจด้านต่างประเทศมีผลโดยตรงอย่างยิ่งต่อการดำเนินการคดีลักษณะนี้

3. ด้านกฎหมายและระเบียบ

กฎหมายและระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ มีส่วนสำคัญในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ เนื่องด้วยการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นสังคม เทคโนโลยี เศรษฐกิจ เป็นต้น กฎหมายควรจะต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว กล่าวคือกระบวนการปรับเปลี่ยนทางกฎหมายจะต้องกระทำอย่างต่อเนื่องและให้เป็นเหตุเป็นผลเกื้อกูลกันจึงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดยให้สิทธิทั้งกับเจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไปด้วย เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมส่วนรวม (บุษบง ชัยเจริญวัฒนะ และคณะ. 2545 : ออนไลน์)

สำหรับการบริหารคดีพิเศษที่มีลักษณะเป็นคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศและคดีที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพนั้น ต้องคำนึงถึงการปรับปรุงด้านกฎหมายและระเบียบ ดังนี้

3.1 แต่ละประเทศหรือกลุ่มประเทศที่เป็นคู่ช่วยเหลือกัน ควรมีช่องทางการติดต่ออำนวยความสะดวกในลักษณะที่เอื้ออำนวยทางกฎหมายให้ต่อกัน เพื่อให้การปราบปรามและการสืบสวนสอบสวนได้อย่างสูงสุด

3.2 การใช้ช่องทางความสัมพันธ์แบบไม่เป็นทางการ ก่อประโยชน์ให้งานด้านนี้ให้ประสบความสำเร็จได้

3.3 การเข้าสู่ AEC และการเปลี่ยนแปลงของโลกทาง

เทคโนโลยี ทำให้มีความจำเป็นในการแก้ไขกฎหมายและระเบียบให้ทันสมัยกับเหตุการณ์สถานการณ์นั้นอยู่เสมอ ได้แก่พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาว่าด้วยความช่วยเหลือทางอาญาและการส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2535

3.4 ควรมีกฎหมายหรือระเบียบพิเศษที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการกับคดีด้านนี้โดยเฉพาะ

จากการพบประเด็นปัญหาและอุปสรรคในการบริหารคดีพิเศษในงานด้านนี้ กอปรกับปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพในด้านบุคลากร ด้านการบริหารคดีพิเศษ และด้านกฎหมายและระเบียบของกระบวนการของผู้เขียนจึงขอเสนอแนะแนวทางการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข พร้อมการวางกลยุทธ์ระยะสั้นและระยะยาวของการบริหารคดีพิเศษด้านคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศและคดีที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศใน 2 ระดับ ดังนี้

1. ระดับนโยบาย

หน่วยราชการของกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะผู้บริหารระดับสูงของแต่ละองค์กร จะต้องเตรียมความพร้อมทั้งในมิติของการปฏิบัติงานที่ต้องมีมาตรฐาน และมิติของการพัฒนาที่ต่อเนื่อง โดยเฉพาะในส่วนของนโยบายที่จะต้องสอดคล้องต่อกัน สำหรับกรมสอบสวนคดีพิเศษนั้นคือเป็นองค์กรบังคับใช้กฎหมายที่จะต้องเตรียมความพร้อมด้านนี้อย่างจริงจัง โดยมีแนวทาง ดังนี้

1.1 นโยบายในการบริหารงานบุคคล จะต้องใช้หลักคุณธรรม โปร่งใส ความเหมาะสมกับงานที่แท้จริง การสรรหา การบรรจุ แต่งตั้ง โยกย้าย ต้องมีหลักเกณฑ์ กติกาที่ชัดเจนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยเฉพาะด้านอาชญากรรมระหว่างประเทศและคดีด้านต่างประเทศ ต้องให้ความสำคัญ การฝึกอบรม พัฒนา ต้องมีอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับ ปฏิบัติจนถึงระดับบริหาร โดยทุกระดับต้องมีการรองรับทางด้านการพัฒนา ให้องค์ความรู้ ประสบการณ์ทั้งในและต่างประเทศ

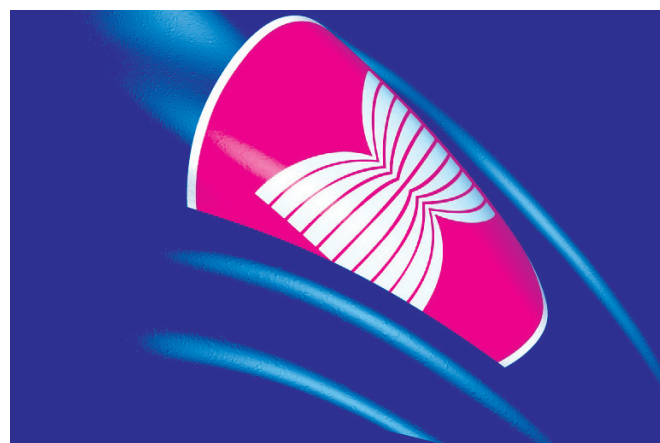
1.2 นโยบายด้านการบริหารคดีพิเศษ ต้องมีการวางขั้นตอน การบริหารคดีที่มีมาตรฐาน ทั้งในส่วนของสิทธิมนุษยชนและกระบวนการ ตามกฎหมายโดยเฉพาะในคดีด้านนี้ เพราะต้องเกี่ยวข้องกับชาวต่างชาติ หรือนานาประเทศ ความเปลี่ยนแปลงในเชิงบริหารย่อมเกิดขึ้นและ พร้อมที่จะปรับเปลี่ยนลดขั้นตอนเพื่อรักษาผลประโยชน์โดยรวมและทัน ต่อความท้าทาย การคิดริเริ่มเพื่อสร้างช่องทางการติดต่อหรือหน่วยงาน ที่เกิดประโยชน์ก็มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของชาติในลักษณะชนะด้วยกัน ทั้ง 2 ฝ่าย (Win-Win) รวมถึงการเข้าดำเนินการตามกฎหมายอย่างเด็ดขาด ควบคู่กันไป

1.3 นโยบายด้านกฎหมายและระเบียบ ต้องมีกฎหมายและ ระเบียบที่ทันสมัยกับเหตุการณ์ ทั้งในส่วนของอำนาจกับเจ้าพนักงาน การ ติดต่อประสานงานกับต่างประเทศ การลดขั้นตอนต่างๆ ที่ไม่จำเป็น การ แก้ไขกฎหมาย ระเบียบต้องสามารถแก้ไขได้อย่างรวดเร็วและเกิดประโยชน์ มีการวางแผนทางการรวบรวมพยานหลักฐานจากต่างประเทศที่น่าเชื่อถือ ไม่ละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานและสามารถเกิดความสะดวกในการปฏิบัติ ที่สามารถใช้เป็นหลักฐานในทางคดีได้

2. ระดับปฏิบัติ

ในระดับปฏิบัติจะต้องมีรายละเอียดและขั้นตอนที่สอดคล้องกับแนวทาง นโยบาย โดยจะต้องมีผลลัพธ์ (Output) ที่เป็นรูปธรรมและปฏิบัติได้ ถ้าไม่ประสบผลหรือไม่เกิดประโยชน์ในภาพรวมก็สามารถที่จะนำไปทบทวน ต่อการเปลี่ยนแปลงนโยบายได้ ทั้งนี้การขับเคลื่อนในระดับปฏิบัติจะต้อง มีการนำปัญหา อุปสรรค มาร่วมกันแก้ไขในลักษณะของภาพรวม โดยมี แนวทาง ดังนี้

2.1 การปฏิบัติในด้านบุคคลจะต้องมีการเตรียมบุคคลที่มีความรู้ ทางภาษาอังกฤษ และหรือภาษาที่สามในระดับที่สามารถสื่อสารได้เป็น

อย่างดี (ควบคู่กับความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ในเชิง สืบสวนสอบสวน ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการจนถึงระดับบริหาร) การ ฝึกอบรม (In Services Training) ทั้งด้านภาษา ด้านเทคโนโลยี ด้านสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของสภาพอาชญากรรม ต้องมี อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ การสร้างบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญ เฉพาะการให้โอกาสได้แสดงความรู้ ความสามารถในที่นัด

(Put the Right Man to the Right Job) การบรรจุ การ สรรหา หรือการจ้างพนักงานภายนอกทำงานให้ (Outsource) ต้องสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงในการแก้ไขปัญหาของ หน่วยปฏิบัติ

2.2 การปฏิบัติในด้านการบริหารคดีพิเศษ ผู้ปฏิบัติงาน ทุกคนในส่วนของคณะทำงานสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษต้องเข้าใจ ขั้นตอน ขบวนการของคดีพิเศษ ที่คำนึงถึงสิทธิมนุษยชนและ กระบวนการตามกฎหมายในทุกขั้นตอนและต้องไม่ปฏิบัติให้ เกิดความเสียหาย การสร้างหลักเกณฑ์ แนวทาง ที่เกี่ยวข้องกับ คดีอาชญากรรมระหว่างประเทศและคดีที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ ก็ควรจะต้องมีแนวทางให้ปฏิบัติข้อพึงระวัง ข้อสังเกต ที่จะไม่ให้เกิด ความบกพร่อง การติดต่อประสานงานต้องมีศูนย์กลาง (Point of Contact) ที่ได้ผลจริงต่อการปฏิบัติในลักษณะการให้บริการ แบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ที่รวดเร็วได้ผล ทั้งในแบบทางการ (Formal) และไม่เป็นทาง (Informal) โดยตรง กับประเทศคู่กรณีหรือประเทศเป้าหมาย

การเปลี่ยนแปลงหรือการคิดริเริ่มต้องมีตลอดเวลา ที่มีการเตรียมแผนในระยะสั้น และระยะยาวที่สอดคล้องกัน รวมถึงมีกลยุทธ์ในการแลกเปลี่ยน (Give and Take) ที่สร้าง ความพึงพอใจและตอบรับกับนานาชาติได้ดี

2.3 การปฏิบัติในด้านกฎหมายและระเบียบ ในด้านนี้ ถือได้ว่ามีความยืดหยุ่นน้อย แต่ถ้าในมิติของอาชญากรรม ระหว่างประเทศและคดีที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ จะต้อง ศึกษาให้เข้าใจทั้ง 2 ฝ่าย หรือทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการ ประสานงานที่รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ อาจรวมถึงการมีข้อตกลง เฉพาะ (Memorandum of Understanding [MOU]) ที่ปฏิบัติ ได้เฉพาะกรณีกับประเทศคู่ตกลง ที่ลดขั้นตอนของระเบียบ กฎหมาย และเป็นที่ยอมรับในกระบวนการยุติธรรม หรือ จะกระทำในกลุ่มประเทศที่ตกลงร่วมมือก็กระทำได้เช่นกัน ในระยะยาวการแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ต้องสามารถกระทำได้ และไม่ยุ่งยากเสียเวลาจนเกินไป ทั้งนี้ อาจรวมถึงการมีขั้นตอน มาตรฐาน (Standard Procedure) เป็นที่ยอมรับและตกลง ร่วมกันที่จะปฏิบัติตามกลุ่มประเทศ ก็สามารถทำงานด้านนี้ เกิดความคล่องตัว สะดวก รวดเร็ว ตื่นตัวและติดตามผล การกระทำอาชญากรรมด้านนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- บุษบง ชัยเจริญวัฒนะ และคณะ. 2545. อุปสรรคด้านกฎหมายและนโยบายการพัฒนาที่ส่งผลกระทบต่อความยากจนของคนไทย. สืบค้นเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2556, จาก <http://www.kpi.ac.th>
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2546. การบริหารงานบุคคลภาครัฐ. สืบค้นเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2556, จาก http://grad.vru.ac.th/meeting_board/2555_03-meeting/CID/Chon/18Pornprewee2.pdf
- สมพิศ สุขแสน. 2546. เทคนิคการทำงานให้มีประสิทธิภาพ. สืบค้นเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2556, จาก http://library.uru.ac.th/article/htmlfile/technic_work1.pdf

[ความพัวพันมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

ความพินาศมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

พ.ต.ท.หญิงพรทิพย์ ล.วีระพรรค¹

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.2556 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2556 และจะมีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และโดยที่พระราชบัญญัตินี้มีความสำคัญในด้านความร่วมมือระดับสากลเพื่อป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยมีการกำหนดความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ และกำหนดมาตรการที่เป็นเครื่องมือพิเศษในการสืบสวนสอบสวนและดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษฯ และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติดฯ

ซึ่งผู้เขียนได้มีโอกาสร่วมกับ พ.ต.ท.ทรงศักดิ์ รักศักดิ์สกุล ผู้บัญชาการสำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ พ.ต.ท.พงศ์พร พรหมณเฒ่า ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านปฏิบัติการคดีพิเศษ และ นายอุดมการ วโรจน์สิกขิตต์ เจ้าหน้าที่คดีพิเศษชำนาญการพิเศษ เป็นคณะผู้แทนของกรมสอบสวนคดีพิเศษไปเข้าร่วมประชุมตั้งแต่ในชั้นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ....ของสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงขอเสนอความเป็นมาและสาระสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้มาเพื่อศึกษาทำความเข้าใจและเตรียมความพร้อมการปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

¹ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม

เหตุผล และความเป็นมา

เนื่องจาก ประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร (United Nations Convention against Transnational Organized Crime 2000) เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2543 จึงจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่มีอยู่หรือร่างกฎหมายใหม่เพื่ออนุวัติการตามอนุสัญญาฯ และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 26 กันยายน 2543 ให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นหน่วยงานหลักในการพิจารณา ซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดได้พิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงได้สรุปความจำเป็นในการยกร่างกฎหมายขึ้นใหม่ และได้ผ่านการพิจารณาตามขั้นตอนตามลำดับจนมีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2556 เพื่อให้มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป คือ ในวันที่ 24 กันยายน 2556 เป็นต้นไป

เหตุผลในการยกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจาก ปัจจุบันประเทศไทยมีปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชญากรรมที่มีลักษณะเป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติซึ่งส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของประเทศเป็นอย่างมาก แต่ปรากฏว่ากฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันซึ่งมีบทบัญญัติใกล้เคียงกับการที่จะนำมาใช้เป็นมาตรการในการป้องกันปราบปรามองค์กรอาชญากรรม เช่น บทบัญญัติประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยเรื่องอั้งยี่และซ่องโจร กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และกฎหมายป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แต่มาตรการเหล่านั้นยังไม่เพียงพอ และยังไม่สามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อดำเนินคดีกับการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับ ประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร จึงสมควรกำหนดลักษณะความผิดให้ครอบคลุมการกระทำดังกล่าว รวมทั้งกำหนดวิธีการสืบสวน สอบสวนการกระทำความผิดดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้²

การกำหนดฐานความผิดและบทลงโทษ

พระราชบัญญัตินี้ได้ให้คำนิยามของ องค์กรอาชญากรรม หมายความว่า คณะบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไปที่รวมตัวกันกระทำการใด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระทำความผิดอาญาที่กฎหมายกำหนดโทษจำคุกขึ้นสูงตั้งแต่สี่ขึ้นไปหรือโทษสถานหนักกว่านั้นและเพื่อได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์ทางวัตถุอย่างอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม และ องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ หมายความว่า องค์กรอาชญากรรมที่มีการกระทำความผิดที่มีความเชื่อมโยงหรือเกี่ยวพันกันมากกว่าหนึ่งรัฐ และบัญญัติให้ผู้ใดที่กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (1) เป็นสมาชิกหรือเป็นเครือข่ายดำเนินงานขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
- (2) สมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดร้ายแรงอันเกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
- (3) มีส่วนร่วมกระทำการใดๆ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในกิจกรรมหรือการดำเนินการขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยรู้ถึงวัตถุประสงค์และการดำเนินกิจกรรมหรือโดยรู้ถึงเจตนาที่จะกระทำความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติดังกล่าว
- (4) จัดการ ส่งการ ช่วยเหลือ ยุยง อำนาจความสะดวก หรือให้คำปรึกษาในการกระทำความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยรู้ถึงวัตถุประสงค์และการดำเนินกิจกรรม หรือโดยรู้ถึงเจตนาที่จะกระทำความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติดังกล่าวผู้นั้นกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ และหากเป็นการกระทำความผิดนอกราชอาณาจักร ผู้นั้นจะต้องรับโทษในราชอาณาจักร รวมทั้งยังได้บัญญัติให้การกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน อีกด้วย

² รายละเอียดสภาพปัญหา มาตรการในการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรม สามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ใน วันชัย รุจนวงศ์ : ผ่าองค์กรอาชญากรรม: มะเร็งร้ายของสังคม สำนักพิมพ์มติชน.สิงหาคม 2548

หากผู้กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติคนหนึ่งคนใดได้ลงมือกระทำความผิดร้ายแรงตามวัตถุประสงค์ขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินั้น ผู้กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติที่อยู่ด้วยในขณะกระทำความผิดร้ายแรง หรือร่วมประชุมแต่ไม่ได้คัดค้านในการตกลงให้กระทำความผิดร้ายแรงนั้น รวมทั้งบรรดาหัวหน้า ผู้จัดการ และผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดร้ายแรงนั้นทุกคน

ในส่วนขอบบทกำหนดโทษ ได้กำหนดให้ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษหนักขึ้นหากผู้กระทำความผิดเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ กรรมการหรือผู้บริหารหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าพนักงาน กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถาบันการเงิน หรือกรรมการขององค์กรต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญ จะต้องได้รับโทษหนักเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนด และโทษหนักสามเท่าสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ใดกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการอันเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดตามหมวดนี้

มาตรการพิเศษในการสืบสวนสอบสวนและดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

พระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้วางระบบการใช้อำนาจการดำเนินคดีในความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อมิให้เกิดการทับซ้อนอำนาจระหว่างหน่วยงานและเกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติ โดยกำหนดให้พนักงานสอบสวนที่มีอำนาจคือ พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

ก็ยังคงมีอำนาจดำเนินคดีต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้ แต่ต้องแจ้งให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ ทั้งนี้ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเอง หรือมอบหมายให้พนักงานไต่สวนตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเข้าร่วมสอบสวนกับพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการคดีพิเศษได้มีมติให้คดีดังกล่าวต้องดำเนินการโดยกรมสอบสวนคดีพิเศษ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการ ซึ่งบทบัญญัติมาตรานี้ แม้จะไม่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ หากคณะกรรมการคดีพิเศษ (กคพ.) มีมติให้คดีความผิดดังกล่าวซึ่งไม่ใช่คดีความผิดที่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 หรือที่กำหนดเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง เป็นคดีพิเศษตามมาตรา 21 (2) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษฯ พนักงานสอบสวนก็ต้องส่งสำนวนให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการอยู่แล้วตามข้อบังคับ กคพ. แต่อย่างไรก็ดีการบัญญัติให้มีความชัดเจนไว้ในพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ก็เป็นการเชื่อมต่ออำนาจการสอบสวนมิให้ขาดตอน

อย่างไรก็ตามในร่างพระราชบัญญัติเดิมได้บัญญัติให้อัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ แต่อาจมอบหมายให้พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนคนใดเป็นผู้รับผิดชอบทำการสอบสวนแทนได้ ซึ่งเป็นลักษณะการนำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 20 ที่เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในคดีความผิดที่มีโทษตามกฎหมายไทยที่ได้กระทำนอกราชอาณาจักรมาบัญญัติขำลงในพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ในชั้นการพิจารณาร่างฯ มีประเด็นที่เป็นข้อโต้แย้งระหว่างผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และขอให้มีการทบทวนร่างฯ ในการประชุมหลายครั้ง เกี่ยวกับเขตอำนาจการสอบสวนว่าอาจมีกรณีความผิดที่เกิดขึ้นในราชอาณาจักรด้วย ตลอดจนความพร้อมของหน่วยงาน ในที่สุดอัยการสูงสุด

จึงได้ถอนมาตราที่เกี่ยวข้องกับอำนาจการเป็นพนักงานสอบสวน ผู้รับผิดชอบออกไป โดยให้เป็นไปตามหลักการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และหากเป็นกรณีคดีความผิดเกิดขึ้นนอกราชอาณาจักร อัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนจะเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ หรืออาจมอบหมายให้พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนคนใดเป็นผู้รับผิดชอบ ทำการสอบสวนแทนได้ ซึ่งเป็นการนำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 20 มาใช้บังคับ แต่ถึงกระนั้นในการออกกระเปียบข้อบังคับในการใช้อำนาจต่างๆ ในพระราชบัญญัตินี้ ก็ยังคงเป็นอำนาจของอัยการสูงสุดที่จะกำหนด

พระราชบัญญัตินี้ยังมีบทบัญญัติเรื่องการใช้มาตรการทางกฎหมายที่เป็นเครื่องมือพิเศษในการสืบสวนสอบสวนไว้หลายประการ เช่นเดียวกับบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษฯ ซึ่งได้นำมาพิจารณาประกอบการยกร่างพระราชบัญญัตินี้ อาทิ การทำข้อตกลงระหว่างหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง การขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความจำเป็น การค้นโดยไม่ต้องมีหมายจากศาล การมีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลหรือเอกสาร หรือการยึดอายัด การดำเนินการกับของกลาง การมีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทธภัณฑ์ การได้มาซึ่งเอกสารข้อมูลข่าวสารซึ่งส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีใด การมอบหมายให้บุคคลใดจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใดขึ้นหรือปฏิบัติการอำพราง เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน แต่ในส่วนที่บัญญัติเพิ่มเติมนอกเหนือจากมาตรการตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษฯ ก็คือ การเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม ตลอดจนใช้เครื่องมือสื่อสารโทรคมนาคม เครื่องมือ

อิเล็กทรอนิกส์ หรือด้วยวิธีการอื่นใด เฉพาะในการสะกดรอย ผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดหรือจะกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

นอกจากนี้ยังมีบทบัญญัติที่เป็นมาตรการการส่งเสริมให้ผู้ต้องหาร่วมมือในการให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับกิจกรรมและการกระทำความผิดขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติซึ่งสามารถใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีต่อหัวหน้าหรือผู้มีบทบาทสำคัญในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยให้อัยการสูงสุดมีอำนาจใช้ดุลพินิจออกคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่นั้นทุกข้อหาหรือบางข้อหาก็ได้ หรือออกคำสั่งถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ ถอนฎีกา หรือไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกา ในความผิดนั้นทั้งหมดหรือบางส่วน แล้วแต่กรณี หรือศาลจะลงโทษผู้ผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

สรุป

การป้องกันและปราบปรามปัญหาองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติให้ได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.2556 นี้ จึงเป็นส่วนหนึ่งของการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศในการปราบปรามองค์กรอาชญากรรมร่วมกัน โดยมีการบัญญัติให้คานียามความหมายที่เป็นสากล และกำหนดฐานความผิด ตลอดจนการมีมาตรการพิเศษในการสืบสวนสอบสวน ให้สอดคล้องและเป็นไปตามอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ซึ่งมาตรการพิเศษต่างๆ เหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดและองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล

เอกสารอ้างอิง

1. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.2556
2. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ..... สำนักคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ 614/2555
3. วันชัย รุจนวงศ์ : ผ่าองค์กรอาชญากรรม : มະເຣັງຮ້າຍຂອງສັງຄົມ ສຳນັກພິມພິມດິຈິຕອນ ສິງຫາດມ 2548

การพัฒนากระบวนการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษ
: กรณีศึกษาการทำความเห็นทางคดี

การพัฒนาระบบงานสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษ : กรณีศึกษาการทำความเข้าใจทางคดี

วัชร ไชยสาร¹

สืบเนื่องจากกระบวนการและขั้นตอนบางประการของการสอบสวนคดีพิเศษที่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษและผู้ที่เกี่ยวข้องยังมีความรู้ความเข้าใจที่ไม่สอดคล้องตรงกัน โดยเฉพาะประเด็นเกี่ยวกับขอบเขตอำนาจและวิธีปฏิบัติในการทำความเข้าใจทางคดีที่ถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และเหมาะสมกับภารกิจของกรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักพัฒนาและสนับสนุนคดีพิเศษ ส่วนพัฒนาระบบงานสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษ จึงได้ทำการประมวล ศึกษา และวิเคราะห์ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องและข้อคิดเห็นที่ได้จากการประชุมระดมความคิดเห็น แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ นักกฎหมายและผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งบุคลากรของกรมสอบสวนคดีพิเศษ สรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

(1) อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นหัวหน้าคณะทำงานสอบสวนคดีพิเศษ หรือหัวหน้าพนักงานสอบสวนคดีพิเศษโดยตำแหน่ง ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษ นอกเหนือจากการเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของกรมสอบสวน

คดีพิเศษ และมีฐานะเป็นหัวหน้าคณะทำงานสอบสวนคดีพิเศษ และเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนตามนัยมาตรา 18 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เมื่อมีคดีพิเศษเกิดขึ้นและอยู่ในเขตอำนาจการสืบสวนและสอบสวนของสำนักคดีใด โดยปกติพนักงานสอบสวนคดีพิเศษซึ่งสังกัดอยู่ในสำนักคดีแห่งนั้นๆ ย่อมมีอำนาจดำเนินการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษที่อยู่ในอำนาจของกรมสอบสวนคดีพิเศษ และคณะทำงานสอบสวนคดีพิเศษภายใต้การสั่งการของอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ และเมื่อพนักงานสอบสวนคดีพิเศษได้ดำเนินการสืบสวนและสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วต้องเสนอความเห็นต่ออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ในฐานะพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ เพื่อมีความเห็นทางคดีเสนอความเห็นต่อพนักงานอัยการ ดังนั้น พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ จึงได้แก่ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ และผู้ที่อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษมอบให้มีความเห็นทางคดีส่งพนักงานอัยการได้

¹ เจ้าหน้าที่คดีพิเศษชำนาญการพิเศษ ส่วนพัฒนาระบบงานสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษ สำนักพัฒนาและสนับสนุนคดีพิเศษ

(2) การปฏิบัติในการลงมติเพื่อทำความเห็นในคดีในชั้นคณะทำงานสอบสวนคดีพิเศษเห็นควรกระทำในรูปแบบของคณะทำงาน เพราะได้ร่วมกันสืบสวนสอบสวนเป็นคณะ การสรุปสำนวนการสอบสวนควรจัดทำรายงานการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษร และให้ผู้เข้าร่วมประชุมลงลายมือชื่อทุกคน วิธีการลงมติเพื่อทำความเห็นทางคดีใช้วิธีการนับคะแนนโดยยึดหลักเสียงข้างมาก ซึ่งความเห็นทางคดีของคณะทำงานทุกคนก็ให้ปรากฏไว้อย่างชัดเจนในรายงานการประชุมที่แนบสำนวนการสืบสวนสอบสวน หากมีความเห็นต่างย่อมกระทำได้ โดยให้บันทึกความเห็นต่างไว้ในรายงานการประชุมซึ่งจะต้องดำเนินการก่อนการเสนอความเห็นโดยภาพรวม หรือให้บันทึกความเห็นพร้อมเหตุผลไว้ในรายงานการประชุมให้ชัดเจน หรือให้ทำหมายเหตุพร้อมทำเอกสารประกอบความเห็นแย้งแนบไว้ด้วย และจัดทำบันทึกการรับทราบมติที่ประชุมให้ผู้เข้าร่วมประชุมลงนามรับทราบทุกคน สำหรับผู้ที่ไม่ได้เข้าร่วมประชุมพิจารณา ต้องทำบันทึกการทำความเห็นทางคดีให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนรับทราบไว้เป็นหลักฐานและนำบันทึกความเห็นทางคดีนั้นติดสำนวนการสอบสวนไว้ แต่ต้องยึดถือตามมติที่ประชุมที่ได้ลงความเห็นไว้แล้ว ไม่มีสิทธินำมาเปลี่ยนแปลงผลการลงมติได้อีก

(3) ผู้มีอำนาจในการลงมติเพื่อทำความเห็นทางคดีในชั้นคณะทำงานสอบสวนคดีพิเศษควรเป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเท่านั้น โดยพนักงานสอบสวนคดีพิเศษทุกคนที่มีชื่อในคณะทำงานจะต้องมีความเห็นทางคดีทุกคนโดยยึดหลัก

เสียงข้างมาก สำหรับเจ้าหน้าที่คดีพิเศษ พนักงานราชการหรือลูกจ้างที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะทำงานฯ นั้น ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ จึงไม่มีหน้าที่ในการลงมติเพื่อทำความเห็นทางคดีแต่อย่างใด

(4) อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ และผู้บริหารในทุกลำดับชั้น ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและกำกับดูแลคณะทำงานฯ ตามสายงาน (ผู้บริหารในลำดับที่สูงกว่าหัวหน้าคณะทำงานสอบสวนคดีพิเศษ) มีฐานะเป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ มีอำนาจในการเรียกตรวจสอบสำนวนการสอบสวนได้ และมีอำนาจหน้าที่ในการทำความเห็นในทางคดีตามลำดับชั้น และกรณีที่ผู้บังคับบัญชา และอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษหรือผู้รักษาการแทน เห็นว่า ยังมีประเด็นที่ต้องรวบรวมข้อเท็จจริงและหลักฐานเพิ่มเติม สามารถที่จะมีคำสั่งให้หัวหน้าคณะทำงานดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งนั้นได้ เพื่อให้การทำงานของคณะทำงานฯ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ซึ่งไม่ถือเป็นการก้าวก้าวการทำงานของคณะทำงานฯ แต่เป็นการตรวจสอบการทำงานและเป็นที่ปรึกษาของคณะทำงานฯ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาตัดสินใจทำความเห็นทางคดีของอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบต่อไป

(5) การทำความเห็นทางคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษนั้น ถือเป็นการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

พ.ศ.2539 กำหนดให้พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 มิให้ใช้บังคับแก่การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ดังนั้น จึงไม่สามารถนำบทบัญญัติในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ มาบังคับใช้โดยอนุโลมได้ อีกทั้งการสอบสวนคดีพิเศษไม่ใช่การปฏิบัติราชการปกติ ซึ่งไม่ควรไปอิงกับกฎหมายอื่น หรือไม่อาจนำกฎหมายอื่นมาเทียบเคียงขยายความใช้กับอำนาจการสอบสวนที่มีกฎหมายวางหลักเกณฑ์โดยเฉพาะไว้แล้วได้

นอกจากนั้น ยังมีข้อคิดเห็นที่น่าสนใจอีกหลายๆ ประการ เช่น การทำความเข้าใจทางคดีเป็นเรื่องการบริหารงานภายในองค์กรแต่ละองค์กร เป็นอำนาจในการใช้ดุลพินิจของอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ หากมีการมอบอำนาจไปแล้ว ก็มีได้หมายความว่า อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ จะพ้นจากความรับผิดชอบ นอกจากนี้ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษในฐานะเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดขององค์กรยังสามารถเรียกสำนวนคดีพิเศษกลับเข้ามาพิจารณาเองได้ตลอดเวลา ทั้งนี้ ควรทำการศึกษาวิเคราะห์เจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ และไม่ควรจะไปเทียบเคียงกับพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตาม ป.วิ.อาญา ซึ่งรับผิดชอบคดีทั่วไป ที่ไม่ใช่คดีสำคัญหรือคดีพิเศษ และสำหรับกรณีการทำความเข้าใจ ซึ่งเป็นอำนาจของอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษฯ มาตรา 34 นั้น โดยหากเทียบเคียงกับกรณีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็พบว่า มีการปฏิบัติเช่นเดียวกัน กล่าวคือ ปกติคดีที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติรับผิดชอบ หากเป็นคดีสำคัญ ที่อยู่ในความสนใจของประชาชน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติก็อาจเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเอง และเมื่อเกิดกรณีต้องมีการทำความเข้าใจ อำนาจการทำความเข้าใจดังกล่าวก็ยังเป็นอำนาจของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเช่นกัน

การศึกษานี้มีข้อเสนอแนะที่สำคัญๆ ดังนี้

(1) หากมีนโยบายที่จะมอบอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบควรพิจารณาตามเขตอำนาจเชิงคดี โดยอาจออกข้อบังคับ กคพ. ตามมาตรา 23 วรรคท้ายได้ หรืออาจแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย และ/หรือออกข้อบังคับ

กระทรวงยุติธรรม ซึ่งอาศัยอำนาจตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดินให้อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษในฐานะหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบสามารถมอบอำนาจได้ ผู้บัญชาการสำนักหรือผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้หนึ่งผู้ใด แต่ควรเป็นไปตามภารกิจหรืออำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ นอกจากนั้น ยังอาจออกกฎกระทรวงฯ ให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งอื่นมีอำนาจหน้าที่ในการทำความเข้าใจแทนอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อจะได้คานอำนาจหรือแก้ไขเรื่องอำนาจขัดกัน

(2) กรมสอบสวนคดีพิเศษควรมีแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการทำความเข้าใจทางคดีในระดับต่างๆ ให้มีความชัดเจนโดยอาจมีระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการดำเนินคดีพิเศษ พ.ศ.ไว้เป็นการเฉพาะ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือกฎหรือคำสั่งที่จัดให้มีคณะทำงานฯ นั้นจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น เพื่อให้ผู้มีหน้าที่ในการสอบสวนคดีพิเศษถือปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน

(3) กรมสอบสวนคดีพิเศษควรมีหน่วยงานสืบสวนที่แยกออกจากส่วนสอบสวนอย่างชัดเจน คือ ฝ่ายสืบสวนจะต้องไม่เข้ามายุ่งกับการสอบสวน เนื่องจากจะเกิด Conflict of Interest ได้ ซึ่งการสืบสวนได้ข้อมูลอะไรมาก็ส่งให้ฝ่ายสอบสวน ฝ่ายสอบสวนก็ไปรวบรวมพยานหลักฐาน และกรณีการสืบสวนไม่ควรจะให้ดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่เพียงคนเดียวคนหนึ่ง ซึ่งอาจจะมีประโยชน์ได้เสีย ดังนั้น การดำเนินงานต้องเสนอตามลำดับขั้น และเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชา

อย่างไรก็ตาม การศึกษานี้เป็นการประมวล ศึกษา และวิเคราะห์ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับและข้อคิดเห็นที่ได้จากการจัดประชุมระดมความคิดเห็น แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ นักกฎหมายและผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งบุคลากรของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งมีผู้ให้ข้อคิดเห็นจำนวนเท่าที่จะสามารถดำเนินการในช่วงเวลาที่จำกัด ผลการศึกษานี้จึงเป็นผลงานทางวิชาการเบื้องต้น ที่ควรจะมีการทำการศึกษาวิเคราะห์เชิงลึก อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบงานสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษต่อไป

“คดีพิเศษ” พนักงานอัยการร่วมสอบสวนไม่ลงลายมือชื่อ
ในบันทึกคำให้การพยาน การสอบสวนชอบหรือไม่ ?

“คดีพิเศษ” พนักงานอัยการร่วมสอบสวนไม่ลงลายมือชื่อ ในบันทึกคำให้การพยาน การสอบสวนชอบหรือไม่ ?

ร.ต.อ.สุรวุฒิ รังโลสัย¹

จากปรากฏการณ์ใหม่ของกระบวนการค้นหาความจริง
ในชั้นสอบสวนที่กฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ มาตรา 32²
ให้อำนาจ กคพ. ในการให้ความเห็นชอบให้พนักงานอัยการ
มาสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวนคดีพิเศษหรือมาปฏิบัติ
หน้าที่ร่วมกับพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเพื่อให้คำแนะนำและ
ตรวจสอบพยานหลักฐานตั้งแต่ชั้นเริ่มการสอบสวน การปฏิบัติ

หน้าที่ของพนักงานอัยการที่มาสอบสวนร่วมหรือมาปฏิบัติ
หน้าที่ร่วมมีรูปแบบที่แตกต่างจากการสอบสวนร่วมกับพนักงาน
สอบสวนของสทวิชาชีพในการถามปากคำผู้เสียหายหรือพยาน
หรือผู้ต้องหาที่เป็นเด็กตาม มาตรา 133 ทวิ³ แห่งประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา เพราะมีแนวคิดและเจตนารมณ์ที่
แตกต่างกันค่อนข้างมาก

¹ รองผู้บัญชาการสำนักปฏิบัติการคดีพิเศษภาค

² โปรดดู มาตรา 32 “ในกรณีที่ กคพ. เห็นว่า เพื่อประสิทธิภาพในการปราบปรามการกระทำความผิดคดีพิเศษ กคพ. จะให้ความเห็นชอบให้คดีพิเศษ
คดีหนึ่งคดีใดหรือคดีประเภทใดต้องมีพนักงานอัยการหรืออัยการทหาร แล้วแต่กรณี มาสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวนคดีพิเศษหรือมา
ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเพื่อให้คำแนะนำและตรวจสอบพยานหลักฐานตั้งแต่ชั้นเริ่มการสอบสวน แล้วแต่กรณีก็ได้ เว้นแต่การ
สอบสวนคดีพิเศษที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1)(ค)หรือ(ง) ต้องมีพนักงานอัยการหรืออัยการทหารมาสอบสวนร่วมกับ
พนักงานสอบสวนคดีพิเศษทุกคดี แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ การสอบสวนร่วมกันหรือการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ที่ กคพ. กำหนด”

³ โปรดดู มาตรา 133 ทวิ “คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายอันมิใช่ความผิดที่เกิดจากการชุลมุนต่อสู้ ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพ
ความผิดฐานกรรโชกชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี
ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ หรือคดีความผิด
อื่นที่มีอัตราโทษจำคุก ซึ่งผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีร้องขอ การถามปากคำผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี
ให้พนักงานสอบสวนแยกกระทำเป็นส่วนสัดส่วนในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก และให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอและ
พนักงานอัยการร่วมอยู่ด้วยในการถามปากคำเด็กนั้น และในกรณีที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เห็นว่าการถามปากคำเด็กคนใดหรือคำถามใด
อาจจะมีผลกระทบต่อจิตใจเด็กอย่างรุนแรง ให้พนักงานสอบสวนถามผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เป็นการเฉพาะตามประเด็น
คำถามของพนักงานสอบสวน โดยมีให้เด็กได้ยินคำถามของพนักงานสอบสวนและห้ามมิให้ถามเด็กซ้ำซ้อนหลายครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร”

สิ่งที่ผู้เขียนจะบอกเล่าให้ฟังในวันนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับข้อกฎหมายที่สำคัญประการหนึ่ง กล่าวคือ ในการสอบสวนคดีพิเศษของ DSI กรณีที่มีพนักงานอัยการมาสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวนคดีพิเศษตาม มาตรา 32 เมื่อสอบสวนเสร็จพนักงานอัยการไม่ลงลายมือชื่อในบันทึกคำให้การพยานจะด้วยเพราะหลงลืมหรือเจตนาก็ตาม มีข้อปัญหาเป็นคำถามที่ตามมาว่า “การสอบสวนของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษในคดีนั้นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ประการใด”

เมื่อไม่นานมานี้ เมื่อวันที่ 17 กันยายน 2555 ศาลอาญาได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขดำ ที่ อ.3344/2551 คดีหมายเลขแดง ที่ อ.3359/2555 คดีระหว่าง พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์ กับ นายอมเรศ ศิลาอ่อน, นายวิชรรัตน์ วิจิตร

วาทการ, บริษัท เลแมน บราเดอร์ส โฮลดิ้ง อิงค์, บริษัท เลแมน บราเดอร์ส (ประเทศไทย) จำกัด, กองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ และ บริษัท หลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมวรรณ จำกัด จำเลยที่ 1- 6 ตามลำดับ คดีดังกล่าวเป็นคดีที่ DSI ได้รับไว้เป็นคดีพิเศษ ตามมติ กคพ.ครั้งที่ 1/2549 เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2549 กรณีการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่องค์การเพื่อการปฏิรูปสถาบันการเงิน(ปรส.)ในการอนุญาตให้บริษัท เลแมนบราเดอร์ โฮลดิ้ง อิงค์ จำกัด เข้าร่วมประมูลสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย และถือว่าเป็นคดีใหญ่ที่มีข่าวครึกโครมเป็นที่สนใจของสื่อมวลชนและสังคมในขณะนั้นมากทีเดียว

ผู้เขียนได้รับโอกาสให้เข้าเป็นคณะพนักงานสอบสวนคดีพิเศษในหลายคดีจนเสร็จสิ้นภารกิจ ที่น่าสนใจเกี่ยวกับคดีที่ผู้เขียนกล่าวถึงนั้นเป็นประเด็นที่จำเลยทุกคนให้การปฏิเสธและยกข้อต่อสู้ในหลายประเด็น หนึ่งในประเด็นที่ยกขึ้นกล่าวอ้างเพื่อต่อสู้คดี คือ “พนักงานอัยการไม่ได้ลงลายมือชื่อในบันทึกคำให้การของพยานเอกสารหมายเลข จ.11 จึงทำให้การสอบสวนของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย พนักงานอัยการจึงไม่มีอำนาจฟ้องคดีตาม มาตรา 120⁴ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา” และเมื่อกระบวนการพิจารณาการจนแล้วเสร็จ ศาลอาญาก็ได้มีคำพิพากษาวินิจฉัยในประเด็นนี้ว่า “ตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 มาตรา 32 บัญญัติให้ต้องมีพนักงานอัยการมาสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ โดยปรากฏข้อเท็จจริงจากการนำสืบของโจทก์และจำเลยที่ไม่ได้แย้งกันรับฟังเป็นที่ยุติว่าพนักงานอัยการ คือ นายวิรัช จีระแพทย์ และ นายวัชรินทร์ ภาณุรัตน์ ได้เข้าร่วมในการถามปากคำจำเลยที่ 1 ด้วย เพียงแต่ไม่ได้ลงลายมือชื่อไว้เท่านั้น

ตามบันทึกคำให้การของพยานเอกสารหมายเลข จ.11 เมื่อพนักงานอัยการเข้าร่วมในการถามปากคำพยานอันเป็นกระบวนการ

⁴ โปรดดู มาตรา 120 “ห้ามมิให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีต่อศาล โดยมีได้มีการสอบสวนในความผิดนั้นก่อน”

หนึ่งของการสอบสวน กรณีนี้จึงเป็นไปตามเจตนารมณ์ของ บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวแล้ว การที่พนักงานอัยการไม่ลงลายมือชื่อไว้ย่อมไม่ทำให้การสอบสวนเสียไป เพราะไม่มีกฎหมาย บังคับว่าผู้ที่จะเข้าร่วมในการถามปากคำจะต้องลงลายมือชื่อ แต่อย่างใด” ในประเด็นนี้จึงสรุปว่า พนักงานอัยการไม่ได้ลงลายมือในบันทึกคำให้การของพยาน จึงทำให้การสอบสวนของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษชอบด้วยกฎหมาย หากทำให้การสอบสวนเสียไปไม่ พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดจึงมีอำนาจฟ้องคดีตาม มาตรา 120⁵

ในมุมมองของผู้เขียนเห็นด้วยกับคำพิพากษาดังกล่าว เป็นที่สุด เพราะคำพิพากษาในคดีอาญาต้องคำนึงถึงเหตุผล ในกฎหมายหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “เจตนารมณ์ของกฎหมาย” (the spirit of the law) หรือ “วัตถุประสงค์ของกฎหมาย” (the objective of the law) เป็นสำคัญด้วย เพียงแต่ผู้เขียนอยาก จะย้ำเตือนพนักงานสอบสวนคดีพิเศษมืออาชีพทุกท่านว่า

กระบวนการค้นหาความจริงของ DSI มีเดิมพันกับสังคมและ สื่อสาธารณะค่อนข้างสูง กระบวนการสอบสวนทุกขั้นตอน ต้องระมัดระวัง ต้องมีความละเอียด รอบคอบ โดยเฉพาะ การสอบสวนพยานหรือผู้ต้องหาพร้อมกับพนักงานอัยการควรต้อง ปฏิบัติตามบทกฎหมายอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะ ข้อบังคับ กคพ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนร่วมกันหรือ การปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันในคดีพิเศษระหว่างพนักงานสอบสวน คดีพิเศษกับพนักงานอัยการหรืออัยการทหาร พ.ศ.2547 ข้อ 6⁶ เพราะหากบกพร่องไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายแล้ว อาจทำให้กระบวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เสียไปทั้งหมด หรือ เฉพาะส่วน เป็นสิ่งที่ยังมิได้มีฎีกาให้ปรากฏ เป็นบรรทัดฐานไว้ และเชื่อว่าพนักงานสอบสวนคดีพิเศษทุกท่าน ก็คงไม่อยากเห็นเช่นกันที่ข้อผิดพลาดเพียงเล็กน้อยกลับกลายเป็นประเด็นที่ต้องยกขึ้นต่อสู้กันยันฎีกา หรือเป็นกรณีศึกษา ที่ยกขึ้นเล่าขานกันต่อไปอีกนานหลายปี

⁵ อ้างแล้ว

⁶ ข้อ 6 ในการสอบปากคำร่วมกันให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษและพนักงานอัยการหรืออัยการทหาร ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษแจ้งพนักงานอัยการหรืออัยการทหารเพื่อหารือร่วมกันตั้งแต่ชั้นเริ่มคดี ในการวางแผนหรือแผนงานเกี่ยวกับการสอบสวน

(2) ในการสอบปากคำพยานหรือผู้ต้องหาและการตรวจสอบพยานหลักฐานให้ดำเนินการร่วมกัน โดยพนักงานอัยการหรืออัยการทหารต้องลงลายมือชื่อร่วมในบันทึกคำให้การพยานบุคคลหรือผู้ต้องหา หรือบันทึกการเข้าร่วมตรวจสอบการรวบรวมพยานหลักฐานอื่นด้วย

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนและเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือกรณีที่เป็นเรื่องเล็กน้อย พนักงานอัยการหรืออัยการทหาร อาจมอบหมายให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการโดยกระทำการเป็นหนังสือหรือทางวาจาก็ได้และให้บันทึกไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย”

[การดำเนินคดีอาญา “พืดตัว”

ศาสตราจารย์พิเศษเรวัต ฉ่ำเฉลิม¹

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่ออธิบายว่าในการดำเนินคดีอาญานั้น ควรดำเนินการ กับผู้ใดบ้าง

2. พยานหลักฐาน
3. การกันผู้กระทำผิดเป็นพยาน
4. การดำเนินคดีผิดตัว

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 บัญญัติว่า “บุคคล จักต้องรับโทษในทางอาญาต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมาย ที่ใช้ในขณะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้น ต้องเป็นโทษที่บัญญัติ ไว้ในกฎหมาย

จากบทบัญญัติดังกล่าว เห็นได้ว่ากฎหมายได้กำหนดไว้ อย่างชัดเจนแล้วว่า ผู้ที่จะต้องรับผิดทางอาญานั้นคือบุคคลผู้ ที่กระทำการอันกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิด

ซึ่งได้แก่ “ผู้กระทำ” ดังนั้นบุคคลผู้ที่ไม่ได้กระทำ จึงไม่ต้องรับ โทษทางอาญา เพราะเขามีใช่ “ผู้กระทำ” นั้นเอง

ปัญหาจึงอยู่ที่ว่า ใครเป็น “ผู้กระทำ” ความผิดบ้าง

การกระทำคืออะไร ประมวลกฎหมายอาญามีได้ให้คำ นิยามเอาไว้ คงมีเพียง สุดท้ายของมาตรา 59 บัญญัติไว้ว่า

“การกระทำให้หมายความรวมถึงการให้เกิดผลอันหนึ่ง อันใดขึ้นโดยงดเว้นการที่จักต้องกระทำเพื่อป้องกันผลนั้นด้วย”

ดังนั้นนักนิติศาสตร์จึงให้คำอธิบายไว้ว่า ความผิดทั้ง หลายที่กฎหมายบัญญัติไว้นั้นเกิดขึ้นได้ ก็แต่โดย “บุคคล กระทำ” เท่านั้น

การกระทำความผิดอาญาในแง่ของการกระทำอาจแบ่งแยก ได้ดังนี้

1. การกระทำ นักนิติศาสตร์อธิบายไว้ว่า

“การกระทำเป็นเหตุการณ์อันอยู่ภายใต้บังคับของจิตใจ

¹ อดีตอัยการสูงสุดกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการคดีพิเศษ

มนุษย์” ซึ่งโดยปกติแล้วมักจะหมายถึงการกระทำโดยทั้ง ซึ่งเรียกกันว่า การกระทำโดยตรง” เช่นการฆ่าศพ การทำร้ายร่างกาย การลักทรัพย์

การฆ่าศพโดยทั่วไป เช่น ใช้ปืนยิงเขาตาย ใช้มีดฟันทำร้ายผู้อื่น

อย่างไรก็ดีการกระทำนั้นมิได้จำกัดเฉพาะ “การกระทำโดยตรง” เท่านั้น แต่ยังมีกรกระทำอีกอย่างหนึ่งเรียกว่า “การกระทำโดยอ้อม” ซึ่งความบทบัญญัติแห่งกฎหมายเรียกว่าการ “งดเว้นการที่จักต้องกระทำ” อีกด้วย

2. การไม่กระทำ

การละเว้นกระทำ ความผิดที่เกิดขึ้นโดยละเว้นกระทำนั้นจะเกิดขึ้นก็แต่โดยกฎหมายบัญญัติว่าการไม่กระทำอย่างใดถือว่าเป็นความผิด เช่น ความผิดตามมาตรา 126,150,154,156,200, 202,216,227,367,368,374,383

ผลของการกระทำ

ความผิดจะสำเร็จลงเมื่อมีผลเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ผลมี 2 ประการคือ

1. ผลที่เป็นความประสงค์ใกล้ชิด ซึ่งรวมอยู่ในการกระทำนั้นเอง เช่นการแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงาน ความผิดสำเร็จครบองค์ เมื่อแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงาน เจ้าพนักงานจะเชื่อหรือไม่ไม่สำคัญ

2. ผลสุดท้าย เป็นหลักเกณฑ์องค์ความผิดที่ต้องเกิดขึ้นจากอิริยาบถแห่งการกระทำนั้น เช่น ฆ่าคน ต้องมีผลคือความตายจากการกระทำนั้น โดยจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างกรกระทำและผล

การเริ่มต้นของความผิด

นักนิติศาสตร์ได้กำหนดขั้นตอนของการกระทำความผิดอาญาไว้ดังนี้

1. คิด
2. ตกลงใจ
3. ตระเตรียม
4. ลงมือกระทำ

5. ผลสำเร็จ

โดยปรกติกฎหมายจะไม่ลงโทษบุคคลผู้กระทำในชั้น คิด ตกลงใจ หรือตระเตรียม เพื่อกระทำความผิดอาญา กฎหมายจะลงโทษบุคคลผู้กระทำการเมื่อถึงชั้น “ลงมือกระทำ” แล้วเท่านั้น เพราะใกล้ชิดต่อผลสำเร็จแห่งการกระทำนั้นมากที่สุด อันนับได้ว่าก่อผลเสียหายต่อผู้ถูกระทำ หรือต่อสังคมแล้วนั่นเอง

แต่อย่างไรก็ดี การกระทำบางอย่างแม้เพียงได้กระทำในชั้นต้น ในชั้นตกลงใจกระทำ หรือชั้นตระเตรียมในการกระทำที่มีผลกระทบต่อความสงบสุขของประชาชน หรือมีผลเสียหายร้ายแรง กฎหมายก็ได้บัญญัติให้ผู้กระทำการเช่นนั้นเป็นความผิด และต้องรับโทษด้วย เช่นมาตรา 114 “ผู้ใดสะสมกำลังพล หรืออาวุธ ตระเตรียมการอื่นใด หรือสมคบกันเพื่อเป็นกบฏ ต้องระวางโทษ”

มาตรา 210 “ผู้ใดสมคบกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป เพื่อทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่บัญญัติไว้ในภาค 2 นี้

ความผิดนั้นมีกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป ผู้นั้นกระทำความผิดฐานเป็นช่องโจร ต้องระวางโทษ”

บทบัญญัติเป็นบทยกเว้นจากหลัก ที่ว่ากฎหมายจะลงโทษบุคคลผู้กระทำการอันเป็นความผิด เมื่อการกระทำนั้นได้กระทำลงในชั้น “ลงมือกระทำ” กันไปดังกล่าว ด้วยเหตุผลเพราะไม่ต้องการให้การกระทำนั้นก้าวล่วงไปจนถึงชั้น “ลงมือกระทำ” เพราะอาจก่อให้เกิดผลเสียหายร้ายแรงขึ้นได้นั้น บทบัญญัติเช่นนี้เป็นเพียงบางฐานความผิดเท่านั้น

ใครเป็นผู้กระทำความผิดบ้าง

อาจแบ่งแยกผู้กระทำความผิดอาญาได้ดังนี้

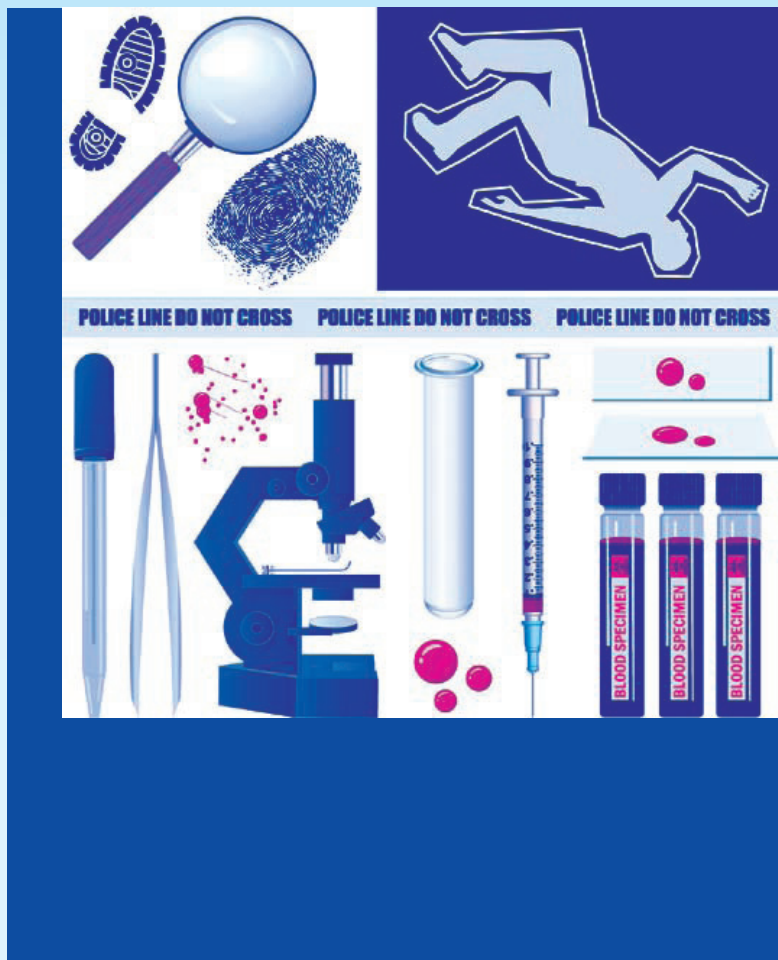
1. ผู้กระทำความผิด
2. ตัวการผู้ร่วมกระทำความผิด มาตรา 83
3. ผู้ใช้ให้กระทำความผิด มาตรา 84 มาตรา 85
4. ผู้สนับสนุน มาตรา 86
5. ผู้ช่วยผู้อื่นซึ่งเป็นผู้กระทำความผิด เพื่อไม่ให้ต้องโทษ มาตรา 189
6. ผู้รับของโจร มาตรา 357

จากการแบ่งแยกผู้กระทำความผิดในลักษณะต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการพิจารณาว่าบุคคลใดบ้างที่อยู่ในขอบเขตของการพิจารณาดำเนินคดี ว่าการกระทำของผู้ใดเป็นอย่างไร เพื่อกำหนดแนวทางของคดีได้ถูกต้อง มิฉะนั้นจะเพิ่มความยุ่งยากในการสืบสวน

เช่น การกล่าวหาว่าบุคคลหลายคนร่วมกันเป็นตัวการ ปล้นทรัพย์ พนักงานสอบสวนจะต้องพิสูจน์ให้ได้ว่า บรรดาผู้ต้องหาทั้งหลายเหล่านั้น “ร่วมกัน” กระทำความผิดอย่างไร ใครทำอะไร เมื่อใด กับใคร เพื่ออะไร ทั้งนี้เพราะการเป็นตัวการ “ร่วมกัน” กระทำความผิดนั้นไม่จำเป็นต้องกระทำการเหมือนกันทุกคน เพราะแต่ละคน แบ่งหน้าที่กันทำก็ได้ เพียงแสดงให้เห็นได้ว่าทุกคนมีเจตนา “ร่วมกัน” ในการกระทำความผิดนั้นก็ได้

การกำหนดแนวทางของคดี

จากการรวบรวมหลักฐานเบื้องต้นของพนักงานสอบสวน

น่าจะเป็นแนวทางได้ว่าในคดีนั้นควรจะเป็นความผิดฐานใดบ้าง เมื่อได้ข้อมูลเบื้องต้นแล้ว ก็สามารถกำหนดแนวทางในการสืบสวน สอบสวนคดีนั้นได้ ซึ่งจะต้องกำหนดให้สอดคล้องกับตัวบทกฎหมายเป็นความผิดฐาน “ฉ้อโกง”

มาตรา 341 “ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง และโดยการหลอกลวงดังว่านั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สามทำ หรือทำลายเอกสารสิทธิ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฉ้อโกง”

จากบทบัญญัติดังกล่าวพนักงานสอบสวนควรกำหนดรูปคดีความ องค์ประกอบแห่งความผิด คือ

1. โดยทุจริต - เจตนาทุจริต
2. หลอกลวง - กิริยาอาการที่แสดงออกต่อผู้ถูกหลอกลวง
3. หลงเชื่อ - ถ้าผู้ถูกหลอกลวงไม่หลงเชื่อก็ไม่ครบองค์ประกอบแห่งความผิด อาจเป็นเพียงชั้นพยายามเท่านั้น
4. ได้ไปซึ่งทรัพย์สิน - เพราะการหลอกลวงนั้น

จากแนวทางดังกล่าวพนักงานสอบสวนจะต้องแสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐานให้ครบถ้วนต่อองค์ประกอบแห่งกฎหมายดังกล่าว ส่วนงานการสอบสวนนั้นจึงจะเสร็จสมบูรณ์ กล่าวคือ ถ้าพยานหลักฐานพิสูจน์การกระทำของผู้ต้องหาได้ครบถ้วนทุกประเด็น ก็สามารถทำความเห็นควรสั่งฟ้องเสนอต่อพนักงานอัยการได้ แต่ถ้าผู้ถูกหลอกลวงไม่หลงเชื่อ หรือไม่ได้ไปซึ่งทรัพย์สิน การกระทำก็ไม่เป็นความผิดสำเร็จ อาจเป็นเพียงพยายามกระทำความผิดเท่านั้นหรือถ้าผู้ต้องหาไม่ได้มีเจตนาทุจริตเลย เช่นผู้ต้องหาเองก็เข้าใจว่าสินค้าที่นำมาเสนอขายนั้น มีคุณภาพถูกต้องแท้จริงโดยเขาไม่รู้ว่าเป็นสินค้าปลอม การกระทำก็ไม่เป็นความผิดเลย

ความผิดฐานฆ่าคนตาย

มาตรา 288 “ผู้ใดฆ่าผู้อื่น” องค์ประกอบคือ

1. ฆ่าผู้อื่น
2. เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย

ฆ่า คือทำให้คนที่มีชีวิตถึงแก่ความตาย พนักงานสอบสวนต้องพิสูจน์ว่า ขณะเกิดเหตุผู้ตายยังมีชีวิตอยู่ เพราะถ้าขณะนั้นเขาตายไปแล้ว การฆ่าก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้ เป็นการขาดองค์ประกอบแห่งความผิด

ความตายเป็นผลมาจากการฆ่า จะต้องมีส่วนสัมพันธ์ระหว่าง การกระทำและผลนั่นเอง เช่น แดงใช้ปืนยิงขาวโดยเจตนาฆ่า กระสุนปืนถูกนิ้วเท้าขาวได้รับบาดเจ็บแล้วแดงหนีไป ขณะนั้น ดำเห็นเป็นโอกาสจึงใช้มีดแทงขาวจนตาย ดังนั้นความตายมิได้ เกิดจากการกระทำของแดง แดงจึงไม่มีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยเจตนา มีความผิดเพียงฐานพยายามฆ่าผู้อื่นเท่านั้น

จากบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวข้างต้นจึงเห็นได้ว่า การวางแผนทางของคดีมีความสำคัญต่อกระบวนการสอบสวน ทำสำนวนคดีอาญาอย่างยิ่ง เพราะถ้าวางแผนทางไม่ถูกต้อง การทำสำนวนสอบสวนก็จะผิดพลาดหลงทิศทางไป เสียหายต่อ กระบวนการยุติธรรม ไม่มีความเป็นธรรมต่อประชาชนทุกฝ่าย

การรวบรวมพยานหลักฐาน

มาตรา 226 “พยานวัตถุ พยานเอกสาร หรือพยานบุคคล
ซึ่งน่าจะพิสูจน์ได้ว่าจำเลยมีความผิด บริสุทธิ ให้เป็นพยานหลัก
ฐานได้ แต่ต้องเป็นพยานที่มีได้เกิดขึ้นจากการจงใจ มีคำมั่น
สัญญาชู้เชิญ หลอกลวงหรือโดยมิชอบประการอื่น และให้สืบ
ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นอันว่า
ด้วยการสืบพยาน”

มาตรา 227 “ให้ศาลใช้ดุลพินิจซึ่งน้ำหนักพยานหลักฐาน
ทั้งปวง อย่าพิพากษาลงโทษจนกว่าจะแน่ใจว่ามีการกระทำความผิด
จริง ทางจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดนั้น

เมื่อมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยได้กระทำความผิดหรือไม่ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้จำเลย”

จากบทบัญญัติทั้งสองมาตราดังกล่าว กฎหมายได้วาง
ของการรวบรวมและนำสืบพยานหลักฐานในคดีอาญาไว้อย่าง
ชัดเจนว่า พยานหลักฐาน เหล่านั้นมีอะไรบ้าง ได้แก่ พยานวัตถุ
พยานเอกสาร หรือพยานบุคคล มีข้อจำกัดเพียงพยานหลักฐาน
จะต้องได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น

ในทางคดีอาจจำแนกพยานบุคคลได้ดังนี้

1. พยานที่รู้เห็นหรือได้ยินเหตุการณ์ด้วยตนเอง เรามักเรียกกันว่า ประจักษ์พยาน พยานประเภทนี้เป็นพยานหลักฐานชั้นหนึ่งที่ทุกฝ่ายต้องการ เพราะมีน้ำหนักน่าเชื่อถือมากที่สุด แต่อย่างไรก็ดี ผู้รับฟังก็ต้องพินิจพิเคราะห์ถึงเหตุผลความน่าเชื่อถือของพยานเหล่านั้นด้วยเช่นกัน

2. พยานที่มีมิได้รู้เห็นเหตุการณ์ด้วยตนเอง แต่คนอื่นเล่าให้ฟังมักเรียกกันว่า “พยานบอกเล่า” โดยปกติพยานประเภทนี้รับฟังและเชื่อถือไม่ได้ เพราะอาจรับฟังผิดพลาดแล้วนำมาบอกเล่าผิดพลาดได้ แต่แม้กระนั้นกฎหมายก็กำหนดยกเว้นให้รับฟังพยานบอกเล่าได้บางกรณีเช่น ตามมาตรา 226/3 (1) (2)

3. พยานความเห็น ได้แก่พยานผู้เชี่ยวชาญ เช่น แพทย์ ผู้ชั้นสูตรศพ บาดแผล ผู้เชี่ยวชาญด้านการพิสูจน์ลายมือเขียน ลายพิมพ์นิ้วมือ เป็นต้น

ในคดีอาญา ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อพยานบุคคลว่ามีพยานรู้เห็นในการกระทำความผิดหรือไม่

ปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่เสมอคือ ไม่มีพยานรู้เห็นในคดีนั้น เมื่อเจ้าพนักงานจับแก๊งคนร้ายได้ ทั้งอาจมีของที่ได้มาจากการกระทำผิดมากมายแต่ไม่มีพยานอื่นยืนยัน คงมีแต่คำรับสารภาพของคนร้าย หรือคำขัดท้อระหว่างเหล่าคนร้ายด้วยกัน เจ้าพนักงานจะดำเนินการอย่างไรจึงสามารถหาพยานหลักฐานในคดีนั้นได้

การกันผู้ร่วมกระทำผิดเป็นพยาน

การปฏิบัติเช่นนี้ได้กระทำกันมานานแล้ว ในกรณีที่ไม้อาจหาพยานจากผู้รู้เห็นอื่นได้ พนักงานสอบสวนก็จะสอบสวนผู้ร่วมกระทำผิดบางคนเป็นพยานยืนยันถึงการกระทำของคนร้ายบางคนที่ยานได้ร่วมในกลุ่มคนร้ายนั้นด้วย ในที่สุดศาลอาจรับฟังและอาจเชื่อถือพยานเหล่านั้น จนได้พิพากษาลงโทษจำเลยโดยอาศัยคำเบิกความของพยานนั้นได้ ซึ่งปรากฏในคำพิพากษาศาลฎีกาหลายเรื่อง แต่ทั้งนี้ศาลได้กล่าวในคำพิพากษาว่าพยานเหล่านี้ย่อมระมัดระวังเป็นพิเศษ เพราะเป็นถ้อยคำของผู้กระทำความผิด ศาลจะต้องรับฟังด้วยกัน อาจเกิดจากการให้คำมั่นสัญญา การจูงใจของพนักงาน หรือทำให้ตนเองรอดพ้น

จากการถูกดำเนินคดีก็ได้

แต่หลักกฎหมายมาตรา 226 ไม่ได้ห้ามรับฟังพยานประเภทนี้ ซึ่งต่อมาได้มีมาตรา 227/1 บัญญัติว่า “ในการวินิจฉัยซึ่งน้ำหนักพยานบอกเล่า พยานขัดท้อ ศาลจะต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง และไม่ควรเชื่อพยานหลักฐานนั้นโดยลำพังเพื่อลงโทษจำเลย เว้นแต่จะมีเหตุผลอันหนักแน่น มีพฤติการณ์พิเศษแห่งคดี หรือมีพยานหลักฐานประกอบอื่นมาสนับสนุน”

สาระแห่งมาตรา 227/1 นี้ มีที่มาและสอดคล้องกับคำวินิจฉัยของศาลฎีกาที่มีมาก่อนการปรับปรุงแก้ไขในมาตรานี้ดังได้กล่าวมาแล้วนั่นเอง

หลักเกณฑ์พิจารณาในการกันผู้ร่วมกระทำเป็นพยานมีดังนี้

1. ถ้อยคำของผู้นั้น (พยาน) รับฟังเป็นความสัตย์ได้เพียงใด

หมายความว่า จากการซักถามปากคำของพยาน (คนร้าย) ที่ประสงค์จะกันเป็นพยาน) มีลักษณะน่าเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด พุดจากหลักกลองทั้งจะกลับคำให้การในชั้นพนักงานอัยการ หรือในชั้นศาลหรือไม่ รู้เห็นเหตุการณ์จริงหรือไม่

2. เป็นประโยชน์ต่อคดีอย่างยิ่ง

หมายความว่าพยานผู้นั้นรู้เห็นในสาระสำคัญแห่งการกระทำในคดีนั้น

3. จำเป็นอย่างยิ่ง

หมายความว่า ไม่มีพยานอื่นรู้เห็น ยืนยันในคดีนั้นเลย ซึ่งถ้าสอบสวนและแจ้งข้อกล่าวหาต่อบรรดาคนร้ายเหล่านั้นตามคำรับสารภาพ ก็จะไม่พยานยืนยันถึงการกระทำของผู้ต้องหาเหล่านั้น เมื่อมีแต่เพียงคำรับสารภาพ ก็เป็นการยากต่อพนักงานอัยการในการออกคำสั่งฟ้อง และยากที่ศาลจะพิพากษาลงโทษจำเลยโดยอาศัยคำรับสารภาพในชั้นสอบสวนเท่านั้น ทั้งยังปรากฏว่าจำเลยส่วนมากขอให้การในชั้นศาล ต่างทำให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวนโดยขอให้การปฏิเสธคำให้การเดิม ดังนั้นประเด็นพิจารณาในข้อนี้จึงมีความสำคัญมาก พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญจึงได้พิจารณาและได้ทำการสอบสวนคนร้ายบางคนเป็นพยานเสียเลย ซึ่งเป็นผลดีต่อคดีมากกว่า

4. ปกติมักกันผู้ที่กระทำผิดน้อยที่สุดเป็นพยาน เพื่อให้ยืนยันการกระทำของตัวการที่สำคัญ เช่น ผู้ว่าจ้างวานฆ่า, มือปืนนั่นเอง

ควรกันเป็นพยานเมื่อใด

1. สอบสวนในฐานะผู้ต้องหาแล้วเสนอความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง ต่อมาจึงได้สอบสวนผู้ต้องหานั้นในฐานะพยาน

กรณีนี้มีน้ำหนักความน่าเชื่อถือน้อย เพราะผู้ต้องหาให้การต่อพนักงานสอบสวนโดยมิได้มีการปฏิญาณหรือสาบานก่อน ทั้งไม่ต้องรับผิดชอบในการให้การเท็จ จึงอาจโกหกได้

2. สอบสวนในฐานะพยานตั้งแต่แรกโดยไม่ต้องแจ้งข้อหาในฐานะผู้ต้องหา กรณีนี้ผู้นั้นจะมีฐานะเป็นพยานมาตั้งแต่ต้น ต้องปฏิญาณหรือสาบานตน ทั้งจะมีความรับผิดชอบทางอาญา หากให้การเท็จ ถ้อยคำของพยานเช่นนี้จะมื่อน้ำหนักน่าเชื่อถือมากกว่าในข้อ 1.

แต่อย่างไรก็ดี ถ้อยคำของพยานดังกล่าวก็ยังคงมีลักษณะเป็นคำ “ขัดทอด” ของบรรดาผู้กระทำผิดด้วยกันผู้นั้นเอง พนักงานสอบสวนต้องเสาะหาพยานหลักฐานอื่นมาประกอบ

เพิ่มเติมอีกด้วย จึงจะเพียงพอส่งลงโทษจำเลยได้

การดำเนินคดีผิดตัว

ปัญหาที่พบมากในปัจจุบันคือ การใช้ดุลพินิจในการดำเนินคดีของพนักงานสอบสวนมิได้กระทำต่อผู้กระทำความผิดโดยตรง แต่ไปกระทำต่อผู้ที่อยู่ข้างเคียงของผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นผู้ก่อปัญหา หรือเป็นผู้กระทำที่แท้จริง ปัญหาอาชญากรรมในประเทศไทย จึงยังคงมีปริมาณสูงต่อเนื่องกันตลอดมา ดังจะยกเป็นตัวอย่างประเด็นปัญหา เช่น

1. ปัญหารถยนต์ รถบรรทุกสินค้า น้ำหนักเกินอัตรา
2. ปัญหาการบุกรุกป่าสงวน การตัดไม้ทำลายป่า
3. ปัญหาการลักลอบนำสินค้าไม่เสียภาษีเข้ามาในราชอาณาจักร

จากคดีตัวอย่างที่ได้ยกมาทั้ง 3 เรื่อง ข้อเท็จจริงปรากฏว่าเจ้าพนักงานจับกุมพนักงานขับรถบรรทุกสินค้าที่บรรทุกสินค้า มีน้ำหนักเกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนดให้ขับไปตามทางหลวง เป็นเหตุให้ทางหลวงได้รับความเสียหาย และถูกเจ้าพนักงานจับกุมดำเนินคดีในความผิดฐานดังกล่าว ชั้นสอบสวนผู้ต้องหา (ผู้ขับขี่) ให้การรับสารภาพ พนักงานสอบสวนจึงรีบสรุป

สำนวน และส่งสำนวนให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลทันที
ชั้นศาลจำเลยให้การรับสารภาพ ศาลพิพากษาลงโทษ ส่วน
รถยนต์บรรทุกสินค้า เจ้าของ (เถ้าแก่) ได้ยื่นคำร้องขอรับรถคืน
ไปในภายหลัง โดยอ้างได้ทำสัญญาให้ผู้ขับขี่เช่ารถไปโดยตนเอง
(เจ้าของรถ) ไม่รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดด้วย

2. กรณีการบุกรุกป่าสงวน การตัดไม้ทำลายป่าก็เช่นกัน
เจ้าพนักงานจับกุมได้เฉพาะผู้กระทำความผิดรายย่อย ซึ่งเป็นชาวบ้าน
คนยากจนที่รับจ้างนายทุนไปบุกรุกทำลายป่า เป็นเครื่องมือของ
นายทุนผู้ได้รับประโยชน์ในการถือครองที่ดิน โดยชาวบ้านผู้ที่
เข้าไปบุกรุกและถูกจับกุมได้รับเงินค่าจ้างเพียงเล็กน้อย

3. กระบวนการลักลอบนำสินค้าหนีภาษีเข้ามาใน
ราชอาณาจักรมีวิธีการจ้างชาวบ้านเป็นผู้ขนลำเลียงสินค้าลักลอบ
นำเข้าผ่านชายแดนหลบเลี่ยงเจ้าหน้าที่ศุลกากรที่เรียกกันว่า
“กองทัพนมด” หรือนำเข้าทางทะเล เจ้าหน้าที่จะทำการจับกุม
และสอบสวนเฉพาะผู้ลักลอบขนสินค้า ซึ่งเป็นผู้รับจ้างเท่านั้น

จากคดีตัวอย่างทั้ง 3 กรณีนั้น จะเห็นได้ว่าไม่อาจดำเนินคดี
เพื่อทำการปราบปรามนายทุนผู้เป็นตัวการกระทำความผิดที่แท้จริง
เพราะเจ้าพนักงานดำเนินคดีกับผู้กระทำในขั้นต้นที่จะเป็นสายใย
นำไปสู่การดำเนินคดีต่อนายทุนผู้อยู่เบื้องหลังการกระทำความผิด
ดังกล่าวได้ มีผลเท่ากับปกป้องนายทุนเหล่านั้นเอง

ปัญหาคือจะหาพยานหลักฐานจากไหน

จากหลักกฎหมายดังได้อธิบายมาแล้ว พนักงานสอบสวน
สามารถสอบสวนบรรดาผู้มีส่วนกระทำการในขั้นต้นหรือบรรดา
ชาวบ้านผู้รับจ้างจากนายทุนในฐานะเป็นพยานเพื่อยืนยันการ
กระทำของนายทุนเป็นตัวการกระทำความผิดที่แท้จริงได้ จึง
เป็นการดำเนิน “ผิดตัว” นั่นเอง

ผลที่ได้รับ

การดำเนินคดีผิดตัวดังกล่าวมีผลเสียหาดังนี้

1. ไม่สามารถปราบปรามอาชญากรรมให้หมดสิ้นไปได้
2. สังคมได้รับผลกระทบจากการดำเนินคดีที่ไม่ถูกต้อง
ของระบบยุติธรรมของประเทศไทย
3. ผู้ที่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงคือ บรรดาประชาชน

ผู้ยากจนที่เป็นผู้รับจ้างจากนายทุนจะต้องได้รับการลงโทษ
ทางอาญา อาจรับโทษจำคุก ซึ่งนอกจากประชาชนเหล่านั้น
จะต้องรับโทษแล้ว ยังเป็นเหตุให้บุคคลในครอบครัวของเขา คือ
บุตร ภรรยา บิดามารดา ต้องขาดที่พึ่งเพราะหัวหน้าครอบครัว
ต้องถูกลงโทษดังกล่าวแล้ว

แนวทางแก้ไข

หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเบื้องต้นโดยเฉพาะ
พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ จึงควรเอาใจใส่ กำหนด
นโยบายในการดำเนินคดีให้เหมาะสม เพื่อความสงบสุขของสังคม
ประชาชนชาวไทยต่อไป

[วัตถุอันตราย น่ากลัว **จริงหรือ ?**]

วัตถุนันตราย น่ากลัวจริงหรือ ?

นายธนนท์พงศ์ ปิยะวรรณกุล¹

สืบเนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางภาวะเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม ทำให้มนุษย์มีความทะเยอทะยาน ที่จะพัฒนาตนเอง เพื่อนำไปสู่ความมั่นคงในฐานะทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ หรือทางวัตถุนิยม ดังจะเห็นได้ว่ามีโรงงาน อุตสาหกรรมต่างๆ ในโลกพยายามคิดค้นเครื่องมือ เครื่องใช้ ในการอำนวยความสะดวกให้กับมนุษย์ และเร่งรัดผลิตสินค้า เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของมนุษย์อย่างมากมาย โดยเฉพาะโรงงานอุตสาหกรรมบางแห่งในประเทศของเรา คือ ประเทศไทย ที่ผลิตสินค้าโดยขาดจิตสำนึกในการป้องกัน กำจัด กากอุตสาหกรรมตามหลักสุขาภิบาล ประกอบกับเจ้าหน้าที่ ของรัฐบาลขาดการบังคับใช้กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง จึงเป็นช่องว่างให้โรงงานอุตสาหกรรมนำกากอุตสาหกรรม

ไปลักลอบทิ้งในที่ต่างๆ จนเกิดปัญหาต่อชุมชนทางด้านจิตใจ และร่างกาย ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการทำลายมลภาวะต่อ สิ่งแวดล้อมไม่ว่าจะเป็นทางดิน น้ำ อากาศ ไฟ จนกระทั่งฝ่าย นิติบัญญัติต้องมีการออกกฎหมายและแก้ไขกฎหมายบางฉบับ เพื่อยับยั้งการลักลอบทิ้งมูลฝอย และวัตถุนันตรายเพื่อเป็นการ ป้องกัน และแก้ไขปัญหา โดยมีเหตุผลมาจากพระราชบัญญัติวัตถุ อันตราย พ.ศ. 2535 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติ บางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งมีสภาพ ปัญหาเกี่ยวกับวัตถุนันตรายที่ทวีความรุนแรงขึ้น มีผลกระทบต่อ สุขภาพอนามัย ความปลอดภัยของประชาชนและสิ่งแวดล้อม จึง ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบ อำนาจและหน้าที่ของ คณะกรรมการวัตถุอันตราย อำนาจของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ

¹ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษชำนาญการพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม

เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชน การกำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญ หรือบุคลากรเฉพาะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ คือ พระราชบัญญัติ วัตถุอันตราย พ.ศ.2535 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2551 ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการควบคุม กำกับ ดูแล จนกระทั่ง การขอใบอนุญาตให้ มี ใช้ ซึ่งวัตถุอันตราย โดยวัตถุอันตราย ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้แบ่งประเภทการควบคุมออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ๆ ตามความจำเป็นแก่การควบคุม ดังนี้

1. วัตถุอันตรายชนิดที่ 1 ได้แก่วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการที่กำหนดด้วย

2. วัตถุอันตรายชนิดที่ 2 ได้แก่วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออกหรือการมีไว้ในครอบครองต้องแจ้งให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่กำหนดด้วย

3. วัตถุอันตรายชนิดที่ 3 ได้แก่วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออกหรือการมีไว้ในครอบครองต้องได้รับ ใบอนุญาต

4. วัตถุอันตรายชนิดที่ 4 ได้แก่วัตถุอันตรายที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครอง

ซึ่งในการควบคุมเบื้องต้นเกี่ยวกับวัตถุอันตราย คือ การก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ เพื่อรองรับวัตถุอันตราย และป้องกันวัตถุอันตรายเพื่อไม่ให้หลุดหรือรั่วไหล ไปปนเปื้อนกับสิ่งแวดล้อมภายนอก โดยมีกฎหมายควบคุม

อาคาร ได้บัญญัติให้การก่อสร้างโรงงานฯ จะต้องมียะห่างระหว่างผนังโรงงานกับขอบเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 10 เมตร มีกฎหมายเกี่ยวกับการผังเมืองกำหนดโซนนิ่งเพื่อบังคับให้ โรงงานฯ ต่างๆ ก่อสร้างได้เฉพาะบางพื้นที่ ที่กฎหมายกำหนด หรือกำหนดขอบเขตโรงงานให้อยู่เฉพาะในเขตนิคมอุตสาหกรรม แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าฝ่ายนิติบัญญัติจะพยายามออกกฎหมาย ขึ้นมาควบคุมเกี่ยวกับการก่อสร้างโรงงานด้วยเทคนิคทางกฎหมาย แต่ก็ยังไม่สามารถจะควบคุมโรงงานอุตสาหกรรมบางประเภทได้ ฝ่ายนิติบัญญัติจึงต้องออกกฎกระทรวง มาควบคุมเกี่ยวกับ โรงงานอุตสาหกรรมบางประเภทเพิ่มเติมอีก เพื่อเป็นมาตรการ บังคับเข้มงวดอีกระดับหนึ่ง คือ กฎกระทรวง (พ.ศ.2537) ออกตาม ความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.2535 ที่บัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมอาคารประเภทเข้าข่ายโรงงานฯ หรือไม่เข้าข่าย โรงงานฯ ตัวอย่างเช่น อาคารผลิตวัตถุอันตรายที่ไม่เข้าข่ายเป็น โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) อาคารต้องมั่นคงแข็งแรง เหมาะสมและมีบริเวณ

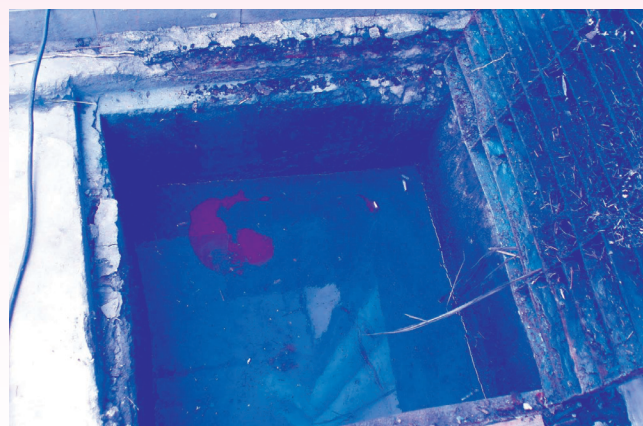
เพียงพอที่จะประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายนั้นๆ

(2) มีการระบายอากาศที่เหมาะสม โดยให้มีพื้นที่ประตู หน้าต่างและช่องลม รวมกันโดยไม่นับติดต่อกันระหว่างห้องไม่น้อยกว่า 1 ใน 10 ส่วนของพื้นที่ของห้องหรือมีการระบายอากาศ ไม่น้อยกว่า 0.5 ลูกบาศก์เมตรต่อนาที ต่อคนงานหนึ่งคน

(3) มีบันไดที่มั่นคงแข็งแรงและมีลักษณะ ขนาด และ จำนวนที่เหมาะสมกับอาคารและการประกอบกิจการ ขึ้นบันได ต้องไม่ลื่นและมีช่วงระยะเท่ากันโดยตลอด บันไดและพื้นทางเดิน ที่อยู่สูงจากระดับพื้นตั้งแต่ 1.50 เมตรขึ้นไป ต้องมีราวที่มั่นคง แข็งแรง และเหมาะสม หากอาคารดังกล่าวมีจำนวนชั้นมากกว่า สองชั้นขึ้นไปต้องมีบันไดหนีไฟนอกอาคารอย่างน้อยชั้นละหนึ่ง บันได ซึ่งต้องเป็นการติดตั้งที่ถาวร และมั่นคงแข็งแรง

จะเห็นได้ว่าฝ่ายนิติบัญญัติ ได้เห็นถึงอันตรายจากวัตถุอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม โดยมีผลกระทบต่อมนุษย์ และสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก จึงได้บัญญัติข้อกำหนดมา ควบคุมอย่างเข้มงวด แต่อย่างไรก็ตามความเจริญทางวัตถุนิยม และความเห็นแก่ตัวของผู้ประกอบการที่มีอยู่มาก จึงยังคง มีผู้ประกอบการลักลอบนำสารพิษจากวัตถุอันตรายไปทิ้งใน ที่ต่างๆ มากมายดังที่เห็นอยู่เป็นประจำไม่ว่าการนำน้ำเสีย ปนเปื้อนสารเคมีไปทิ้งในที่สาธารณะ หรือการปล่อยน้ำเสียจาก โรงงานอุตสาหกรรมลงทางน้ำสาธารณะ การนำกากสารเคมี

จากอุตสาหกรรม ไปลักลอบทิ้งในที่ดินเอกชนหรือที่สาธารณะ หรือการปนเปื้อนจากสารตะกั่วในแหล่งน้ำจากสัมปทานเหมือง ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายทาง อาญามีผลบังคับใช้อย่างจริงจัง คณะรัฐมนตรีจึงได้มอบหมายให้ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ดำเนินการเกี่ยวกับคดีด้านสิ่งแวดล้อม โดยได้บัญญัติให้พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.2535 เป็น กฎหมายท้ายพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ และในขณะนี้ กรมสอบสวนคดีพิเศษได้จัดตั้งศูนย์สืบสวนและปราบปราม การลักลอบทิ้งขยะสารพิษและวัตถุอันตรายขึ้น เพื่อทำหน้าที่ ติดตามเฝ้าระวังสถานการณ์ สืบสวน สอบสวนและปราบปราม การลักลอบทิ้งขยะสารพิษและวัตถุอันตรายของโรงงาน หรือ ผู้ก่อกำเริบขยะ ผู้ขนส่ง ผู้รับบำบัดของเสียหรือวัตถุอันตราย ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อป้องกันและปราบปรามการลักลอบทิ้งขยะสารพิษและ วัตถุอันตรายขึ้น จึงเห็นได้ว่าวัตถุอันตรายเป็นสารพิษที่มี อันตรายและน่ากลัวต่อสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง

กรรมการอาจถูกดำเนินคดีแทนนิติบุคคล
ตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

กรรมการอาจถูกดำเนินคดีแทนนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

พ.ต.ท. พันเลิศ ตั้งศรีโพธิ์จันทร์¹

เนื่องจากความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน เป็นคดีพิเศษตามบัญชีท้าย พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547 (1) และในระหว่างที่ผู้เขียนทำงานที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ ผู้เขียนได้ทำการตรวจสอบสำนวนในการเสนออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อพิจารณามีความเห็นตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547 มาตรา 34 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 145 พบว่ากรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้มีการดำเนินคดีตามกฎหมายการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนเป็นจำนวนมาก และคาดว่าต่อไปในอนาคตกรมสอบสวนคดีพิเศษ อาจต้องรับคดีดังกล่าวเป็นคดีพิเศษอีกจำนวนหลายคดี ประกอบกับผู้เขียนเห็นว่าพนักงานสอบสวนคดีพิเศษและเจ้าหน้าที่คดีพิเศษหลายท่านอาจจะไม่เคยมีประสบการณ์ในการสอบสวนคดีความผิดดังกล่าว จึงอยากจะถ่ายทอดความรู้ที่มีให้แก่ผู้อ่านที่สนใจทุกท่าน เพื่อจะได้

เป็นประโยชน์ต่อทางกรมสอบสวนคดีพิเศษและเจ้าหน้าที่ทุกท่านต่อไปในอนาคต หากบทความดังกล่าวมีความผิดพลาดประการใด ผู้เขียนขอน้อมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ แต่ถ้าหากบทความนี้มีประโยชน์ต่อท่าน ผู้เขียนขออุทิศความดีแต่บิดามารดาตลอดจนครูบาอาจารย์และผู้บังคับบัญชาในกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ได้มอบหมายให้ผู้เขียนร่วมตรวจพิจารณาและเสนอความเห็นทางคดีกับผู้เขียนทุกท่าน ตลอดจนท่าน บรรณาธิการ กองบรรณาธิการ และ นางอุมาพร แพรประเสริฐ ผู้อำนวยการส่วนช่วยอำนวยการและประชาสัมพันธ์ ซึ่งเป็นผู้กรุณาชักชวนและอนุญาตให้ลงบทความดังกล่าวเพื่อเผยแพร่ให้แก่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษและเจ้าหน้าที่คดีพิเศษตลอดจน ผู้ที่สนใจทุกท่าน โดยผู้เขียนขอเสนอบทความดังนี้

ความรับผิดชอบพระราชกำหนดกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ.2527 โดยเฉพาะมาตรา 15 ที่บัญญัติเอาผิดต่อ

¹ ผู้อำนวยการกลุ่มคดีความเห็นแย้ง กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม

กรรมการหรือผู้จัดการหรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่บุคคลใดเมื่อกระทำการอันเป็นความผิดอาญาแล้ว ก็จะต้องถูกดำเนินคดีและรับโทษตามกฎหมายและหากบุคคลอื่นในฐานะกรรมการของนิติบุคคลที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดด้วยแล้วได้ถูกกล่าวหาดำเนินคดีร่วมไปด้วยกับการกระทำที่เป็นผู้กระทำ ความผิดจึงไม่น่าจะต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 ที่ได้บัญญัติคุ้มครองสิทธิของประชาชนในกระบวนการยุติธรรมไว้ว่า บุคคลจะต้องรับโทษอาญา เว้นแต่จะได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิด และกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำความผิดมิได้

จากหลักกฎหมายดังกล่าวในภายหลังฝ่ายนิติบัญญัติได้มีการแก้ไขหรือออกกฎหมายที่มีโทษทางอาญาโดยเฉพาะในบทสันนิษฐานความรับผิดชอบในกรณีผู้กระทำความผิด เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ การกระทำหรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำ ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับ ความผิดนั้นๆ ด้วย ดังปรากฏในกฎหมายหลายฉบับ อาทิ พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 114 ที่บัญญัติสรุปได้ว่า “กรณีผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษ ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ผู้ดำเนินกิจการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดสำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย” โดยมีคำพิพากษาฎีกาที่ 4658/2546 ที่พิพากษาสรุปได้ว่า “โจทก์ฟ้องและดำเนินคดีแก่บริษัทรุ่งชัย อะไหล่ เทรดดิ้ง จำกัด เป็นจำเลยที่ 1 และนาง ร. กรรมการผู้มีอำนาจลงชื่อผูกพันบริษัทดังกล่าวเป็นจำเลยที่ 2 ดังนั้นที่คำพิพากษาศาลชั้นต้นระบุชื่อจำเลยที่ 1 ในข้อหาว่าบริษัท ร. จำกัด จึงเป็นกรณีการพิมพ์ผิดพลาดซึ่งชอบที่จะแก้ไขได้ตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 190 ศาลอุทธรณ์จึงมีอำนาจที่จะแก้ไขคำพิพากษาของศาลชั้นต้น

ให้ถูกต้องดังกล่าว ได้ เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยทั้งสองร่วมกันกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ดังโจทก์ฟ้อง จำเลยทั้งสองจึงเป็นตัวการร่วมกันตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 โดยไม่ต้องปรับบทตาม พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 114 อีก แม้จำเลยที่ 1 จะเป็นนิติบุคคลและจำเลยที่ 2 เป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงชื่อผูกพันบริษัทก็ตาม หรือตามพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. 2545 มาตรา 36 ซึ่งบัญญัติบทสันนิษฐานในทำนองเดียวกัน ซึ่งมีคำพิพากษาฎีกาสนับสนุนดังนี้ คำพิพากษาฎีกาที่ 4407/2549 พิพากษาสรุปได้ว่า “การกระทำของบุคคลใดจะเป็นความผิดและต้องรับโทษตาม พระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. 2545 มาตรา 35 นั้น จะต้องมียุติประสงค์ประกอบความผิดที่ว่า บุคคลนั้นได้มาหรือล่วงรู้ความลับทางการค้า ดังกล่าวเนื่องจากการปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติความลับทางการค้าฯ หรือบุคคลนั้นได้มาหรือล่วงรู้ความลับทางการค้าเนื่องในการปฏิบัติราชการหรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีด้วย เมื่อคดีโจทก์ทั้งสองบรรยายฟ้องเพียงว่า จำเลยที่ 1 เคยเป็นลูกจ้างของโจทก์ที่ 2 จำเลยที่ 3 เป็นนิติบุคคลประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัด มีจำเลยที่ 2 เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ จำเลยที่ 5 เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด มีจำเลยที่ 4 เป็นกรรมการผู้จัดการ โดยไม่ปรากฏว่า จำเลยทั้งห้าได้มาหรือล่วงรู้ความลับทางการค้าดังกล่าวเนื่องจากการปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัติความลับทางการค้าฯ หรือบุคคลนั้นได้มาหรือล่วงรู้ความลับทางการค้าเนื่องในการปฏิบัติราชการ หรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีคำฟ้องของโจทก์ทั้งสองจึงไม่ครบองค์ประกอบความผิด เป็นคำฟ้องที่ไม่ชอบตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศฯ มาตรา 26 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) โดยเฉพาะในความผิดตามพระราชกำหนดกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ.2527 มาตรา 15 ที่บัญญัติไว้ว่า “ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ เป็นนิติบุคคลกรรมการผู้จัดการหรือบุคคลอื่นใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ

ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่พนักงานหรือลูกจ้างของนิติบุคคล ซึ่งปรากฏพยานหลักฐานว่ามีพฤติกรรมเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลด้วย

ศาลไทยได้นำหลักกฎหมายดังกล่าวมาใช้ในการพิจารณาพิพากษาคดี โดยปรากฏจากคำพิพากษาฎีกาที่ 6273/2546 สรุปได้ว่า “โจทก์ฟ้องและแก้ไข้อคำฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสี่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341, 343, 83, 91 พระราชกำหนดการกักเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ.2527 มาตรา 4, 5, 9, 12, 15 ให้จำเลยทั้งสี่ร่วมกันคืนเงินจำนวน 4,503,000 บาท แก่ผู้เสียหายพร้อมทั้งดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 18 ต่อปี นับแต่วันลงทุนจนกว่าจะคืนเงินต้นเสร็จ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษายกฟ้อง ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสี่มีความผิดตามพระราชกำหนดการกักเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ.2527 มาตรา 4, 12 จำคุกคนละ 5 ปี ค่าเบิกความของจำเลยทั้งสี่เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คนละหนึ่งในสาม คงจำคุกคนละ 3 ปี 4 เดือน นอกจากนี้ก็แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ศาลฎีกาพิพากษารูปได้ว่า “ข้อเท็จจริงไม่ได้ความจากผู้เสียหายว่า จำเลยทั้งสี่เป็นผู้ร่วมกันโฆษณาหรือประกาศให้ปรากฏต่อประชาชนว่าในการกักเงินของสมาชิกรับ บริษัท ค. จะจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนให้สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยสูงสุดที่สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงินจะพึงจ่ายได้ การกระทำของจำเลยเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะลูกจ้างของบริษัท ค. สามของจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นชาวต่างชาติใส่ชื่อจำเลยที่ 1 เป็นผู้ถือหุ้น

ในบริษัท ค. แทน ก่อนจำเลยที่ 1 จะถอนชื่อออกจากการเป็นกรรมการของบริษัท ค. จำเลยที่ 1 ไม่ทราบการดำเนินการของบริษัท ค. จึงฟังได้ว่า การลงทุนของผู้เสียหายมิได้เกิดจากการโฆษณาหรือประกาศชักชวนของจำเลยทั้งสี่ โดยตรง จำเลยทั้งสี่จึงไม่มีความผิดตามพระราชกำหนดการกักเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ.2527 มาตรา 4, 12” ซึ่งศาลได้นำหลักกฎหมายการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 227 ซึ่งจะมีการสันนิษฐานความผิดของบุคคลในทางอาญาไม่ได้ เพราะความรับผิดชอบทางอาญาของบุคคลมีหลักอยู่ว่าภาระพิสูจน์เป็นของโจทก์หรือของรัฐที่จะนำพยานหลักฐานมาพิสูจน์โดยปราศจากข้อสงสัยอันสมควรว่าได้มีการกระทำความผิดเกิดขึ้นและจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดนั้น ดังนั้น ข้อสันนิษฐานความรับผิดชอบทางอาญาของบุคคลในลักษณะนี้มีใช้ข้อสันนิษฐานเด็ดขาด จำเลยจึงมีสิทธินำพยานหลักฐานมาพิสูจน์หักล้างได้เสมอ และภาระการพิสูจน์ของจำเลยในการพิสูจน์หักล้างนี้เป็นการพิสูจน์โดยพยานหลักฐานที่มีน้ำหนักมากกว่า และสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ คือ บทสันนิษฐานว่า “บุคคลทุกคนสุจริต” ดังนั้นการบัญญัติกฎหมายกำหนดข้อสันนิษฐานไม่ว่าข้อสันนิษฐานเด็ดขาดหรือไม่เด็ดขาด จึงต้องทำด้วยความระมัดระวังโดยเฉพาะการพิจารณาว่าบุคคลดังกล่าวกระทำความผิดหรือไม่ โดยพิจารณาระหว่างการกระทำและผลของข้อสันนิษฐานตามกฎหมายดังกล่าว ความรับผิดชอบที่กฎหมายบัญญัติเอาผิดต่อกรรมการหรือผู้จัดการหรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่บุคคลใดเมื่อกระทำการอันเป็นความผิดอาญาแล้ว ก็จะต้องถูกดำเนินคดีและรับโทษตามกฎหมายและหากบุคคลอื่นในฐานะกรรมการของนิติบุคคล ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการ

กระทำความผิดด้วยแล้วได้ถูกกล่าวหาดำเนินคดีร่วมไปด้วยกับ กรรมการที่เป็นผู้กระทำความผิดจึงไม่น่าจะสอดคล้องตาม บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 มาตรา 39 วรรคสอง ที่บัญญัติไว้ว่า “ในคดีอาญา ต้องสันนิษฐาน ไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด” ซึ่งเป็นกฎหมายที่ได้ บัญญัติขึ้นเพื่อคุ้มครองสิทธิของประชาชนในกระบวนการ ยุติธรรมไว้ว่า บุคคลจะไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่จะได้รับการ การอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิด และกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษ ที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำ ความผิดมิได้โดย เทียบเคียงกับคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ 12/2555 สรุปได้ว่า “เห็นว่า พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.2545 มาตรา54 เป็นข้อสันนิษฐานตามกฎหมายที่มีผลการสันนิษฐาน ความผิดของจำเลย โดยโจทก์ไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ให้เห็นถึงการกระทำ หรือเจตนาอย่างใดอย่างหนึ่งของ จำเลยก่อน เป็นการนำการกระทำ ความผิดของบุคคลอื่นมาเป็นเงื่อนไขของการสันนิษฐานให้จำเลย มีความผิดและต้องรับโทษทางอาญา เนื่องจากการสันนิษฐานว่า ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ก็ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลที่รับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคล นั้นต้องร่วมรับผิดชอบ กับ นิติบุคคลผู้กระทำความผิดด้วย เว้นแต่ จะพิสูจน์ได้ว่าตนไม่ได้มีส่วนรู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิด ของนิติบุคคล ดังกล่าว โดยโจทก์ไม่ต้องพิสูจน์ถึงการกระทำหรือ เจตนาของกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดที่รับผิดชอบ ในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นว่ามีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของนิติบุคคลอย่างไร คงพิสูจน์แต่เพียงว่า นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้และจำเลยเป็น กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลที่รับผิดชอบในการดำเนินงาน ของนิติบุคคลเท่านั้น กรณีนี้จึงเป็นการสันนิษฐานไว้ตั้งแต่แรก แล้วว่า กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลที่รับผิดชอบใน การดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นได้กระทำความผิดด้วย อันมีผล เป็นการผลักภาระการพิสูจน์ความบริสุทธิ์ไปยังกรรมการ ผู้จัดการ ผู้จัดการ และบุคคลที่รับผิดชอบในการดำเนินงานของ นิติบุคคลนั้นทั้งหมดทุกคน บทบัญญัติมาตราดังกล่าวจึงเป็นการ

สันนิษฐานความผิดของผู้ต้องหาและจำเลยในคดีอาญาโดยอาศัย สถานะของบุคคลเป็นเงื่อนไข มิใช่การสันนิษฐานข้อเท็จจริงที่ เป็นองค์ประกอบความผิดเพียงบางข้อหลังจากที่โจทก์ได้พิสูจน์ ให้เห็นถึงการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่ จำเลยถูกกล่าวหา และยังขัดกับหลักนิติธรรมข้อที่ว่าโจทก์ในคดี อาญาต้องมีภาระการพิสูจน์ถึง การกระทำความผิดของจำเลย ให้ครบองค์ประกอบความผิด นอกจากนี้ บทบัญญัติมาตราดังกล่าวยังเป็นการนำบุคคลเข้าสู่กระบวนการดำเนินคดีอาญา ให้ต้องตกเป็นผู้ต้องหาและจำเลย ซึ่งทำให้บุคคลดังกล่าวอาจถูก จำกัดสิทธิและเสรีภาพ เช่น การถูกจับกุม หรือถูกคุมขัง โดยไม่มี พยานหลักฐานตามสมควรในเบื้องต้นว่าบุคคลนั้นได้กระทำการ หรือมีเจตนา ประการใดอันเกี่ยวกับความผิดตามที่ถูกกล่าวหา บทบัญญัติมาตราดังกล่าวในส่วนที่สันนิษฐานความผิดอาญาของ ผู้ต้องหาและจำเลย โดยไม่ปรากฏว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยได้ กระทำการหรือมีเจตนาประการใดเกี่ยวกับความผิดนั้น จึงขัดต่อ หลักนิติธรรมและขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา 39 วรรค สอง” ซึ่งจากคำวินิจฉัยดังกล่าวทำให้มีผลกระทบต่อกฎหมายที่มี โทษทางอาญาหลายฉบับและกฎหมายที่เป็นคดีพิเศษ อาทิ พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 มาตรา 301 ฯลฯ เพราะฉะนั้นคดีประเภทดังกล่าวที่อยู่ใน ระหว่างการสอบสวนยกเว้นพระราชบัญญัติขายตรงและตลาด แบบตรง พ.ศ.2545 มาตรา 54 ซึ่งอาศัยบทสันนิษฐานความผิด ของผู้ต้องหาที่เป็นกรรมการหรือตัวแทนของนิติบุคคล ตาม กฎหมายต่างๆ คงต้องอาศัยประมวลกฎหมายอาญามาตรา 2 ขึ้นมาวินิจฉัยว่าเห็นควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาดังกล่าว ทั้งนี้เนื่องจากศาลรัฐธรรมนูญยังไม่ได้มีคำวินิจฉัยว่า กฎหมายที่ อาศัยบทสันนิษฐานความผิดของผู้ต้องหาที่เป็นกรรมการหรือ ตัวแทนของนิติบุคคล นั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เป็นอันใช้ บังคับมิได้ดังเช่นกล่าวมาแล้วข้างต้น

บทส่งท้าย จากการที่ผู้เขียนตรวจสอบสำนวนที่ได้รับ มอบหมายจากผู้บังคับบัญชาจะพบว่า สาเหตุที่พนักงานอัยการ มีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาทุกคน หรือสั่งฟ้องผู้ต้องหาบางคนและสั่ง ไม่ฟ้องผู้ต้องหาบางคน หรือฟ้องไปแล้วศาลพิพากษายกฟ้อง

จำเลยทุกคน หรือลงโทษจำเลยบางคนยกฟ้องจำเลยบางคน
สาเหตุส่วนใหญ่ที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง หรือศาลยกฟ้อง ถึง
แม้พนักงานสอบสวนจะอ้าง พระราชกำหนดการกักเงินที่
เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ.2527 มาตรา 15 และพนักงาน
อัยการจะฟ้องจำเลยต่อศาล โดยพระราชกำหนดการกักเงินที่
เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ.2527 มาตรา 15 เพื่อให้ศาล
พิพากษาลงโทษ นิติบุคคล กรรมการ ผู้จัดการหรือบุคคลอื่นใด
ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นเพื่อให้รับโทษ
ตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย และอาจมีการฟ้อง
พนักงานหรือลูกจ้างของนิติบุคคล ซึ่งปรากฏพยานหลักฐานว่า
มีพฤติกรรมเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของ นิติบุคคลด้วย
ก็ตาม หากการรวบรวมพยานหลักฐานของพนักงานสอบสวน
ไม่สามารถทำให้พนักงานอัยการ หรือศาลเห็นได้ว่า

1. ผู้ต้องหาหรือจำเลยมีเจตนาทุจริตในความผิดตาม
กฎหมายว่าด้วยการกักเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

2. ผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นตัวการร่วม ผู้ใช้หรือ
ผู้สนับสนุนในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกักเงินที่เป็นการ
ฉ้อโกงประชาชน โดยมีพฤติการณ์แบ่งแยกหน้าที่กันทำ และ
พิสูจน์ให้ได้ว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยดังกล่าวมีส่วนร่วมในการกระทำ
ความผิด

3. คดีดังกล่าวไม่ใช่เป็นมูลคดีทางแพ่ง เช่น ผิดสัญญา
ทางแพ่งในเรื่องซื้อขาย, ผิดสัญญาเช่าซื้อ, ผิดสัญญาจำนอง, ผิด
สัญญากู้เงิน, ผิดสัญญาตัวแทน, ผิดสัญญานายหน้า, ผิดสัญญา
ตัวเงิน, ผิดสัญญาเล่นแชร์, ผิดสัญญาจ้างทำของ และผิดสัญญา
รับขน แต่เป็นมูลคดีทางอาญา

4. มีการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานครบองค์
ประกอบความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกักเงินที่เป็นการ
ฉ้อโกงประชาชน และต้องระบุว่าการกระทำใดเป็นข้อความเท็จ
หรือเป็นการหลอกลวง และต้องไม่เป็นการขัดแย้งกันเองแล้ว

5. พยานหลักฐานในสำนวนไม่ต้องห้ามรับฟังตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226 – 226/5

เพราะมีฉะนั้นแล้วในการรับฟังพยานหลักฐานในคดี
อาญาของศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 227 – 227/1 หลักเกณฑ์ที่ศาลพิพากษาลงโทษจำเลย
ได้นั้น ศาลต้องใช้ดุลพินิจซึ่งน้ำหนักพยานหลักฐานทั้งปวงแล้ว
เห็นว่า

(1) มีความผิดเกิดขึ้นจริง และ

(2) จำเลยเป็นผู้กระทำความผิดนั้น

เพราะมีฉะนั้นแล้วศาลต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัย
ให้จำเลย เมื่อมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยได้กระทำความผิดหรือไม่

หากพนักงานสอบสวนคดีพิเศษสามารถสอบสวน
รวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถกระทำได้แล้ว
สามารถพิสูจน์ให้พนักงานอัยการ และหรือศาลให้เห็นความผิด
ของผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดี ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา มาตรา 131 ก็คงไม่เกิดปัญหาที่พนักงานอัยการ
สั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา หรือศาลยกฟ้องจำเลยในคดีตามที่กล่าวมา
ข้างต้น และในการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานพนักงาน
สอบสวนจะต้องคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนในกระบวนการยุติธรรมทาง
อาญา สิทธิมนุษยชนในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ทั้งในส่วนที่
เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550
มาตรา 32,35,39,40 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 และ
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 8, 108/1, 134
โดยสรุปการคุ้มครองสิทธิ มีดังนี้ คือ จะต้องสอบสวนด้วยความ
ถูกต้องตามกฎหมาย มีความรวดเร็วไม่ล่าช้าเพื่อกลับแก้
ผู้ต้องหาหรือจำเลย และให้เป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายทั้งผู้เสียหาย,
ผู้ต้องหาและพยานบุคคลในคดี หากพนักงานสอบสวนหรือ
เจ้าหน้าที่คดีพิเศษสามารถปฏิบัติได้ดังนี้ โอกาสผิดพลาดในการ
ทำสำนวนการสอบสวนก็คงจะไม่เกิดขึ้น อีกทั้งเป็นการพัฒนา
ระบบกระบวนการยุติธรรมที่ถือว่าพนักงานสอบสวนเป็นต้น
กระบวนการของสายธารยุติธรรม หากสามารถให้ความเป็นธรรมแก่
ทุกฝ่ายได้แล้ว ก็จะเป็นการแก้ปัญหาอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ
ได้ในอนาคต

การกู้ยืมที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน...
ภัยร้ายทำลายเศรษฐกิจ

การกู้ยืมที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน... ภัยร้ายทำลายเศรษฐกิจ

พ.ต.ท.สุกิจ จ้อยสำเภา¹

เตือนภัยกับผู้หวังดอกเบียสูง จากการให้กู้ยืมเงินโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีอุบายระดมเงินจากผู้หลงเชื่อ หรือผู้ที่รู้จักมักคุ้นกันดี โดยอ้างว่าจะจ่ายผลตอบแทนให้อัตราที่สูง ทั้งที่ไม่ได้นำเงินดังกล่าวไปลงทุนหรือประกอบธุรกิจใดๆ ที่ชอบด้วยกฎหมาย โดยแท้จริงแล้ว ได้ใช้วิธีการจัดคิวเงิน โดยนำเงินจากผู้หลงเชื่อรายใหม่ ไปจ่ายผลประโยชน์ให้กับผู้หลงเชื่อรายเก่าหมุนเวียนกันไปเรื่อยๆ เมื่อไม่มีผู้หลงเชื่อรายใหม่เพิ่มเติม ก็จะเลิกการจ่ายผลประโยชน์ และหลบหนีไป ดังกรณีที่น่างายวดี ทิศาวฒนาวงศ์ และนายสุระพงษ์ ทิศาวฒนาวงศ์ ได้กู้เงินจากผู้เสียหายหลายราย โดยตกลงที่จะจ่ายดอกเบียในอัตราที่สูงกว่าอัตราดอกเบียที่กำหนดตามกฎหมาย ซึ่งเป็นการกระทำความผิด

ตามพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ.2527 มีบทลงโทษตามพระราชกำหนดฯ นี้ มีโทษจำคุกตั้งแต่ 5 – 10 ปี และปรับตั้งแต่ 500,000 บาท ถึง 1,000,000 บาท และยังมีการปรับอีกไม่เกินวันละ 10,000 บาท ตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

ผู้กระทำความผิดย่อมต้องได้รับโทษ แม้นางยุวดีฯ และนายสุระพงษ์ฯ ได้หลบหนีไป แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีภูธรเมืองสกลนคร ได้จับกุมตัวนางยุวดีฯ ได้เมื่อปี พ.ศ.2520 และหลังจากนั้น คณะสอบสวนคดีพิเศษได้สืบสวนสอบสวนและหาพยานหลักฐาน เพื่อโยงไปสู่ผู้กระทำความผิดอีกราย คือ นายสุระพงษ์ ทิศาวฒนาวงศ์ จนสรุปพยานหลักฐานเพื่อและเสนอคำร้องต่อศาล เพื่อขอให้ออกหมายจับนายสุระพงษ์ฯ และศาล

¹ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม

พิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ออกหมายจับโดยต่อมาก็สามารถจับกุม นายสุระพงษ์ฯ เพื่อมาดำเนินคดีได้ในที่สุด

คดีนี้เป็นผลงานการสืบสวนของกรมสอบสวนคดีพิเศษ การสืบสวนสอบสวนเป็นไปด้วยความยากลำบาก เนื่องจาก ผู้เสียหายส่วนมากอยู่ในต่างจังหวัด ไม่สะดวกเข้ามาให้การ ในกรุงเทพฯ และมีการสืบพยานโจทก์ พยานจำเลย และพยาน เอกสารจำนวนมาก ทำให้ต้องใช้เวลาในการดำเนินการนาน แต่ในที่สุดจากความพยายามอย่างหนักและต่อเนื่อง ก็สามารถ รวบรวมพยานหลักฐานประกอบกับผลการสืบสวนสอบสวน จนมีหลักฐานน่าเชื่อถือได้ว่า นางยุวดีฯ กับพวกได้เป็น ผู้กระทำความผิด จึงส่งเรื่องให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องดำเนินคดี จนสำเร็จ

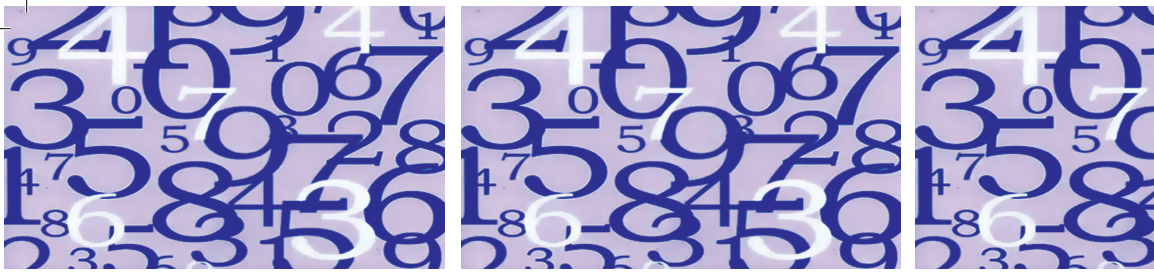
คดีนี้ เป็นคดีตัวอย่างสำหรับผู้ที่กำลังคิดกระทำความผิด เกี่ยวกับการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ขอให้ยุติ

การกระทำที่เป็นการหลอกลวงฉ้อโกงประชาชนนั้นเสียก่อนที่ ดีเอสไอจะเข้าดำเนินการขั้นเด็ดขาด ทั้งคดีอาญา คดีฟอกเงิน และคดีล้มละลาย อีกทั้งจะดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดเป็นแม่พิมพ์ หรือแม่ข่ายที่ไปชักชวนประชาชนเข้าร่วมเป็นเครือข่ายขยาย องค์ครด้วย ซึ่งในท้ายที่สุดผู้ทำการฉ้อโกงประชาชน ก็หนีไม่พ้น เจื่อมมือของกฎหมาย และรับโทษหนักจากการกระทำผิดดังกล่าว บางรายได้รับการพิพากษาลงโทษจำคุกรวมเป็นแสนปีก็มี ปรากฏมาแล้ว ที่สำคัญคดีนี้ยังเป็นตัวอย่างให้คนทั่วไปได้ ระวังระวังไม่ให้ตกเป็นเหยื่อด้วยความหวังว่า จะได้เงินมากๆ โดยไม่ต้องออกแรงทำงานหนัก จนสูญเสียเงินทองที่หามาได้ จากน้ำพักน้ำแรงไปเป็นจำนวนมาก บางรายถึงกับหมดตัวก็มี

ระวางภัยจดหมายอ้างเลขล็อก
จากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล

ระวางภัยจดหมายอ้างเลขล็อก จากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล

ในปัจจุบันมีกลุ่มมิจฉาชีพ แอบอ้างว่ามี เลขล็อก ส่งมาจาก สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล โดยใช้ วิธีส่มตัวอย่าง ส่งหนังสือ ไปตามที่อยู่ของประชาชน โดยระบุว่า เป็นหนังสืออนุมัติของ สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พร้อมอ้างว่าทางสำนักงาน สลากกินแบ่งรัฐบาล มีความประสงค์จะกระจายรายได้สู่ชนบท และต้องการล้มล้างหยกเถื่อน โดยผู้ที่ได้รับจดหมายเป็นผู้โชคดี มีสิทธิ์ได้รับตัวเลขสามตัวท้ายของรางวัลที่จะทำการล็อก โดย ให้โทรไปตามเบอร์ที่แจ้งไว้ในจดหมาย และอ้างว่าเป็นเบอร์ของ คณะกรรมการ เมื่อลองโทรไปปรากฏว่าไม่มีผู้รับสาย แต่คาด ว่าเป็นการสร้างสถานการณ์ให้น่าเชื่อถือเพื่อให้เหยื่อทำการ โอนเงินเข้าบัญชีธนาคาร เพื่อรับเลขล็อกที่กลุ่มมิจฉาชีพแอบอ้าง ซึ่งทั้งซองจดหมาย และตัวจดหมาย กลุ่มมิจฉาชีพได้พยายาม ที่จะให้คล้ายคลึงกับรูปแบบหนังสือราชการของสำนักงาน สลากฯ

วิธีการดำเนินการของแก๊งมิจฉาชีพ

1. คนร้ายจะว่าจ้างบุคคลให้เปิดบัญชี เพื่อรอให้เหยื่อ โอนเงินค่าสมาชิกเข้ามา ตั้งแต่ 5,000 - 10,000 บาท
2. คนร้ายทำจดหมายหลอกลวง
3. คนร้ายส่งจดหมายหลอกลวงทางตู้ไปรษณีย์
4. ผู้เสียหายติดต่อคนร้ายทางโทรศัพท์

5. ผู้เสียหายโอนเงินเข้าบัญชีมา

6. คนร้ายตระเวนกดเงินทางตู้เอทีเอ็มแล้วหลบหนี

เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2556 นายธาริต เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ พร้อมด้วย พล.ต.ต.อรรถกฤษณ์ ธารีฉัตร ผอ.สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ต.อ.บุญส่ง จันทรีศรี รอง ผอ.สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ต.ท.มนตรี บุญโยธิน ผบ.สำนักเทคโนโลยีและศูนย์ข้อมูลการตรวจสอบ พ.ต.ท.ปกรณ์ สุขีวงศ์ ผอ.ส่วนตรวจ 2 ร่วมแถลงข่าวจับกุม นายสานิต ศรีสูงส์ อายุ 33 ปี และ นางศิริมาศ สุขสมาน อายุ 27 ปี ผู้ต้องหาร่วมกันแอบอ้างสำนักงานสลากฯ ส่งจดหมาย หลอกลวงประชาชนให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารเพื่อแลกกับเลข ล็อก หลังนำกำลังจับกุมได้ที่บ้านพักเลขที่ 299/38 หมู่ที่ 4 ตำบล ในคลองบางปลากด อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ พร้อมยึดของกลาง ซีพียูคอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง เอกสารจดหมาย แอบอ้างสำนักงานสลากฯ จำนวนมาก เบื้องต้นจากการสอบสวน ผู้ต้องหาให้การรับสารภาพ

กรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้ติดตามพฤติกรรมของแก๊ง เลขล็อกและออกหมายจับนายสัมฤทธิ์ หรือ พรหมชัย ภูทะวัง อายุ 56 ปี ชาวจังหวัดเลย ผู้ต้องหาตามหมายจับศาลอาญา ที่ 955/2556 ซึ่งเป็นตัวการใหญ่แอบอ้างสำนักงานสลากฯ

ส่งจดหมายหลอกลวงประชาชนว่ามีเลขล็อก และอยู่ระหว่างการหลบหนี จากนั้นกรมสอบสวนคดีพิเศษได้สืบสวนขยายผลทราบว่ามียุทธศาสตร์ทำผิดอีกคือ นายสานิต ศรีสูงศักดิ์ และนางศิริมาศ สุขสมาน สองสามีภรรยาที่ทำหน้าที่ในการรับจดหมายหลอกลวงมาจากนายสัมฤทธิ์ โดยตระเวนส่งจดหมายหลอกลวงจดหมายที่ตู้ไปรษณีย์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งยังได้ลงมือ ปลอมจดหมายหลอกลวงของสำนักงานสลากฯ ซึ่งมีลายมือชื่อของผู้บริหารและตราสัญลักษณ์ของสำนักงานสลากฯ เองด้วยอีกส่วนหนึ่ง

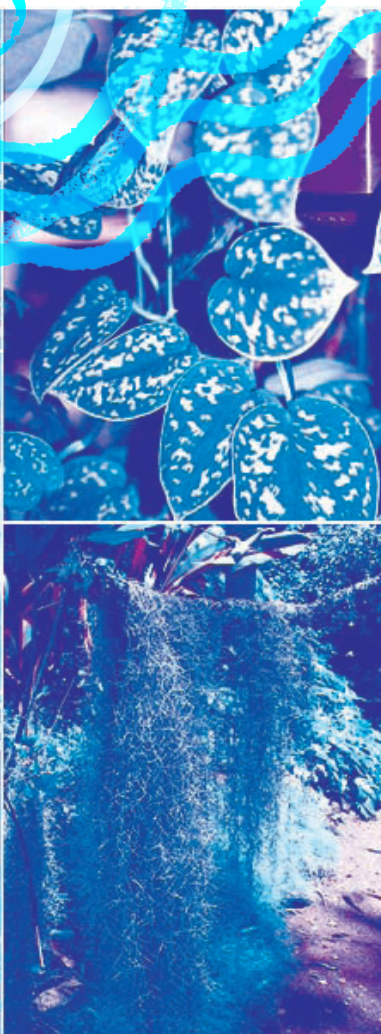
กรมสอบสวนคดีพิเศษ สืบทราบว่ามีการทำจดหมายแอบอ้างสำนักงานสลากฯ ที่บ้านพักของผู้ต้องหา จึงรวบรวมพยานหลักฐานขอหมายจับจากศาลอาญา ที่ 1296/2556 ลงวันที่ 31 กรกฎาคม จากนั้นกรมสอบสวนคดีพิเศษ นำหลักฐานไปขอหมายค้นจากศาลจังหวัดสมุทรปราการ และได้ประสานเจ้าหน้าที่สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ตรวจสอบค้นบ้านพักผู้ต้องหา ตาบไล่นิโคลงบางปลากด อำเภอมะขามบุรี จังหวัดสมุทรปราการ ก่อนยึดอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิดทั้งซีพียูคอมพิวเตอร์ ที่ผู้ต้องหาใช้รับแจ้งพิมพ์จดหมายหลอกลวง สำหรับจดหมายหลอกลวงผู้ต้องหาทั้ง 2 คน ได้รับแจ้งมาจากนายสัมฤทธิ์ ค่าจ้างส่งจดหมายเป็นรายฉบับ ฉบับละ 2 บาท ส่วนจดหมายหลอกลวงที่ผู้ต้องหาทำเอง นายสัมฤทธิ์จะให้ค่าจ้าง 5 บาทต่อซอง ส่วนอากรแสตมป์นายสัมฤทธิ์เป็นคนจัดหาและนำมาส่งให้ โดยผู้ต้องหาทั้ง 2 คน ได้ทำมาตั้งแต่ปี 2553 ถึงปัจจุบัน โดยกรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้หลักฐานสำคัญเป็นภาพถ่ายของนางศิริมาศ ที่ได้นำจดหมายไปส่งไปรษณีย์

บางพลีจริง

พฤติกรรมในการหลอกลวงผู้ต้องหาจะส่งจดหมาย 2 ครั้ง/เดือน เพื่อหลอกลวงประชาชนทั่วประเทศให้หลงเชื่อยอมจ่ายเงินค่าสมัครเป็นสมาชิกรับหมายเลขล็อกรางวัลตามที่แอบอ้างตั้งแต่ 5,000 - 30,000 บาทต่อครั้ง ส่วนบัญชีเงินฝากพบว่า มี 2-3 บัญชี แต่ละบัญชีมียอดเงินหมุนเวียนเป็นหลักล้านโดยมียอดผู้เสียหายที่หลงเชื่อโอนเงินเข้ามาไม่ต่ำกว่า 1 พันรายต่อหนึ่งบัญชี คาดว่า มูลค่าความเสียหายไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาท และมีผู้เสียหายหลงเชื่อเป็นจำนวนมาก เพราะนายสัมฤทธิ์ หัวหน้าแก๊งที่ยังหลบหนีอยู่ทำมานานกว่า 20 ปี นอกจากนี้ผู้ต้องหาทั้ง 2 คน ยังรับสารภาพว่าได้รับจ้าง นายสัมฤทธิ์ ไปหาคนมารับจ้าง เปิดบัญชี พร้อมทำบัตรเอทีเอ็มส่งไปให้กับนายสัมฤทธิ์ เพื่อใช้ในการรับเงิน ที่ได้จากการหลอกลวงประชาชน กรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีการรับคดีการหลอกลวงเลขเด็ดจากกองสลากฯ เป็นคดีพิเศษ ได้มีการสืบสวนสอบสวนจนในที่สุด กรมสอบสวนคดีพิเศษจับกุมแก๊งอ้างตัวเป็นเจ้าของสำนักงานสลากฯ ส่งจดหมายหลอกลวงประชาชนให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารเพื่อแลกกับเลขล็อกมูลค่าความเสียหายไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาท

การกระทำของขบวนการแอบอ้างมีเลขล็อกจากสำนักงานกองสลากฯ ส่งจดหมายติดต่อประชาชนให้โอนเงินกลับไปเพื่อแลกเลขล็อก นับเป็นความเสียหายต่อประชาชนและสำนักงานสลากฯ ผู้ใดพบเห็นเบาะแส การหลอกลวงเลขล็อก แจ้งได้ที่ สำนักเทคโนโลยีและศูนย์ข้อมูลการตรวจสอบ (สทศ.) กรมสอบสวนคดีพิเศษ โทร. 0 2831 9888 ต่อ 7010

โลกสีเขียว ตอน มาปลูกต้นไม้ในห้องน้ำกันเถอะ

โลกสีเขียว ตอน

มาปลูกต้นไม้ในห้องน้ำกันเถอะ

โดย : น้องฟ้าใส

ปลูกต้นไม้ในห้องน้ำได้อย่างไร

- การปลูกต้นไม้ ช่วยซึมซับสารพิษในอากาศได้ โดยดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เข้าไป และปล่อยก๊าซออกซิเจนออกมา ถือเป็นการช่วยปรับมลภาวะต่างๆ ด้วยวิธีธรรมชาติ

- เพิ่มพื้นที่สีเขียว จะช่วยให้คุณรู้สึกสดชื่น และผ่อนคลายสมองปลอดโปร่ง

ลักษณะของต้นไม้ในห้องน้ำ

- เป็นต้นไม้ที่สามารถอยู่อาศัยในที่ที่มีแสงน้อยได้ ทนความชื้นสูง ดูแลรักษาง่าย มีขนาดเล็ก

ต้นไม้ที่นิยมปลูกในห้องน้ำ

1. พลูด่าง เป็นไม้เลื้อย ที่ปลูกง่ายและเติบโตได้เร็ว ไม่ต้องดูแลรักษามาก มีความเชื่อว่า พลูด่าง เป็นไม้มงคลชนิดหนึ่ง ที่หากปลูกเอาไว้ในบ้านจะช่วยเพิ่มเสน่ห์ และบารมีให้กับคนในบ้าน

2. เฟิร์นบอสตัน เป็นพืชตระกูลเฟิร์นชนิดหนึ่งที่มีพุ่มสวยงาม มีคุณสมบัติพิเศษในการดูดสารพิษ และดูดความชื้นได้ดี ควรให้เฟิร์นได้รับแดดจากหน้าต่าง หรือ ช่องรับแสงบ้าง เพื่อไม่ให้ใบแห้ง และกลายเป็นสีเหลือง

3. เฟิร์นก้างปลา เป็นพืชตระกูลเดียวกับเฟิร์นบอสตัน มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน แต่เฟิร์นก้างปลาจะมีปลายใบแยกออกเป็นแฉกๆ มีคุณสมบัติในการดูดสารพิษได้ดีเช่นเดียวกับเฟิร์นบอสตัน

4. อมเงิน อมทอง เป็นต้นไม้พันธุ์เล็กในตระกูลไม้เลื้อย เชื่อกันว่าเป็นไม้มงคลที่เสริมดวงเรื่องการประหยัดเก็บออม อีกทั้งยังเป็นการปลูกไว้เพื่อเตือนใจว่า เมื่อเห็นต้นอมเงิน อมทองแล้ว ให้ระมัดระวังในการใช้จ่ายมากขึ้นด้วย

รู้จักกับต้นไม้ชนิดต่างๆ ที่นิยมปลูกห้องน้ำไปแล้ว อย่าลืมเลือกต้นไม้ที่ถูกใจ และดูแลรักษาด้วยวิธีที่ถูกต้องเพื่อให้ต้นไม้เหล่านี้เติบโตขึ้นอย่างมีชีวิตที่สดชื่นไปพร้อมๆ กับคุณนะคะ

ขอขอบคุณ ข้อมูลจากกระปุกดอทคอม

ภาพประกอบจากวิกิพีเดีย, yourdictionary.com และ greengardeningcookingcuring.com

ท่านผู้อ่าน ที่สนใจสาระดีๆ ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สามารถติดตามรับฟังรายการ “DSI รู้ไว้ได้ประโยชน์” ทางสถานีวิทยุคนรักยุติธรรม F.M.107.25 MHz. ในวันจันทร์ – ศุกร์ ระหว่างเวลา 10.30 – 12.00 น. ดำเนินรายการโดยส่วนช่วยอำนวยความสะดวก และประชาสัมพันธ์ กรมสอบสวนคดีพิเศษ

ขอพูดด้วยคน

ตอน เทคนิคการบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ

ขอฟุดด้วยคน

ตอน เทคนิคการบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ

นายชัยวิทย์ เตียวสุวรรณ¹

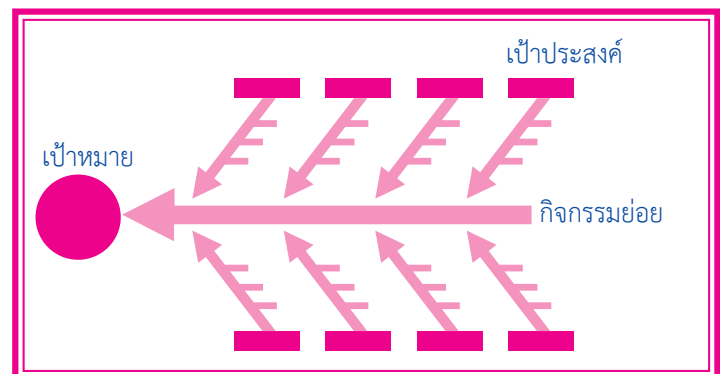
ในหนึ่งวันทุกคนมีเวลาเท่ากัน ส่วนหนึ่งของความแตกต่างของการประสบความสำเร็จในชีวิตคือ ความสามารถในการบริหารเวลาของแต่ละคน เวลาเดินไปข้างหน้าเสมอ ไม่มีการหยุดรอ ไม่มีการย้อนกลับ และไม่มีอะไรสามารถทดแทนเวลาที่สูญเสียไปได้ การปล่อยเวลาให้เสียไปเท่ากับเป็นการปล่อยให้ชีวิตเดินไปโดยไร้จุดหมาย ดังนั้นเราจึงควรใช้เวลาที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

เทคนิคที่ใช้ในการบริหารเวลา ได้แก่ การวิเคราะห์การใช้เวลา การกำหนดเป้าหมายในการทำงาน การจัดลำดับความสำคัญของงาน การกระจายงาน การวางแผนการใช้เวลา การใช้อุปกรณ์เครื่องมือในการบริหารเวลา อาทิ สมุดบันทึกตารางเวลา คอมพิวเตอร์ที่มีโปรแกรม PIM (personal information management) การใช้ Smart phone ที่มี To do list Event Calendar เป็นต้น

การวิเคราะห์การใช้เวลาสามารถกระทำได้โดยการศึกษาพฤติกรรมการทำงานของตนเอง โดยการบันทึกการใช้เวลาของท่านเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 1 สัปดาห์ ว่ามีการใช้เวลาในการทำงานบางอย่างมากเกินไปหรือไม่ งานที่สำคัญท่านได้ให้เวลาน้อยไปหรือไม่ อะไรเป็นสาเหตุที่เวลาของท่านหมดโดยเปล่าประโยชน์ และการหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ไม่มีประโยชน์สามารถกระทำได้หรือไม่

อีกสิ่งสำคัญของการบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพคือการกำหนดเป้าหมายในการทำงาน การบริหารที่สำเร็จจะต้องกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนเนื่องจากเป้าหมายเป็นตัวกระตุ้นและกำหนดทิศทางของการกระทำ เป้าหมายทำให้เกิดการจัดลำดับความสำคัญของงานและก่อให้เกิดมาตรฐานในการประเมินการทำงาน ผู้ที่ต้องการ

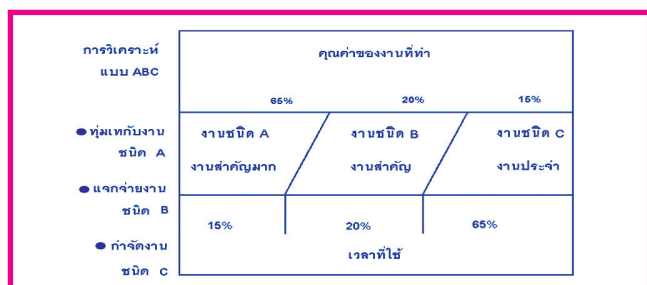
พัฒนาการบริหารเวลาของตนเองให้มีประสิทธิภาพสามารถนำกฎ 80 : 20 ของปารโตมาใช้ในการกำหนดเป้าหมายของการทำงาน การกำหนดเป้าหมายสามารถมีหลายเป้าประสงค์และหลายกิจกรรมย่อย ดังแสดงไว้ในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมาย เป้าประสงค์ และกิจกรรมย่อย

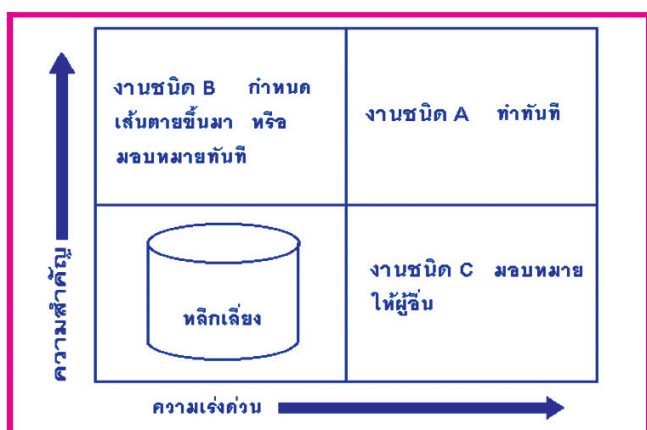
เนื่องจากในหนึ่งวันทุกคนมีเวลา 24 ชั่วโมงเท่ากัน การวางแผนการใช้เวลาให้คุ้มค่าเต็มศักยภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นเราจึงควรจัดลำดับความสำคัญคุณค่าของงานที่ทำเพื่อการใช้เวลาในแต่ละวันให้มีประสิทธิภาพ งานที่มีความสำคัญมากมักใช้เวลาในการทำเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ในขณะที่มีความสำคัญน้อยหรืองานประจำมักจะใช้เวลาในการทำมาก ดังนั้นเราจึงควรทุ่มเทกับงานที่มีความสำคัญมากและพยายามกำจัดหรือลดงานที่มีความสำคัญน้อยหรืองานประจำลง ดังแสดงในภาพที่ 2

¹ เจ้าหน้าที่คหิพิเศษ สำนักคหิตเทคโนโลยีและสารสนเทศ กรมสอบสวนคหิพิเศษ กระทรวงยุติธรรม

ภาพที่ 2 การวิเคราะห์คุณค่าของการใช้เวลา

การประเมินความสำคัญของงานและความเร่งด่วนมีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดลำดับความสำคัญของงาน เมื่อมีหลายงานที่ต้องทำให้พิจารณาว่างานที่มีความสำคัญมากและเร่งด่วนให้ทำทันที งานที่มีความสำคัญแต่ไม่เร่งด่วนก็ควรกำหนดเส้นตายขึ้นมาหรือมอบหมายให้ผู้อื่นช่วยทำทันที ในขณะที่งานที่สำคัญน้อยลงมาแต่เร่งด่วนก็ควรมอบหมายให้ผู้อื่นช่วยทำ และงานที่ไม่สำคัญและไม่เร่งด่วนควรหลีกเลี่ยงหรือพักงานประเภทนี้ไว้ก่อน เมื่อมีเวลาว่างจึงค่อยพิจารณากลับมาทำ ซึ่งสามารถเขียนแผนภาพสรุปได้ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 การประเมินความสำคัญของงาน

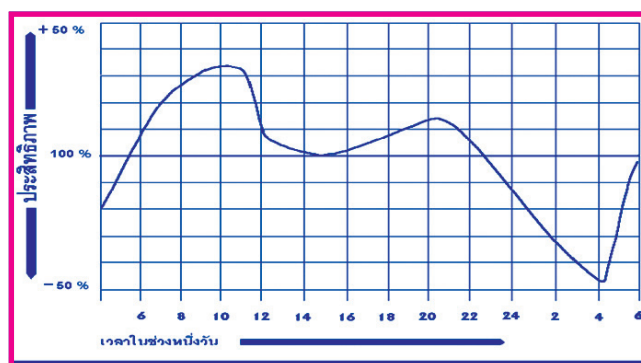
สำหรับการมอบหมายงานหรือการกระจายงานให้ผู้อื่นมีข้อควรปฏิบัติดังนี้ ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกมารับงานควรจะมีทักษะในงานดังกล่าวและแรงจูงใจที่ดี ผู้มอบหมายงานจะต้องมีการมอบอำนาจและทรัพยากรที่เหมาะสมในการใช้งาน มีการอธิบายให้ผู้รับมอบเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และขีดจำกัดเพื่อให้ได้ผลงานสมบูรณ์ถูกต้องตรงตามจุดประสงค์ของผู้มอบหมายงาน มีการทำความเข้าใจเรื่องวันที่จะมารับมอบผลงาน และช่วงระหว่างรอการรับมอบผลงานควรมีการติดตามงานที่ได้มอบหมายไปแล้วว่าถึงขั้นตอนใด มีปัญหาหรือต้องการความช่วยเหลือใดบ้างหรือไม่

การวางแผนการใช้เวลาโดยแยกประเภทของงานตามความ

สำคัญและความเร่งด่วนของงานมีลำดับการดำเนินการดังต่อไปนี้

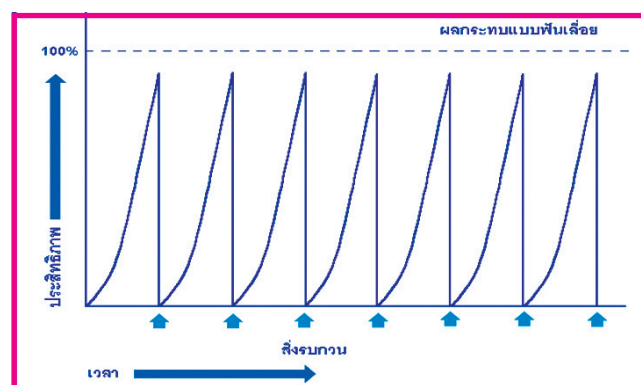
- 1) งานที่สำคัญและเร่งด่วน
- 2) งานที่สำคัญแต่ไม่เร่งด่วน
- 3) งานเร่งด่วนแต่ไม่สำคัญ
- 4) งานยุ่ง
- 5) งานที่เสียเวลา

การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพจะใช้เวลาสั้นลงประสิทธิภาพการทำงานของแต่ละช่วงเวลาในหนึ่งวันพบว่ามีแตกต่างกัน คนเราจะมีประสิทธิภาพการทำงานสูงตั้งแต่ช่วงเวลาประมาณหกโมงเช้าจนกระทั่งถึงเวลาห้าทุ่มหรือ 23.00 น. โดยจะพบว่ามีประสิทธิภาพสูงสุดในการทำงานอยู่ในช่วงระยะเวลาประมาณเจ็ดโมงเช้าถึงเวลาประมาณสิบเอ็ดโมงเช้าหรือ 11.00 น. ดังแสดงในภาพที่ 4

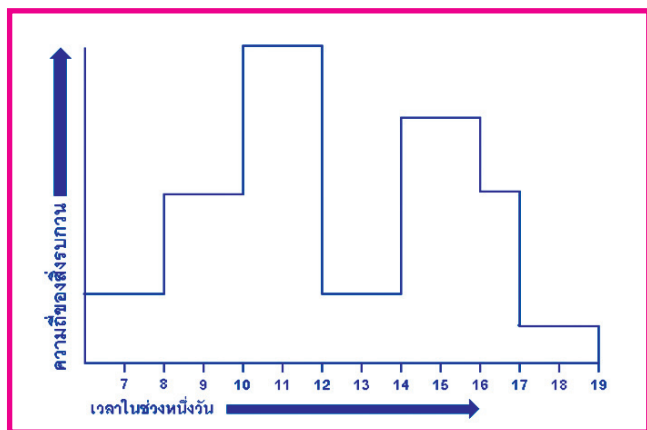
ภาพที่ 4 กราฟแสดงประสิทธิภาพการทำงานของแต่ละช่วงเวลาในหนึ่งวัน

การเลือกสถานที่ทำงานให้มีสิ่งรบกวนน้อยสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและช่วยลดระยะเวลาในการทำงานลงได้ การถูกขัดจังหวะในการทำงานจะทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง ดังแสดงในภาพที่ 5

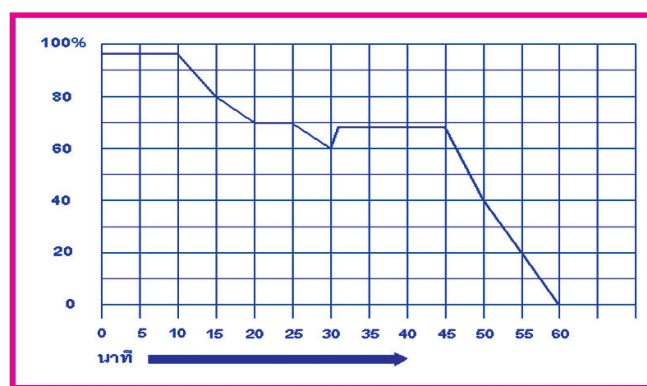
ภาพที่ 5 ประสิทธิภาพที่ลดลงจากการถูกขัดจังหวะบ่อยๆ

ในแต่ละช่วงเวลาในหนึ่งวันพบว่ามีระดับสิ่งรบกวนแตกต่างกัน โดยพบว่าความถี่ของสิ่งรบกวนจะมีมาก (สูงที่สุด) ในช่วงระยะเวลา ตั้งแต่ 10.00 – 12.00 น. และมีมากอีกครั้งในช่วงระยะเวลา 14.00 – 16.00 น. ดังแสดงในภาพที่ 6

ภาพที่ 6 กราฟแสดงระดับสิ่งรบกวนในแต่ละวัน

การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ดังนั้นเราจึงควรรวบรวมสมาธิในการทำงานให้ได้เร็วที่สุด หลังจากเริ่มลงมือทำงาน ความสามารถในการรวบรวมสมาธิให้ได้ภายในช่วงเวลา 60 นาที จะเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ในช่วง 10 นาทีแรก หลังจากนั้นความสามารถที่จะมีสมาธิทำงานภายในช่วงเวลา 60 นาที จะลดลง (ดังแสดงในภาพที่ 7) ดังนั้นในช่วง 10 นาทีแรกจึงควรพยายามตั้งใจรวบรวมสมาธิในการทำงานให้เร็วที่สุดภายในช่วง 10 นาทีแรก หลังจากเริ่มลงมือทำงาน

ภาพที่ 7 ความสามารถที่จะมีสมาธิทำงานภายในช่วงเวลา 60 นาที

หลังจากที่เราจัดลำดับความสำคัญของงาน การกระจายงาน การวางแผนการใช้เวลาเรียบร้อยแล้ว อีกเทคนิคที่ถูกนำมาใช้ในการ

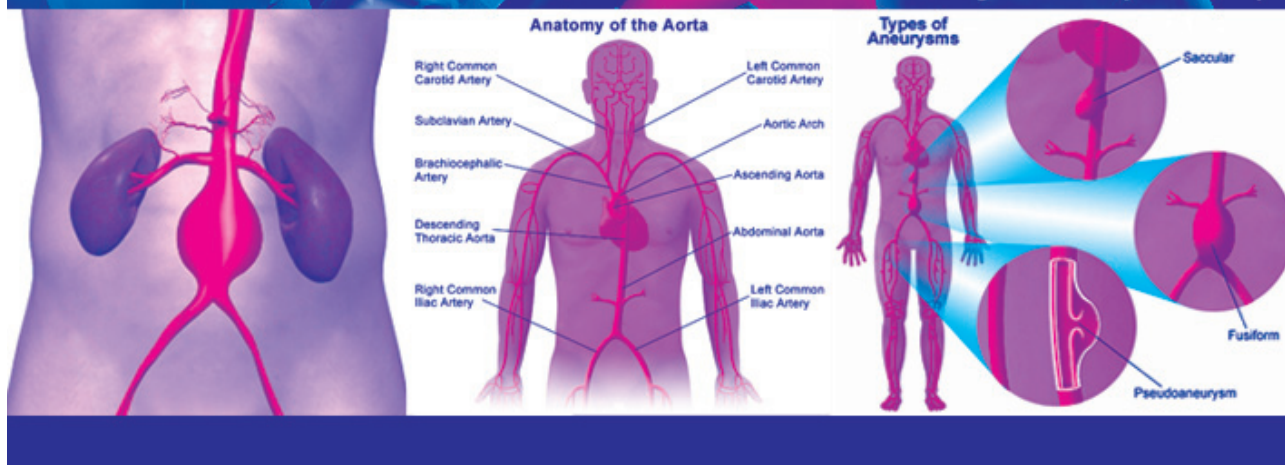
บริหารเวลาให้มีประสิทธิภาพ คือ การใช้ตารางเวลา สมุดบันทึก หรือคอมพิวเตอร์ช่วยบันทึกแผนการทำงาน ในปัจจุบันมีอุปกรณ์ที่ช่วยบริหารเวลา นอกเหนือไปจากสมุดบันทึกมากมาย อาทิ การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์, NOTE BOOK, DIGITAL ORGANIZER, Tablet (เช่น IPAD, SAMSUNG GALAZY TAB) และ Smart Phone (ระบบ Android, IOS, Symbian) เป็นต้น สำหรับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือ Smart Phone ที่สามารถนำมาใช้ในการบริหารเวลา ได้แก่ PIM (Personal Information Management), Microsoft Exchange, Mail2web.com, Microsoft Outlook, Google Calendar, Pocket Informant for Smart Phone เป็นต้น

สำหรับผู้ที่มีปัญหาเรื่องการผัดวันประกันพรุ่งให้ลองนำเทคนิคดังต่อไปนี้ไปใช้ ได้แก่ 1) การแบ่งแยกงานออกเป็นชิ้นย่อยๆ 2) การวิเคราะห์ผลได้ ผลเสียของการผัดวันประกันพรุ่ง 3) กำหนดเส้นตายของงานแต่ละอย่าง 4) การให้รางวัลตนเองกรณีทำงานเสร็จตรงตามเป้าหมาย และ 5) การทำงานร่วมกับบุคคลอื่นๆ เพื่อช่วยกันติดตามงาน

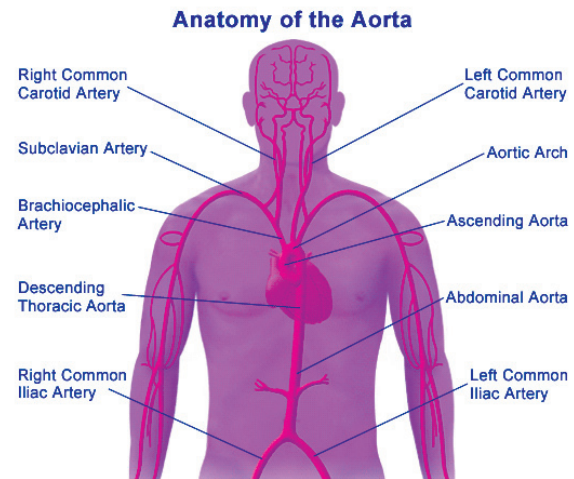
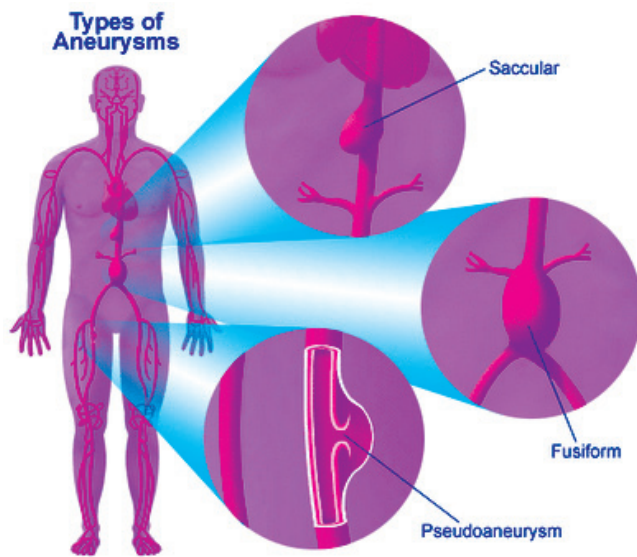
เทคนิคสำหรับผู้ที่ทำงานกับเอกสารหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับเอกสาร การจัดเก็บเอกสารที่สามารถช่วยให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น อาจมีการใช้การ์ดเข้ามาช่วยในการแยกชนิดเอกสารหรือการนำเอกสารใส่แฟ้มติดป้ายเพื่อลดเวลาในการค้นหาเอกสาร ไม่ควรให้เอกสารผ่านมือมากกว่าหนึ่งครั้งเพื่อลดเวลาที่เสียไปจากเอกสารเดิมที่ผ่านมือซ้ำๆ นอกจากนี้อาจมีการฝึกให้ผู้ช่วยกลับกรองเอกสาร และฝึกไม่ให้ผู้ช่วยส่งงานทุกชิ้นมาให้

เทคนิคการบริหารเวลาดังกล่าวข้างต้น ยังมีรายละเอียดอีกมาก โดยเฉพาะการใช้อุปกรณ์ Smart Phone เป็นตัวช่วยในการบริหารเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถขยายเวลาได้มากกว่า 24 ชั่วโมงต่อวัน ผู้อ่านสนใจข้อมูลเพิ่มเติม ติดต่อผู้เขียนได้โดยตรงที่ Email: chaivit_te@dsi.go.th หรือ โทร 086-3365995

[โรดเส้นเลือดเอออร์ตาโป่งพอง

โรคเส้นเลือดเอออร์ตาโป่งพอง

โรคเส้นเลือดเอออร์ตาโป่งพอง หรือ **abdominal aortic aneurysm (AAA)** เป็นโรคที่อันตรายและทำให้ผู้ป่วยเสียชีวิตได้อย่างกะทันหัน เส้นเลือดที่โป่งพองอาจแตกทันทีทันใดโดยไม่มีอาการเตือนใดๆ มาก่อน ลักษณะของเส้นเลือดที่โป่งพองจะคล้ายบอลลูก โดยผนังของเส้นเลือดจะพองออกอย่างชัดเจน

เส้นเลือดเอออร์ตาเป็นเส้นเลือดใหญ่ที่สุดในร่างกาย นำเลือดจากหัวใจห้องล่างซ้ายไปเลี้ยงทั่วร่างกาย โรคเส้นเลือดเอออร์ตาโป่งพองมักเกิดขึ้นที่ระดับช่องท้องเป็นส่วนของเอออร์ตาที่อยู่ระหว่างทรวงอกกับอุ้งเชิงกราน โดยทั่วไปเส้นเลือดเอออร์ตามีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1 นิ้ว หรือ 2.5 เซนติเมตร เมื่ออายุมากขึ้นขนาดของเส้นเลือด เอออร์ตาจะใหญ่ขึ้น โรคเส้นเลือดเอออร์ตาโป่งพอง หมายถึง ขนาดของเส้นเลือดเอออร์ตาใหญ่กว่า 3 เซนติเมตรขึ้นไป

โรคเส้นเลือดเอออร์ตาโป่งพองเป็นโรคที่มักพบในผู้สูงอายุ อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป จากการสำรวจในประเทศสหรัฐอเมริกาพบโรคเส้นเลือดเอออร์ตาโป่งพองได้ประมาณร้อยละ 5-7 ของคนที่อายุมากกว่า 60 ปี โรคเส้นเลือดเอออร์ตาโป่งพองไม่ใช่โรคทางพันธุกรรม ปัจจุบันยังไม่พบว่ามีการถ่ายทอดทางพันธุกรรมเข้ามาเกี่ยวข้องกับการเกิดโรคนี้ แต่พบว่าโรค

เส้นเลือดเอออร์ตาโป่งพองเกิดจากภาวะหลอดเลือดแข็งตัวและหินปูนจับหรือที่เรียกว่า atherosclerosis ซึ่งเป็นสาเหตุของโรคหลอดเลือดหัวใจและโรคหลอดเลือดสมองเช่นกัน

อาการของโรค

ผู้ป่วยโรคเส้นเลือดเอออร์ตาโป่งพอง ส่วนใหญ่ไม่มีอาการผิดปกติแต่อย่างใด มักตรวจพบว่าเป็นโรคเส้นเลือดเอออร์ตาโป่งพองจากการตรวจร่างกายโดยแพทย์หรือจากการตรวจภาพถ่ายรังสี หรือการจากตรวจพิเศษต่างๆ

เฉพาะในบางราย ผู้ป่วยโรคเส้นเลือดเอออร์ตาโป่งพองอาจมีอาการดังต่อไปนี้ ได้แก่ ปวดท้อง ปวดหลังหรือสีข้าง แน่นท้องภายหลังกินอาหาร แม้ว่าจะเป็นมือเล็กๆ อาจมีอาการคลื่นไส้ อาเจียน ผู้ป่วยคลำพบบก้อนในท้อง เมื่อจับคลำดูแล้วรู้สึกว่ามันเต้นได้ มีรายงานพบผู้ป่วยโรคเส้นเลือดเอออร์ตาโป่งพองบางรายเกิดภาวะก้อนเลือดหลุดไปอุดตันเส้นเลือดส่วนปลายได้เช่นกัน

ที่สำคัญคือ ผู้ป่วยโรคเส้นเลือดเอออร์ตาโป่งพองร้อยละ 20 หรือหนึ่งในห้ารายที่ไม่เคยทราบมาก่อนว่าเป็นโรคนี้และไม่เคยได้รับการตรวจวินิจฉัยจากแพทย์ เส้นเลือดจะแตกอย่างกะทันหันโดยไม่มีอาการเตือนมาก่อน ผู้ป่วยกลุ่มนี้จะมี

อาการหมดสติทันทีและจะเสียชีวิตจากการที่ร่างกายเสียเลือดเป็นจำนวนมาก

การวินิจฉัยโรค

โรคเส้นเลือดเอออร์ตาโป่งพองเป็นโรคที่วินิจฉัยยากโรคหนึ่ง ผู้ป่วยบางรายอาจมีประวัติโรคหัวใจในครอบครัวหรือมีประวัติญาติเสียชีวิตจากโรคหัวใจชนิดทันทีทันใดและไม่ทราบสาเหตุว่าเป็นโรคอะไร อาจพบว่าผู้ป่วยมีประวัติโรคความดันโลหิตสูงหรือโรคเบาหวานอยู่ด้วย

จากการตรวจร่างกายจะตรวจพบเสียงผิดปกติในช่องท้องเกิดจากการไหลเวียนของเลือดในเส้นเลือดเอออร์ตาที่โป่งพองและอาจคลำพบก้อนในช่องท้อง ซึ่งมักตรวจพบในท่านอนหงาย ก้อนดังกล่าวอยู่ที่ส่วนตอนกลางของช่องท้องที่ตำแหน่งเหนือสะดือ

ร้อยละ 75 หรือสามในสี่รายของผู้ป่วยที่เป็นโรคเส้นเลือดเอออร์ตาโป่งพองตรวจพบว่าเป็นโรคนี้จากการตรวจเอกซเรย์หรืออัลตราซาวด์บางรายอาจตรวจพบโดยบังเอิญจากการตรวจ MRI หรือ CT scan ของช่องท้อง บางรายอาจตรวจพบโรคจากการตรวจฉีดสีหลอดเลือด ในบรรดาการตรวจเพื่อวินิจฉัยโรคเส้นเลือดเอออร์ตาโป่งพองทั้งหมด พบว่าการตรวจด้วยอัลตราซาวด์ถือเป็นวิธีที่ดีที่สุด ผลการตรวจแม่นยำที่สุด นอกจากนี้ยังไม่แพงและไม่ต้องได้รับรังสีจากการตรวจ

แนวทางการรักษา

การรักษาโรคเส้นเลือดเอออร์ตาโป่งพองขึ้นกับขนาดของเส้นเลือดที่โป่งพอง โดยขนาดยิ่งใหญ่โอกาสจะแตกยิ่งสูงหรือ

ถ้าแตกแล้ว การผ่าตัดฉุกเฉินกรณีที่เส้นเลือดแตกจะมีอัตราเสี่ยงและอัตราการเสียชีวิตสูงกว่าการผ่าตัดซ่อมเส้นเลือดที่โป่งพองแบบที่ได้กำหนดเวลาไว้ล่วงหน้า

ข้อบ่งชี้ในการผ่าตัด ได้แก่

1. โรคเส้นเลือดเอออร์ตาโป่งพองชนิดร้าว
2. เส้นเลือดเอออร์ตาที่โป่งพอง ที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางมากกว่า 5.5 เซนติเมตร
3. เส้นเลือดเอออร์ตาที่โป่งพอง ที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางมากกว่า 6.5 เซนติเมตร ควรทำการผ่าตัดฉุกเฉิน

วิธีการผ่าตัด

ทำได้สองวิธี คือการผ่าตัดที่เรียกว่า repair abdominal aortic aneurysms เป็นวิธีที่ใช้กันมานานเป็นการผ่าตัดผ่านหน้าท้องเพื่อเข้าไปเย็บซ่อมเส้นเลือดเอออร์ตาที่โป่งพอง ส่วนวิธีที่สองเป็นวิธีใหม่ เรียกว่า endovascular surgery เป็นการผ่าตัดผ่านทางเส้นเลือด การเลือกจะผ่าตัดด้วยวิธีใด ศัลยแพทย์จะพิจารณาจากตำแหน่งและลักษณะของเส้นเลือดเอออร์ตาที่โป่งพองและที่สำคัญต้องพิจารณาสุขภาพโดยทั่วไปของผู้ป่วย โดยเฉพาะผู้สูงอายุอาจไม่เหมาะกับผ่าตัดใหญ่ ควรทำการผ่าตัดชนิด endovascular surgery ส่วนผู้ที่มีอายุน้อยและสุขภาพดีควรทำการผ่าตัดใหญ่ได้เลย

ที่มา : นพ.วรวิทย์ เจริญศิริ ศูนย์ข้อมูลสุขภาพกรุงเทพ